דבר

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל
דבר
עתון פועלי ארץ ישראל
מייסדו ועורכו הראשון ברל כצנלסון ז"ל
מאוחד עם למרחב

היום בדבר

- עוד נהר אחד — יצחק בן־נר
- המו"מ על המו"מ בעיני הגדה — דני רובינשטיין
- עיסקת חבילה למינויים בממשלה — צבי זרחיה
- שם המשחק, בריונות — אריאלה ראובני
- פסטיבל ישראל: כולם צריכים ללכת — שוש אביגל
- ספורט, מדור מוגדל (עמ' 9־10); בידור (12)

שיטת הבידוד התרמי של תרמוקיר.
רק להוסיף מים ולערבב!
* בידוד תרמי הומוגני ללא גשרי קור. שיטה חסכונית.
* סוף לסדקים בקירות.
* גימור יפה הוא חלק מהשיטה.
* 15 שנים של הצלחות באירופה ארה"ב ויפן.
* ישום מהיר גם במבנים קיימים.
* ייעוץ והדרכה חינם באתר הבניה.

תרמוקיר
החברה לבניה [illegible]
ת.ד. [illegible] 03-[illegible]
טלקס [illegible]

יום ראשון, י"ט בחשוון תשמ"ו, 3 בנובמבר 1985 ● גליון 18650 ● השנה השישים ואחת
היום 12 עמודים ● המחיר 630 שקלים כולל מע"מ

מקור ממשלתי בכיר בירושלים מגיב על דברי חוסיין

נאום חשוב המקדם את תהליך השלום - אש"ף לא הוזכר בו

בנאומו בפרלמנט הירדני התעלם המלך מיוזמת פרס

מאת יוסי מלמן, סופרו המדיני של "דבר" ודן אבידן סופר "דבר" לענייני ערבים

"נאום חשוב המקדם את תהליך השלום" — כך הגדיר מקור ממשלתי בכיר ביותר את נאומו של חוסיין מלך ירדן. המקור הדגיש במיוחד את העובדה, שאש"ף לא הוזכר בנאום בקשר לתהליך השלום.

"למעשה, הולך המלך חוסיין לכיוון פרס", הוסיף המקור. "יש לו כוונות להדיח את אש"ף מתהליך השלום, ובמקביל להדגיש את חשיבותה של הוועידה הבין־לאומית".

לדברי המקור הממשלתי, נותרה עתה בין ישראל וירדן רק מחלוקת בעלת אופי טכני, באשר לאופיה של הוועידה הבין־לאומית.

נושא זה ידון בשיחות שר החוץ של ארה"ב ג'ורג' שולץ, עם עמיתו הסובייטי אדוארד שוורנדזה במוסקווה, לקראת ועידת הפיסגה בין רייגן לגורבאצ'וב. שולץ יבקש לדעת אם ברה"מ מוכנה להעניק הסכמתה ולהשתתף בקידום תהליך השלום בין ישראל למשלחת ירדנית־פלשתינית משותפת.

בליכוד הדגישו אתמול את ההיבטים השליליים בנאום המלך. ח"כ הליכוד חיים קופמן אמר, כי נאום המלך שם קץ לתקוות השווא של ראש הממשלה.

נאום חוסיין

המלך חוסיין נקט אתמול בנאומו בפני שני בתי הפרלמנט הירדני לשון בוטה כלפי ישראל, והתעלם מיוזמת השלום של ראש הממשלה שמעון פרס.

בנאומו אמר חוסיין, כי הכיבוש הישראלי בשטחים [illegible] בתולדות [illegible] — ותוצאותיו של הכיבוש הישראלי — [illegible] בין־לאומיים — לאבנת הגברה על הערבים.

מבחינה אופרטיבית, אמר חוסיין שמאמציו לכונן הסדר במזרח התיכון מבוססים על הקונסנזוס הבין־ערבי בפסגת פאס, ולכן עמדתו היתה ונשארה שהדרך היחידה לפתרון הסכסוך היא באמצעות כינוס ועידה בין־לאומית, בהשתתפות כל הצדדים הנוגעים לסכסוך.

הדרך היחידה

בנאומו אמר חוסיין שוועידה בין־לאומית היא הדרך היחידה "להביא את תושבי השטחים ולהחזיר לערבים את אדמתם ואת זכויותיהם". חוסיין אמר, שירדן לא תאמץ את הקו שנוקטת ישראל, ולא תיכנע בשום פנים למדיניות החותרת על הזכויות הלגיטימיות של הערבים והפלשתינים. הוא ציין, ששיתוף הפעולה המדיני בין ירדן לאש"ף נועד לשים קץ לקפאון בתהליך המדיני.

הסיוע לערביי השטחים

חוסיין הוסיף ואמר כי הוא ימשיך במאמציו להשכנת הסדר באיזור, על בסיס הפעולות המדינית הערבית המשותפת, וכי ממשלתו תמשיך ואף תרחיב את הסיוע לערביי השטחים, כדי שיישארו על אדמתם. זאת, למרות המשאבים הכלכליים המוגבלים העומדים עתה לרשות ירדן ואש"ף למטרה זו, בגלל קיצוץ הסיוע הערבי.

חוסיין אמר שבשיחות בין ראשי ממשלות ירדן וסוריה הושגה "התחלה טובה" בשיפור היחסים בין שתי המדינות, וכי המפגשים בין שני ראשי הממשלות יחודשו, כדי לחזק את יחסי השכנות הטובה ולהביא למימוש האינטרסים המשותפים של שתי המדינות. עם זאת אמר חוסיין, כי ארצו תמשיך לעמוד לצד עיראק במלחמתה נגד איראן (בעלת בריתה של סוריה).

עסקת הנשק

בהתייחסו באורח עקיף להחלטת הסנאט האמריקאי להקפיא לפי שעה את עסקת הנשק עם ירדן, אמר חוסיין שהוא נחוש בדעתו להשיג את הנשק והציוד המתקדמים ביותר, מכל מקורות האספקה העומדים לרשות ירדן. חוסיין ציין שהמצב בשטחים הגיע לשלב שבו הוא בלתי נסבל, וקרא לארגן לאלתר כינוס בין־ערבי בדרג רם, לדון בנושא "כדי למנוע שואה". חוסיין ציין כי מדיניות ממשלתו כלפי השטחים תמשיך להיות מבוססת על הנחת היסוד, שיש לעשות הכל כדי למנוע את הגירת התושבים.

סברה בממשל

צפויה התקדמות נוספת ביוזמת פרס־חוסיין

מאת אמיר אורן, סופר "דבר" בארה"ב

וואשינגטון (מיוחד ל"דבר"). — ירדן הודיעה לארה"ב, כי בשיחות המלך חוסיין עם ערפאת לחץ חוסיין על ערפאת לתמוך ביוזמת השלום הנוכחית באיזור, אך התנה את היענותו בגיוס תמיכה בקרב הרכיבים השונים באש"ף.

בעקבות שיחות חוסיין־ערפאת, סבורים בממשל, כי אכן צפויה התקדמות נוספת ביוזמת חוסיין־פרס, אם כי טרם מסתמן לוח זמנים מדויק למהלך הבא.

(המשך בעמ' 2)

ערפאת — לשיחות עם מובארק מחרתיים

מאת דן אבידן, סופר "דבר" לענייני ערבים

ערפאת אמור להגיע מחר [illegible] לשיחות עם [illegible]

[illegible] שילובו של אש"ף בתהליך. כמו מנהיגי [illegible] הבכירים של [illegible] כבר הגיעו למצרים כדי להכין את הביקור.

לאחרונה, [illegible] בשיא ובכירים [illegible] הצהיר שאש"ף חייב להשתתף בכל מו"מ מדיני באיזור. עם זאת [illegible] בין משלחות [illegible] ירדנית־פלשתינית משותפת לבין בכירים אמריקאים, אין הכרח לשתף בכירי אש"ף בדיונים.

מקפרליין: הסכסוך במזה"ת לא "מועמד סביר" ליוזמת הפסגה למציאת פתרון

מאת אמיר אורן, סופר "דבר" בארה"ב

וואשינגטון (מיוחד ל"דבר") — הסכסוך הישראלי־ערבי אינו "מועמד סביר" ליוזמה אמריקאית־סובייטית משותפת לפתרונו, אף שהנשיא רייגן מקווה לשמוע מגורבאצ'וב נכונות ממשית בנושא זה, ורק "הפעולות הסובייטיות יתאמו את מלותיו" של גורבאצ'וב — אמר אתמול יועץ הנשיא לבטחון לאומי רוברט מקפארליין בנאום בניו־יורק, קודם שנלווה לשר החוץ ג'ורג' שולץ במסעו לשיחות במוסקווה על הכנת פסגת רייגן־גורבאצ'וב, בעוד שבועיים.

"ארה"ב כבר מצדדת בשיחות ישירות בין הצדדים לסכסוך הישראלי־ערבי" אמר מקפארליין, "בנקוט את המסקנות האמריקאית כלפי סבירות התרומה הסובייטית לפתרון הסכסוך. "למרבה הצער, הסובייטים מבינים בוודאי, שלא חולף יום בלא שברה"מ תנסה לכבות את הניצנוץ היחיד של תקוות שיחות כאלה. הם מגנים את הסיכוי לשיחות ישראליות־ירדניות־פלשתיניות בהודעותיהם הפומביות, ועושים ככל יכולתם למנוע משיחות אלה להיערך".

הגישה לשלום

הגישה האמריקאית להשתתפות סובייטים, הוסיף מקפארליין — "תלויה, בקיצור, בגישתם לשלום. עתה אין גישתם חיובית. אם תשתנה הגישה הסובייטית, ברור שאולי תשנה גם גישתנו.

עשה שלום תכליתי אינו יכול להסתפק באימוץ תביעותיהם של מתנגדי השלום. אנו מקווים, כי גורבאצ'וב יביא לז'נבה משהו מבטיח שיאמר בנושא זה, ושהפעולות הסובייטיות יתאמו את מלותיו".

עוד גינה מקפארליין את "קבלת הפנים הנכבדת לקולונל קדאפי, מגדולי התומכים בטרור בתבל, על ידי ההנהגה במוסקווה, בשעה שאמריקאים וסובייטים גם יחד היו קרבנות לטרור במזה"ת." ארה"ב פנתה בנושא זה לברה"מ, ותמשיך לעשות זאת", אמר מקפארליין.

הפנטגון נגד שימוש בכספי הסיוע לרכש לצוללות במדינה אירופית

מאת אמיר אורן, סופר "דבר" בארה"ב

וואשינגטון (מיוחד ל"דבר") — הפנטאגון מתנגד לשימוש בכספי הסיוע הצבאי לישראל למימון רכש מערכות נשק לצוללות חיל הים הישראלי במדינה אירופית.

אף שהפנטאגון נאות להתיר חריג ישראלי מהכלל המחייב הוצאת הסיוע כולו בארה"ב, ולהחיל חריג זה על הצוללות — כמו על ה"מרכבה" וה"לביא" לפניה — אין הוא מוכן להרחיב את תחולת החריג גם על מספנות המדינה האירופית, האמורות לבצע חלק ניכר מבניית הצוללות, בעוד שחלקים אחרים מתבצעים בארה"ב ובמספנות ישראל.

משרד הימייה האמריקאי אינו מתנגד לבקשה הישראלית, אך משרד זה אינו מעורב בהחלטות התקציביות המדיניות על הסיוע לישראל, ואין בכוחו לגבור על התנגדות לשכת שר ההגנה.

היחסים בין שר ההגנה קספאר וויינברגר לבין שר הימייה ג'ון להמן הורעו בשבוע שעבר, בעקבות ביקורת פומבית של להמן על הסכמת וויינברגר ושר המשפטים אדווין מיז, להקל בעונש הצפוי למשפחת המרגלים ווקר, תמורת שיתוף פעולה מצידה. שלשום אף נזף וויינברגר פומבית בלהמן.

כוונה להעלות המחזה של פסבינדר מחר בפרנקפורט תחת משמר פרטי

מאת זאב סטרוזינסקי, סופר "דבר" בגרמניה

בון (מיוחד ל"דבר"). — לאחר פיצוץ הצגת הבכורה של המחזה "הזבל העיר והמוות" בתיאטרון "שאושפיל" של פרנקפורט ביום ה' על־ידי מפגינים יהודים, צפוי המשך הסכסוך השבוע.

מנהל התיאטרון גינטר רוהלה הודיע, כי בדעתו להעלות את ההצגה מחר, ואילו ראש הקהילה היהודית של פרנקפורט איגנאץ בוביס אמר, כי היהודים ימשיכו למנוע את העלאת המחזה.

נודע, כי רוהלה מתכוון להכניס לתיאטרון שומרים פרטיים, אך לא ברור אם יותלים להורות להם להפעיל כוח נגד היהודים המתכננים פעולת הפרעה.

בוביס אמר אמש לסופר "דבר", כי אם יצליחו היהודים למנוע את שלוש ההצגות המתוכננות בימים הקרובים, יש סיכוי סביר שהמחזה לא יוצג כלל.

בוביס גינה גם את העובדה שהתיאטרון חילק כרטיסי־כניסה לבכורה, בעיקר לעיתונאים האוהדים אותו. כך, למשל, לא הצליחו כתבי ה"ניו־יורק טיימס" ורשת הטלוויזיה האמריקאית "אן.בי.סי." להשיג כרטיסים, ונכנסו לאולם רק לאחר שהקהילה היהודית העבירה להם כרטיסים מהמלאי שהצליחה לגייס, בתושיה לא מועטה.

בתוך כך נודע לסופר "דבר", כי גורמים בכירים במשטרת פרנקפורט נתנו להבין, לקראת הפגנת יהודים וגרמנים המתנגדים למחזה ביום ה', כי לא יהיו מוכנים להפעיל שוטרים נגד היהודים.

היהודים זכו הן לביטויי הזדהות רבים והן לביקורת, בעיקר בחוגי השמאל והתקשורת. בין הקבוצות והאישים שהביעו הזדהות עם המחאה נגד המחזה היו גופים נוצריים־דמוקרטיים וליברליים, ידידי ישראל, שתי הכנסיות הגדולות וארגון זכויות האדם של המהגרים האנטי־קומוניסטיים ממזרח אירופה ואוהדיהם הגרמנים.

מארגני ההפגנה הודיעו גם על מברקי הזדהות מהוועד המרכזי של הצוענים בגרמניה, וכן מקבוצות תורכיות, יווניות ויוגוסלביות.

לעומת זאת, האשים יומן התרבות החשוב ברשת ה"צ.ד.פ." "אספקטה" (היבטים) בליל שבת את היהודים ב"מרור קהודי" והשווה את קרבנותיהם של ספסרי קרקעות בפרנקפורט — שכללו גם כמה יהודים — לקרבנות הנאצים.

האוצר: לא צפוי פיחות

מאת צבי זרחיה, סופרו הכלכלי של "דבר" בירושלים

משרד האוצר דחה אתמול את הידיעות לפיהן צפוי פיחות בפברואר. בהודעתו נאמר כי המשרד מכחיש את הידיעה שפורסמה באחד העיתונים על פיחות צפוי וכי לא נערכו דיונים על שינוי במדיניות שער החליפין בחודשים האחרונים.

סופרו הכלכלי של "דבר" בירושלים מציין כי לגורמים כלכליים שתים דעות מנוגדות בעניין הקפאת שער החליפין. באוצר ובבנק ישראל סבורים שפיחות בשער השקל החודש יהרוס את התוכנית הכלכלית, שכן הוא ייקר את הצלוריות ויאיץ את האינפלציה. בעקבות זאת, תשולם במשק תוספת יוקר.

עם זאת שרים אחדים וביניהם שר הכלכלה גד יעקבי והשר יגאל הורביץ טוענים כי אם לא יינקטו צעדים משלימים ופעולות משמעותיות לעידוד הצמיחה, לא ניתן יהיה להמשיך במדיניות הקפאת שער החליפין לאורך זמן.

מתה השחקנית לאה דגנית

(ע.) השחקנית הוותיקה לאה דגנית מתה אתמול בבוקר בתל אביב אחרי מחלה ממושכת, בגיל 82. לאה דגנית היתה משחקניה הבולטים של תיאטרון "אוהל" במשך כל תקופת קיומו, כן נודעה בהופעותיה

לאה דגנית

כזמרת ב"שירי ארץ ישראל" בתקופת טרום המדינה ולאחר מכן.

נולדה בברסט ליטובסק, אז פולין, בשנת 1903. עלתה לארץ בשנת 1926 כגננת והצטרפה לקיבוץ עין חרוד. בימים ההם יסד בעלה לעתיד, משה הלוי, את תיאטרון "אוהל", ובין היתר ערך סיבוב בקיבוצים השונים על מנת

(המשך בעמ' 2)

שולץ לקונגרס: נגד אימוץ "תיקון אינויי"

מאת אמיר אורן, סופר "דבר" בארה"ב

וואשינגטון (מיוחד ל"דבר") — שר החוץ ג'ורג' שולץ ומשרד התקציבים בבית הלבן הודיעו לקונגרס על התנגדותם לאימוץ "תיקון אינויי", שמכוחו תופחת הריבית על חובות ישראל לארה"ב בשווה־ערך שנתי של כחצי מיליארד דולר.

במכתב ליושב ראש ועדת ההקצבות של הסנאט מארק האטפילד, הביע שולץ את התנגדותו העקרונית לתקדים שב"תיקון אינויי", שבעקבותיו יבקשו ללכת מדינות נוספות.

האטפילד עצמו הביע התנגדות לתיקון, בעת שהוועדה כללה אותו בלא הצבעה, בנוסח הצעת חוק סיוע החוץ שעיבדה לקראת הבאתו למליאת הסנאט.

מנהל משרד התקציבים ג'יימס מילר שיגר להאטפילד מכתב נוסף, ובו חשש מהשלכות תקציביות אם יאומץ "תיקון אינויי" שביוזמת הסנאטורים דניאל אינויי ורוברט קסטן.

הסנאט אמור להצביע על חוק סיוע החוץ בסוף החודש הנוכחי, או בתחילת דצמבר, וצפוי נסיון של נציגי ועדת התקציב לערער תקנונית על זכותה של ועדת ההקצבות לכלול בחוק את "תיקון אינויי".

מחר יתחדש כאן המשא־ומתן הישראלי־אמריקאי בסוגיית "אמברגו הסודינים". בגישושים ראשונים נמנע הצד האמריקאי מדחיית הצעה ישראלית, לכלול את מכסת יבוא הסודינים לארה"ב במסגרת טקסטיל כוללת, שתיגזר מאיזור הסחר החופשי ותיבדל מההסכם הרב צדדי שבו כבולה ארה"ב למדינות אחרות.

אין שביתה בקופ"ח הבוקר; תיתכן מחר אם לא ישלמו

עבודה במתכונת שבת היום בבית החולים בילינסון

מאת רבקה הרניש, סופרת "דבר"

ארגון הרופאים וארגון עובדי קופת חולים הכללית החליטו אמש לדחות את השביתה שנועדה להבוקר. סיבת השביתה היא אי מימוש ההבטחה שהושגה לפני שבועות מספר, על קידום מועד תשלום המשכורות מ־5 בחודש ל־3 בחודש לכל המאוחר.

בילינסון שובת

נראה כי למרות החלטת הארגונים לא לשבות, בית החולים "בילינסון" ישבות היום ויפעל במתכונת שבת בלבד. זאת, על פי החלטת ועדי העובדים בבית החולים, המוחים על מחסור בציוד ובכוח אדם.

היום מתכוננת ישיבה מיוחדת של ראשי שני הארגונים, כדי לקבל החלטה על קיום השביתה מחר אם הנהלת קופת חולים לא תודיע שהמשכורות יהיו בבוקר בבנקים.

ד"ר חיים צנגן, יו"ר ארגון הרופאים, וחיים ברנס יו"ר ארגון עובדי קופת חולים, אמרו בשיחה עם סופרת "דבר" כי העובדים אינם עשים לשבות ומוכנים לתת כתף להנהלת קופת חולים בכל מאמציה. עם זאת, לכל אחד יש התחייבויות למועדים קבועים. לא יתכן שיהיו איחורים בתשלום המשכורות, בפרט שכל יתר עובדי ההסתדרות מקבלים משכורת ב־3 בחודש.

בלתי נסבל

דובר קופת חולים הכללית דוד תגר, ציין בשיחה עם סופרת "דבר" כי במשך שנים קיבלו העובדים את משכורתם במועד קבוע ה־5 בחודש, "הפעם אנחנו אף מקדימים את תשלום המשכורת, היא תשולם ב־4 בחודש. זאת תופעה בלתי נסבלת שמכריזים שביתה בגלל זה", אמר הדובר.

ה־2 בנובמבר עבר ללא תקלות אלימות ביו"ש ובמזרח הבירה

מאת טלי זלינגר, וסופר "דבר" בירושלים

שורה של נסיונות להפגין שהסתיימו ללא תקריות אלימות היו, אתמול במזרח ירושלים וביהודה ושומרון לציון ה־2 בנובמבר יום השנה להצהרת בלפור.

הנסיונות להפגין היו בכיכר המרכזית של רמאללה, בעיירה דורא סמוך לחברון ובמכללת ביר־זית. כוחות הביטחון הגיעו למקומות אלה והמפגינים התפזרו.

יחידות צבא ומג"ב היו אתמול גם בכניסות למכללות בית לחם ואל־נג'אח ופיקחו על היוצאים והנכנסים. בבתי ספר רבים בעזה ובמזרח ירושלים הוכרז אתמול מבעוד מועד על יום חופשה כדי למנוע התקהלויות והפגנות.

גורמים צבאיים בכירים הגיבו על זריקת הרימון על סיור של צה"ל בעזה בסוף השבוע באזהרה כי אין רגיעה באיזור וצפויה פעילות פיגועים ממושכת.

הרגיעה המסויימת שניכרה בעזה עם הכנסת הכוחות הסדירים לשם לפני כחודשיים חלפה, לדברי גורמים בצה"ל, עם החלפתם במילואים. אותם גורמים מצביעים על הצורך בהשקעת משאבים ואמצעים ברצועת עזה כדי לשמור על הסדר. הם גם קוראים ליהודים הבאים לרצועת עזה לשמור על הוראות ולהצטייד באמצעי הגנה. התברר כי סוחר הצבעים בן ה־70 מבאר־שבע, שהותקף בגרזן לפני כשלושה שבועות, היה תמיד חמוש בביקוריו בעזה, אך אותה פעם בא ללא האקדח.

"בילאדי בילאדי" בכפר יאסיף

(ע). — השיר הלאומי "בילאדי בילאדי" (מולדתי מולדתי) המזוהה כשיר של אש"ף, הושר בשבוע החולף בפי מקהלה מהשטחים, במהלך חגיגות 60 שנה שנערכו למועצת כפר יאסיף בגליל המערבי. נוסף לשיר זה השמיעה המקהלה שירים לאומיים אחרים.

תוכנית נסיונית להוראת נהיגה בכיתות י"א־י"ב

מאת אריה ארד, סופר "דבר"

משרד החינוך הנהיג תוכנית נסיונית להוראה עיונית ומעשית של הנהיגה בכיתות י"א וי"ב — כסתבר ממכתב ששלח שר החינוך יצחק נבון, ליו"ר ועדת הכנסת לבטיחות בדרכים אוריאל לין.

השר נבון מגלה, כי להוראת הנהיגה מוקצבות 42 שעות מחציתן לימוד עיוני ומחציתן מעשי, עד קבלת רשיון נהיגה. "לאחר תקופת ניסוי הכוונה היא", כותב שר החינוך, "שכל נער ונערה בישראל... הרוצים להוציא רשיון נהיגה יהיו חייבים להצטרף לתכנית הלימודים הזאת".

ילדה נהרגה בתאונה בפ"ת

מאת חנה פאר, סופרת "דבר" בשרון

ורד שיפמן (10), [illegible] נהרגה ביום ו' בתאונת דרכים בשדרות רוטשילד [illegible] מכונית פרטית שנסעה מכיוון צפון לדרום פגעה בה.

(ע). — הפגנה של 30 מתנגדי השלטון הישראלי בשטחים המוחזקים נערכה ביום ו' בשער הכניסה לכלא באר שבע. המפגינים באו למחות על החזקת צעירים מינהליים מתושבי השטחים בכלא זה.

מזג אוויר

(ע). — תחזית מזג האוויר להיום: ירושלים 14—24, רמת הגולן 17—26, צפת 17—23, חיפה 20—26, טבריה 18—28, עפולה 12—29, השומרון 16—26, תל־אביב 17—24, [illegible] בן־גוריון 16—25, יריחו 18—31, עזה 18—25, באר שבע 16—27, אילת 22—30.

הוועד הפועל
לשנת דובר ההסתדרות
הועידה ה-15
של ההסתדרות
כ"א־כ"ג בחשון תשמ"ו
5־7 בנובמבר 1985

*

לוח השידורים בגלי צה"ל וקול־ישראל בשפה הערבית והאנגלית יתפרסם בנפרד

*

טלוויזיה

יום ראשון 3.11.85 בשעה 21.00 בתכנית "מבט לחדשות" כתבה של רוני סביר.

*

יום שלישי 5.11.85 בשעה 21.00 בתוכנית "מבט לחדשות", קטעים מטקס פתיחת ועידת ההסתדרות בבנייני־האומה בירושלים.

*

יום שלישי 5.11.85 בשעה 17.00 בתכנית "ערב חדש" כתבה וראיון על ועידת ההסתדרות.

*

יום רביעי 6.11.85 בשעה 21.00 בתכנית "מבט לחדשות" נאום ראש הממשלה **שמעון פרס** בשידור ישיר מאולם הוועידה במרכז הקונגרסים בתל־אביב (גני־התערוכה).

*

יום רביעי 6.11.85 בשעה 21.30 בתכנית **"מוקד"** שידור ישיר מאולפן הטלוויזיה הישראלית במרכז הקונגרסים בגני־התערוכה בת"א.

מוספים מיוחדים לועידת ההסתדרות

לקראת ועידת ההסתדרות מופיעים השבוע מוספים מיוחדים בעתונים: "דבר", "על־המשמר", "הארץ" (הופיע ביום ששי 1.11.85), "מעריב", "ידיעות־אחרונות", "חדשות".

"תן מבט" — עתון למקומות עבודה

לקראת ועידת ההסתדרות ה־15 הופיע והופץ במקרמות העבודה ומועצות הפועלים **"תן מבט"** — עתון קיר למקומות עבודה, המוקדש לועידת ההסתדרות. ועדי עובדים יכולים לקבל את העתון במערכת החוברה במרכז לחינוך ותרבות בועה"פ.

מסיבת עתונאים וכתבים לענייני ההסתדרות ועבודה

מחר, יום שני 4.11.85, בשעה 10.00 בבוקר תתקיים בבית סוקולוב בת"א מסיבת עתונאים וכתבים לענייני ההסתדרות ועבודה. הנושא: ועידת ההסתדרות ה־15 בהשתתפות: מזכ"ל ההסתדרות **ח"כ ישראל קיסר, פרופ' שלמה בן־עמי** יו"ר הועדה המכינה, **נחום פסה** יו"ר הועדה המארגנת.

תחבורה לצירים ואורחים לפתיחה בירושלים

לצירים ומוזמנים לפתיחת הוועידה בירושלים ציום שלישי 5.11.85 מתארגנת הסעה באוטובוסים הלוך וחזור.

האוטובוסים ייצאו מחצר הוועד־הפועל בתל־אביב ביום שלישי 5.11.85 בשעה 15.00 ויחזרו לתל־אביב בתום מושב הפתיחה בירושלים.

תחבורה לצירים ואורחים לגני התערוכה בת"א

בימים רביעי וחמישי 6.11.85 ו־7.11.85 תצא תחבורה באוטובוסים למרכז הקונגרסים בגני התערוכה בת"א. האוטובוסים ימתינו ליד בית המרכז לתרבות וחינוך ברחוב ארלוזורוב בת"א בשעה 8.30 בבוקר.

סיעת ר"ץ בהסתדרות

הנהלת הסיעה מתכנסת ביום ג', 5.11.85, בשעה 17.00, בלובי מלון "הילטון".

הסיעה תתכנס ביום ד', 6.11.85, בשעה 6.00 בבוקר בחדר הסיעה באולם הקונגרסים.

צירים שלא קיבלו את כרטיסי הציר, מתבקשים להתקשר בדחיפות, לח' שלמה גבעולי בועד־הפועל, טל: 03־431708.

סיעת חד"ש בועידת ההסתדרות

צירי הועידה מסיעת חד"ש ייפגשו בירושלים בבנייני־האומה ביום שלישי 5.11.85 בשעה 5.30 אחה"צ. בפגישה תימסר אינפורמציה על סדרי עבודת הסיעה. הנהלת הסיעה תיפגש באותו יום ובאותו מקום בשעה 5.00 אחה"צ.

משדרים מיוחדים לוועידת ההסתדרות

יום שני 4.11.85 בשעה 17.30 רשת ב' בקול־ישראל בתכנית "על מספרים ואנשים" ראיון עם מזכיר חברת־העובדים **דניאל רוזוליו**

ועידת ההסתדרות ה־15 – לחברה עובדת, יוצרת וצורקת

חדשות • חדשות • חדשות • חדשות • חדשות • חדשות • חדשות

פרס מבטיח לשמיר לבדוק אם מקור פרסום „התוכנית הסודית" — במשרדו

שמיר מודאג מ„הפרחת התוכניות ומהניסיון להרדים את הציבור"

מאת יוסי מלמן סופרו המדיני של „דבר" וסופר „דבר" בכנסת

ראש הממשלה שמעון פרס הבטיח למ"מ ראש הממשלה, יצחק שמיר, לבדוק אם מקור הפרסומים האחרונים בקשר לתוכנית סודית, בא במשרד ראש הממשלה.

פרס הדגיש, שאם יתגלה שהמקור הוא אחד מפקידיו, הוא לא יהסס לנקוף אצבעים נגדו.

הבטחה זו ניתנה בפגישה שהיתה בין השניים ביום ו' האחרון.

במהלך הפגישה הביע שמיר את דאגתו מהפרחת התוכניות וראה בזה נסיון „להרדים את הציבור, דבר המנוגד לאינטרסים של מדינת ישראל". שמיר הדגיש כי הליכוד לא יסכים לשום תוכנית של מימשל משותף בין ישראל וירדן בגדה המערבית, ואמר כי תוכנית האוטונומיה היא הגבול האחרון של הוויתורים מצד ישראל.

ראש הממשלה הכחיש כי הציע לירדן את תוכנית המימשל המשותף. דוברו של שמעון פרס אמר, כי אין כל תוכנית שנמסרה לירדן והכחיש את דבר קיומם של המגעים בנושא זה.

קופמן: להמשיך ולהיאבק

יו"ר סיעת הליכוד ח"כ חיים קופמן קרא אתמול לליכוד ולתומכיו „להמשיך ולהיאבק נגד מגמות הוויתור, ההתקפלות והמכירה של מפלגת העבודה בכל הקשור לגולן, ליהודה ושומרון ולעזה". ח"כ קופמן מכנס מחר את סיעת הליכוד, לדיון משותף עם נציגי ועד ישובי הגולן ומועצת יש"ע, במה שהוא מגדיר „דרכים לבלימת מגמות מסוכנות".

ח"כ קופמן אומר, כי הצבתו של המלך חוסיין לזכויותיו של ראש הממשלה והכנותו להשיב את רמת הגולן לריבונות סוריה, מחייבות לחזק את ידי הליכוד במאבקו נגד מגמות הוויתור.

יו"ר סיעת המערך ח"כ רפי אדרי קרא אמש לליכוד „להפסיק את חרושת השמועות המדיניות סביב דברים המיוחסים לראש הממשלה ולמשרדו".

ח"כ אדרי אמר, כי מקובלים עליו דבריו של מ"מ ראש הממשלה יצחק שמיר, שהגדיר את שמועות „התחייה" על המסמך בדבר הסודיים בגדה „בדיות חסרות שחר". „אני תמה על כי דבריו של שמיר אינם מקובלים על חבריו בליכוד, אלא אם כן מה שמכוונם אותם, גם הפעם, הם מאבקי כוח פנימיים", אמר ח"כ אדרי.

המציל התורן של הגולן — חבר ועדת חוץ ובטחון ח"כ מב"ם זה דיניץ כינה אמש את ח"כ קופמן „המציל התורן של רמת הגולן". ח"כ דיניץ הביע פליאה על כי קופמן נחלץ להציל את הגולן, אף על פי שראש הממשלה הכחיש את הידיעות.

ח"כ שריד: רוצים לראות

ח"כ יוסי שריד (ר"צ), חבר ועדת חוץ ובטחון, הבע אתמול מחברי הכנסת של „התחייה", להציג עוד הכבוד בפליאת הכנסת או בוועדת חוץ ובטחון את „המסמך החבוי" שנתחם, כביכול, בין פרס לחוסיין ואשר לפגנת „התחייה" נמצא בידיהם.

ח"כ שריד אומר כי לפי כל הסימנים שבידיו מסמך כזה לא היה ולא נברא, ויתכן מאוד שלפנינו בקרה ישראלי מובהק של „מסמך זינובייב" מתוצרת נאמן, הרבה, שפט והכהן.

הוועדה הציבורית עשויה להמליץ:

נושא השליחויות של הסוכנות יועבר מהמפלגות ליו"ר ההנהלה הציונית

תמיהה על אישור שליחות לארה"ב למזכיר „גוש אמונים"

מאת טובה צימוקי, סופרת „דבר" בירושלים

שליחויות הסוכנות יוצאו מידי המפלגות בישראל ויועברו להחלטת יו"ר ההנהלה הציונית. מסקנה זו מתגבשת כיום אלה בוועדה הציבורית לבדיקת מערך השליחויות בראשות נשיא בית המשפט העליון לשעבר, משה לנדאו, שמונתה לפני כשנה על ידי הנהלת הסוכנות.

בוועדה, בה חברים גם ד"ר נתן רוטנשטרייך, יחזקאל הרמלך, מרדכי ציפורי ועדה פיינברג־סירני, הופיעו מאות עדים נציגי מפלגות וכן שליחים. הוועדה תגיש מסקנותיה בקרוב.

בוועדה הובעה אי שביעות רצון מהמצב הקיים היום במערכת השליחות של הסוכנות וההסתדרות הציונית ורוב חבריה הביעו דעה כי השיקול לשיגור שליח אינו תמיד ענייני ולעיתים קרובות נובע משיקולים פוליטיים. כן נמתחה ביקורת קשה על רמתם האישית של רבים מהשליחים. עם זאת נודע שההמלצה העיקרית של הוועדה — להכביר את השיקולים בשיגור שליחים ליו"ר ההנהלה הציונית — עלולה להיות בעייתית שכן יו"ר ההנהלה יאלץ גם להבא להיות מושפע משיקולי המפלגות בגלל ... ההנהלה הקואליציוני של הנהלת הסוכנות.

תמיהה

מחלקת העליה של הסוכנות אשרה למנכ"ל „גוש אמונים", דניאלה וייס, שליחות קצרה לצורך עידוד עליה מארה"ב. אם כי היא מרצה כי תעסוק בארה"ב גם בענייני עליה, הרי שזה מגע בעל אופי פוליטי בעיקרו. אנשי המחלקה בראשות דניאלה וייס, נפגשים בימים אלו בוואשינגטון עם אישים שונים במטרה להסביר את עמדותיהם הפוליטיות, שאינן עולות בקנה אחד עם העמדות הרשמיות של ישראל. לפיכך עורר אישור השליחות לדניאלה וייס תמיהה בקרב פקידים בכירים בסוכנות. ככל הנראה תצטרף לכך גם ביקורת של חבר הנאמנים בסוכנות הידוע בהתנגדותו לכל הקשור לקשרי הסוכנות עם הגורמים היושבים בשטחים. ראש המחלקה לעליה בסוכנות, חיים אהרון, אמר אתמול בתגובה כי וייס יצאה לארה"ב במסגרת השליחויות הקצרות של מחלקתו כפי שיצאו אחרים. אהרון הוסיף כי וייס יצאה גם באישור ועדת השליחויות של הסוכנות.

ז'ק שיראק סייע לקבוצת „לפור" של פלאטו־שרון

מאת נתן רועי, סופר „דבר"

ז'אק שיראק, שהיה שר בממשלת צרפת ולאחר מכן ראש עיריית פאריס, סייע לקבוצת „לפור" שבראשה עמד פלאטו־שרון לפני שהגיע לישראל. פרטים על כך ידועים לחוקרי המחלקה הכלכלית במשטרת צרפת ונראה כי פלאטו־שרון ייחקר בנושא זה כשיוסגר לצרפת.

על־פי נתונים הידועים זה זמן־מה, סייע שיראק לקבוצת „לפור" בקבלת אישורי בניה, אישורי הפשרת שטחים לבניה ועוד. פלאטו־שרון אישר „בעבר כי קיים קשרים עם שיראק ואף אמר, כי ניסה להגיעו לסייע לו בסיום הסכסוך הכספי שהתגלה בינו לנושה במגמת ... .

סופר „דבר" מציין כי העיתונות הצרפתית ממעיטה לסקר את פרשת תפיסתו של פלאטו־שרון במילנו. גורמים מוסמכים אמרו ל„דבר", כי פלאטו־שרון עירב במהלך עסקאותיו השונות, עשרות אישים, ביניהם, העומדים בראש מפלגות וחלקם פקידי ממשלה בכירים.

דובר המשטרה מבהיר

דובר משרד המשטרה מבקש להבהיר בקשר לידיעה על פלאטו־שרון ביום ו', כי בניגוד לפרסום, שר המשטרה חיים בר־לב לא אמר כי נבקש את הסגרתו של פלאטו אחר שייענש, אלא כי לדעתו ... ברגע זה כל מעמד בעניינו ורק לאחר שיתבררו עניינו תוכל פרקליטות המדינה לשקול צעדים.

הממשלה הזרימה באוקטובר 550 מיליארד שקל

מאת צבי זרחיה, סופרו הכלכלי של „דבר" בירושלים

הזרמת הממשלה למשק ב־אוקטובר הסתכמה ב־549.9 מיליארד שקל. ההזרמה הפיננסית, עקב פדיון מניות הקשישים ופדיון תוכניות חסכון ו־מלווה, הגיעה על־פי הודעת האוצר ל־623 מיליארד שקל (ע־415 מיליון דולר); אולם ל־נוכח ספיגה בפעולות הריאליות של הממשלה, בסך 73 מיליארד שקל, הסתכמה ההזרמה הממשלתית למשק בחודש שעבר ב־550 מיליארד שקל.

מנתונים שפרסם אתמול בנק ישראל עולה, כי בחודש שעבר נפדו מניות קשישים ב־990 מיליארד שקל. 410 מיליארד שקל מסכום זה הושקעו בתוכניות ה־המסד המיוחדות לקשישים — „שקד".

בחודש שעבר נרשמה ירידה ריאלית בשיעור 11 אחוזים בהוצאות הממשלה, לעומת הזרמה ה־כמוצעת בחודשים הקודמים. מ־תחילת שנת התקציב הסתכמה ה־הזרמה הממשלתית למשק ב־153 מיליארד שקל (כ־100 מיליון דו־לר). הזרמה זו מורכבת מספיגה בפעילות הריאלית בסך 479 מיליארד שקל, והזרמה בפעילות ה־פיננסית בסך 632 מיליארד שקל. סגן שר האוצר עדי אמוראי ציין אתמול, כי נתוני הזרמה אלה קטנים מתחזית ההזרמה בשנת ה־תקציב 1985. „במשך שבעת החודשים האחרונים, נרשם עודף ספיגה ולא הזרמה", אמר אמוראי. עודף ההזרמה בסוף אוקטובר נובע מפדיון מניות הקשישים, והסברה היא שמרבית הכספים ישוחררו ב־חודש נובמבר; כלומר, החודש תהיה ספיגה של מאות מיליוני דולרים.

יתרות מטבע חוץ נטו של ישראל, בחודש שעבר, ירדו ב־21 מיליון דולר, והגיעו ל־2 מיליארד ו־402 מיליון דולר. הבנק ה־שנתי מארה"ב בסך 1.2 מיליארד דולר הגיע ביום האחרון של חודש אוקטובר, ולא נכלל במצבת ה־יתרות לחודש אוקטובר. לפיכך, יעלו יתרות מטבע חוץ החודש.

סוכנות „שארפ" ל„סלון טוקיו"

מאת דרור שרביט, סופר „דבר"

סוכנות „שרפ" הועברה מפרוטמן ל„סלון טוקיו". ההסכם על כך נחתם בימים האחרונים באוסאקה שביפאן בין נציגי המפעל היפאני לבעלי „סלון טוקיו" בישראל. על קבלת הסוכנות בישראל התחרו גם חברות כמו „אלקטרה", „כור", „תדיראן" ו„גיל אלקטרוניקה".

בכירות הסוכנות ל„סלון טוקיו" נעשתה לאחר שלפרוטמן כבר היכם עם נציגי „כור" למכור את הסוכנות לידיהם אך חברת „שרפ" הכריעה אחרת.

(עו). — דמי הביטוח הלאומי של הורבכת יפו, בת 65, נשדדו ממנה ביום ו' בערב כשיצאה מסניף בנק הפועלים במרכז בת־ים.

הקרנת הסרטים בבית אגרון ובסינמטק בי־ם — בל תקלות

מאת יעל אדמוני,

אריאלה ראובני מופיעה „דבר" הקרנת סרטי אנימציה בשבת ב„בית אגרון" והסרט „הייבאש" בסינמטק עברה ללא הפרעה, לאחר שלחרדים נמסר כי לא ייגבה כסף בכניסה, וכי שניים מהסרטים שתוכננו להקרנה בשעות אחר הצהריים לא יוקרנו.

בהתייעצות שקיימו ביום ו' נציגי אגודת ישראל, הם החליטו לחזור מהחלטתם לקיים הפגנה המונית ב„בית אגרון" בשעות ה־קרנת הסרט.

נציג אגודי במועצת עיריית ירושלים, מאיר פרוש, אמר אתמול ל„דבר", כי בעקבות שיחה שקיימו ראשי אגודי עם ראש עיריית ירושלים טדי קולק, „הבנו שיהיה קל יותר לפעול בקרב אגודת העתונאים בירושלים, המשכירה את אולם ההקרנה לקבלן פרטי".

עיריית ירושלים מתנגדת להקרנת סרטים באולם „בית אגרון", בטענה שזה שטח עירוני, וכי החכרת אולם ההקרנה לקבלן פרטי למטרות רווחיות של אגודת העיתונאים „גורמת בעיות".

רבנים מזהירים

הרבנים מאיר פרוש ואברהם יוסף לייזרזון, נציגי אגודי במועצת עיריית ירושלים, בקרו אתמול בבוקר בבית אגרון בשעת ההקרנה והזהירו כי אם בשבת הבאה תימשך הקרנת סרטים ב־מקום, יקיימו הפגנת ענק כדי ל־מנעה.

בחיפה

הצגת היחיד „אדולף אייכמן — קולאז'", בביצועו של השחקן ה־גרמני מיכאל מאסן, הועלתה בליל שבת האחרון בתיאטרון חיפה. זאת, חרף הסטאטוס־קוו, הקובע שאין להעלות הצגות בליל שבת בתיאטרון העירוני.

לסופרת „דבר" נודע, כי ההורים הדתיים בעיר ובעירייה לא מנעו את ההצגה, לאחר שהוסבר להם כי היא מיועדת לקהל של כמה עשרות מוזמנים בלבד, בהם אנשי השגרירות הגרמנית, וכי קופות התיאטרון לא ייפתחו.

דבר DAVAR
מאוחד עם לַמִּשְׁמָר
העורכת: חנה זמר
משנה לעורך: דוד פדהצור
מנהל כללי: אהרן קראוס
המו"ל — „דבר" בע"מ
נדפס בדפוס „דבר" בע"מ
המערכת וההנהלה: תל־אביב, רח' שינקין 45, ת.ד. 199, מיקוד 65233
טלפון 286141 (6 קווים)
מחלקת המודעות: טלפונים ישירים 281860, 298032
סניפים:
תל־אביב, בית „דבר" רח' שינקין 45
טלפון 286141, מיקוד 65233
ירושלים:
המערכת: רח' הלל 18
טל' 241315, 241306/7
המינהלה: רח' הלל 36 ת.ד. 2312
חיפה, רח' הנביאים 27
טלפונים 642111-2-3, מיקוד 33104

צה"ל גירש ארבעה אנשי דת דרוזיים

מאת סופר „דבר" בצפון

ארבעה אנשי דת דרוזים מאזור חצביה גורשו על־ידי מיפקדת צבא דרום־לבנון אל מחוץ לרצועת הביטחון. בין המגורשים השיח' סעיד ברקה (80). ממיפקדת צה"ל נמסר כי הארבעה שיתפו בחודשים האחרונים פעולה עם „חזית ההתנגדות הלאומית" שמרכזה בבעלבק שבבקעת הלבנון. הארבעה ידעו על מספר רב של פיגועים שבוצעו באזור הביטחון ונראה שסיפקו מודיעין ומסתור לתוליות מחבלים.

בנו של השיח' עומד בראש קבוצת מחבלים, הפועלת מבקעת הלבנון והיה אחראי לכמה מעשי ירי לעבר עמדות של צה"ל באזור חצביה. באמצעות יחידת הקישור של צה"ל ללבנון הובהר לראשי העדה הדרוזית בארץ מה היו הנסיבות שהביאו לגירושם של אנשי הדת הנזכרים.

אין תרסיס גז לחיילות בהיאחזות

מאת מלי ולינגר, הסופרת הצבאית של „דבר"

קצינת ח"ן של פיקוד הנח"ל לא מאמינה, כנראה, בדמעות — על־כל־פנים לא בדמעות שגורם מיכל תרסיס הגאז נגד תוקפים.

בבסיס הנח"ל, במקום שמוגדר הגדה המערבית ואזור עזיין, משרתות 22 חיילות, ויש שם רק ארבעה מיכלי גאז. קיבלו אותן משקיות החינוך והח"ן.

לבנות האחרות, צעירות ותיקות מהן, אין מיכלי תרסיס־גאז, ונראה כי גם לא יהיו. הבנות מתלוננות, בדרך כלל בשקט. על כי הן נאלצות להסתובב באיזור לא־נות ורחוק מהבית בלי הגנה זו.

דובר צה"ל הסביר, כי בשל אילוצי תקציב יש מספר מוגבל של מיכלי־גאז כאלה. לנח"ל הועברו רק כ־200 מיכלי תרסיס במסגרת חלוקה מידגמית. לדבריו, הוחלט לתת את המיכלים לסגל, שכן המשקיות מסתובבות יותר מהחיילות.

נפתח „שבוע הקאמרי" בעפולה

מאת יצחק מרידור, סופר „דבר"

שבוע תיאטרון הקאמרי בעפולה ובעמק נפתח אמש בהיכל התרבות בעפולה, בהשתתפות שחקני הקאמרי, ראש עיריית עפולה ח"כ עובדיה עלי, מנכ"ל תיאטרון הקאמרי אודי אופר, מנכ"ל אמנות לעם יוסי פרוסט, אנשי ציבור, ותושבים וקהל רב.

שבוע הקאמרי בעפולה ובעמק הוא אחד האירועים המרכזיים במסרת חגיגות 60 שנה לייסודה של עפולה, וקיומו מתאפשר תודות לשיתוף פעולה בין „אמנות לעם", עיריית עפולה המרצצות האזוריות עמק יזרעאל והגלבוע.

באולם הכניסה של היכל התרבות גם נפתחה אמש תערוכת ציורים של האמן אריה נבון, המלווה את תיאטרון הקאמרי זה שנים רבות.

במהלך שבוע הקאמרי בעפולה ובעמק יועלו שלוש הצגות: „כולם רוצים לחיות", „קדיש" ו„נפש אחת", וכן יקיימו מפגשים וסדנאות תיאטרון בהתייחסות העובדות.

מתה השחקנית

(סוף מעמוד 1)

למצוא כשרונות ולגייסם לתיאטרון הצעיר. שמפה של לאה דגנית יצא לפניה כאשה יפה המיטיבה לשיר, ואכן הלוי „מצא" אותה בעין חרוד והביאה לתיאטרון. כעבור זמן מה נישאו.

דגנית, ככל שחקני „אהל" באותה תקופה, קיימו את החזרות וההצגות בחינם וביום היו עובדים בעבודות שונות, כולל כבישים ועבודות בניין אחרות. דגנית ידעה לספר מאוחר יותר, בגאווה, כי בין היתר, היא ריצפה את בית הספר „תל נורדאו" בתל אביב.

בין המחזות הבולטים בהם השתתפה בתפקידים מרכזיים: אופרה בגרוש, דונה גראציה, המשוגעת משאיו, שלמה המלך ושלמי הסנדלר (המקורי), בשי וינדזור העליזות, תמר אשת ער, צימוק בשמש, המלך ליר ועוד.

דגנית, אשר שלטה בשבע שפות, נודעה כאמור גם כזמרת הראשונה בתקופה של „ישראל הקטנה", ובמשך שנים „חרשה" את הארץ לאורכה ולרוחבה והופיעה בקונצרטים יחיד. בשירים המושרים היום בפי כל, ביניהם „היו לילות", „רד הלילה", „איזה פלא" ועוד ועוד. היא המשיכה בפעילות עוד שנים רבות, גם לאחר שפרשה לגימלאות, בהופעה באירועים שונים וכן בהרצאות על תיאטרון לפני שחקנים צעירים.

הותירה אחריה בת, אהלה הלוי־אופיר, שני נכדים ושני נינים. הלווייתה תערך היום ב־14.30 בקרית שאול. קודם, בשעה 13.45, ייצא אוטובוס ממגרש בית „ה־בימה" בתל אביב אל בית־העלמין.

מדינת ישראל
חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי מנשה אלונה המקומי מחוזי חיפה
הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי במשרדי הוועדה המחוזית המשותפת לתוכניות איחוד וחלוקה מחדש בקרקע חקלאית למחוזות חיפה והמרכז ברח' המסגר 44 תל־אביב ובמשרדי הוועדה המקומית המשותפת לתוכניות איחוד וחלוקה מחדש בקרקע חקלאית למחוז חיפה שברח' המסגר 44 ת"א ובמשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה מנשה אלונה שברח' הבנים 7 חדרה מופקד שינוי תכנית מפורטת הנקרא תכנית מפורטת כם. כמש/31 — מצר שינוי לתכנית מפורטת כם. כ/78 רמ'/91 ביחד עם התשריט המצורף אליו.

ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: 4.812 דונם גושים בשלמות: 8710, 8713, 8714, 8716.
גושים בחלקים: 8709, 8711, 8712, 8715, 8717, 8718, 8719, 8720, 8721.

ואלה עיקרי הוראות שינוי התכנית:
א. רשום אדמות קבוץ כצר בספרי המקרקעין.
ב. ביטול האיחוד גושים קיימים וחלוקתן מחדש בהתאם למצב הקיים ופתוח השטח בעתיד.
ג. קביעת יעודים ואזורים.
ד. ביטול דרכים קיימות והתוויית דרכים חדשות.
ה. ביטול מקרקעי יעוד.
ו. בטול כל תכנית קודמת בכל הנוגע לחלוקת השטח לצרכי רשום.

כל המעוניין בשינוי התכנית רשאי לעיין בו ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל המעוניין בקרקע, בנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן מהנדס הוועדה המקומית שמרחב התכנון שלה כלול בתחום התכנית או גוף אותו רשאי תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הוועדות המקומיות האמורות.

י. דרי
יו"ר הוועדה המחוזית המשותפת לתכניות איחוד וחלוקה מחדש בקרקע חקלאית למחוזות חיפה והמרכז

א' באלול התשמ"ה
18.8.1985

צפויה התקדמות

(סוף מעמוד 1)

שגריר ארה"ב בירדן פול בוקר שהה השבוע בוואשינגטון להתייעצויות. חוסיין אמור היה להבהיר אמש את עמדתו המעודכנת כלפי היוזמה בראיון טלוויזיה, במשדר „פגוש את העתונות".

בדיון מומחים לענייני המזה"ת שנערך ביום ה' במלון „ארבע העונות" בוואשינגטון, הסתמנו הבדלי גישות בין אגפים שונים בממשל.

רכז נושא המזה"ת במועצה לבטחון לאומי ג'וק קובי, הנלווה דרך קבע למגעיו של עוזר שר החוץ ריצ'ארד מרפי עם ישראלים וערבים, אמר כי „האופציה הירדנית" אינה אבודה, משום שאין שותפת טובה מירדן למשא ומתן עם ישראל, אף שהכרחי שיתוף פלשתינים במשלחת הירדנית.

הערכה עגומה יותר השמיע מנהל אגף התכנון במשרד החוץ פיטר רודמן, מקורבו של הנרי קיסינג'ר. רודמן התמקד בקשיים הפנימיים בישראל ובירדן והעריך, כי התחמקות אש"ף עד כה מתמיכה בחוסיין מקטינה את סיכויי הצלחת היוזמה.

העיתונאי ויקטור לואיס ממוסקווה

הידיעות על עליית יהודים דרך צרפת — תקוות שווא

טוען: נחוץ תהליך הדרגתי ביחסים בין המדינות

מאת דליה שרון, סופרת „דבר" בבריטניה

לונדון (מיוחד ל„דבר"). — „אני חושש שאלו הן תקוות שווא", אמר העיתונאי ויקטור לואיס בשיחה טלפונית מדירתו במוסקווה, בהתייחסו לידיעות כאילו עומדת ברית המועצות לאפשר את עלייתם של יהודים רבים דרך צרפת לארץ וכאילו עומדת צרפת לסייע בהעברת העולים לארץ.

לואיס טען כי לרשות ברה"מ די מטוסים כדי לעמוד במבצע כזה בעצמה — אילו רק רצתה בכך. לדבריו תיתכן עתה עלייה מתונה במספר היוצאים לעוצת הספטמבר הנוכחי.

דוחה „אולטימטום"

ויקטור לואיס הבחין בין על־ייה לארץ לבין קניית הזמנה לארה"ב. הוא לא הוציא מכלל אפשרות חידוש היחסים הדיפלומטיים בין ישראל וברה"מ. לעומת זאת דחה את מה שהגדיר כ„אולטימאטום" של שמעון פרס, שלפיו לא תוכל ברה"מ לקחת חלק בתהליך השלום במזרח התיכון ללא הכרה בישראל.

בשיחה עם עורכו המדיני של ה„ג'ואיש כרוניקל", עמד לואיס על כך, שיש לנקוט תהליך הדרגתי ביחסים בין המדינות וכי „אל לה לישראל לכרוך את הנושאים ה־ישראליים עם נושאי אזרחיה היהודים של ברה"מ.

אף כי לא השיב לשאלה האם הוא עצמו יהודי, התבטא לואיס בעברית, באומרו: „משנה מקום משנה מזל".

„שתי משלחות סודיות"

לונדון (מיוחד ל„דבר"). — על שתי משלחות ישראליות סודיות, שביקרו במוסקווה, מדווח היום „סנדי טיימס".

מקורות דיפלומטיים במוסקווה דיווחו על משלחת של חברת „אל על", שביקרה לאחרונה במוסקווה ואשר ברוחותיה שם הגדילה את הציפיות למתן היתרי יציאה ליהודי ברה"מ.

העתון טוען, כי מדובר ב־15,000 אשרות שהקרמלין עומד לתת ל־יהודים במחווה לקראת פגישת ה־פסגה בין הנשיא רייגן לגורבאצ'וב. המקורות טוענים, כי אנשי „אל־על" טיפלו במוסקווה בסידורי הטיסה ליוצאים.

לדברי העתון, ביקרה משלחת ישראלית שניה במוסקווה והתעניינה במציאת „רכוש דלא ניידי". מקור ממוסקווה שנפגש עם המשלחת סירב למסור פרטים נוספים, ומעריכים כי מדובר ב־משכן לנציגות ישראלית במוסקווה.

בלגראד: לא יחסים

יוסי מלמן סופרו המדיני של „דבר", מוסר: יוגוסלאוויה הודיעה כי אין לה כל כוונה לחדש את קשריה הדיפלומטיים עם ישראל. מנהל מחלקת המזרח התיכון במשרד החוץ בבלגראד הגיב בכך בסוף השבוע על הפרסומים שהיו בארץ.

היחסים עם קובה

מוסר יוסי מלמן: שיפור ביחסי ברה"מ־ישראל עשוי להביא גם לשיפור ביחסי קובה עם ישראל. — כך אמרה מזכירה הקהילה היהודית בהוואנה לכתב ה„וואשינגטון פוסט".

לדברי המזכירה, אדלה דוברין, נתגים שלטונות קובה בהגינות רבה כלפי הקהילה, שמספר חבריה הצטמצם ברבע המאה של כהונת קאסטרו מ־15000 ל־1,200.

„בית הכנסת הגדול" בהוואנה, שהוא למעשה המרכז הקהילתי, השכיר ולבסוף מכר מחצית מבנייני המתרוקן למשרד התרבות — בתנאים כספיים נוחים לקהילה.

„הממשלה היתה יכולה להפקיע את הבניין לגמרי, אך העדיפה לשלם לנו באופן שיאפשר קיום הקהילה ב־20 השנים הבאות" — אמרה דוברין.

בקהילה 300 חברים פעילים — מהם 25 המשתתפים בתפילות קבועות. לדבריה, בפרידה של בנות קובה בין יחסם הטוב לישראל לבין יחסם ליהדות. „אין כאן מסורת של אנטישמיות, והיחס ליהודים", אמר גזבר הקהילה, „ההואנה דיברו בחביבות על קבלתם עם יהודי כבוה. אך בחדרו על ההודות הביבה בארה"ב שתרמה להם „רק הצעירה".

צנע מרחיק לכת בקיבוצים יידון היום במזכירות התק"ם

מאת חיים ביאור, סופרו הכלכלי של „דבר"

מזכירות התנועה הקיבוצית המאוחדת (התק"ם) מתכנסת היום לדיון שיוקדש כולו להערכות התנועה לנוכח מצב החירום הכלכלי אליו נקלעה.

מזכיר התק"ם, אהרון ידלין, ידווח על מאמצי התנועה הקיבוצית להשיג את הסכמת הממשלה ובנק ישראל להסדר שיאפשר לה הקלות בנטל החובות. מזכירות התק"ם ... 150 מיליון דולר לתקופה של חמש שנים ובריבית סבירה.

יצחק, שידלין וחברים אחרים במזכירות התק"ם קובלים על התנערות הגורמים הממלכתיים מ־מצבם המחמיר של הקיבוצים. כוונתם לצדפיות שיקבל המגזר המושבי על פני המגזר הקיבוצי לגבי פריסת החובות. לדברי ידלין, הקיבוצים הם למעשה מגזר יצרני לכל דבר, שהיקף יצורו השנתי מגיע ל־1.2 מיליארד דולר, אך „מדיניות האשראי הבלתי אפשרית של הממשלה, בנק ה...

ראל מהווה גורם דוחף למשבר כלכלי".

ברבו ועדת המשק בתק"ם, צבי חם גלעד, יבסור למזכירות על הצעדים ברחיקי הלכת שבעקבים הקיבוצים, כגון ירידה תלולה בשיעור של 70 אחוז בהיקף ההשקעות בשנת תשמ"ו לעומת אשתקד וקיצוץ בשיעור של 20 אחוז בהוצאות הקיום לכוח, ליבור דים, אחזקת דירות, שירותי בריאות ופעולות תרבות. כן הוחלט לצמצם ריאלית את היקפי האשראי שמקבלת קרן התק"ם לקיבוצים לכיסוי הגרעונות שוטפים.

דו"ח המכון ללימודים איסטרטגיים

ישראל ממשיכה לשמור על עליונותה הצבאית

מאת דליה שרון, סופרת „דבר" בלונדון

ישראל ממשיכה לשמור על עליונותה בנשק קונוונציונלי על כל אחת משכנותיה, קובע הדו"ח השנתי של המכון ללימודים אסטרטגיים בלונדון. הדו"ח קובע עוד כי המיתוס שנוצר בקרב קבוצות הטרור בלבנון, כי צה"ל הובס בעימות עמן וגורש מדרום לבנון, מקשה על תהליך השגת השלום בעתיד.

הדו"ח קובע כי לרשות ישראל צבא סדיר המונה 142,000 חיילים, בתוספת 370,000 אנשי מילואים. ישראל מפעילה 3,600 טנקים מסוגים שונים, כולל 250 מרכבות, ו־4000 רק"ם ונגמשים. חיל האוויר מונה היום, על־פי הדו"ח, 15 טייסות, מהן שתי טייסות אפ־15, חמש טייסות פנטום, חמש טייסות כפיר, ושלוש טייסות אפ־16, בסך הכל: מעל 400 מטוסי קרב־יירוט־הפצצה. בידי החיל עוד 130 מטוסי סקייהוק, 15 מטוסי ביון וצילום, ארבעה מטוסים להתראה מוקדמת, 10 מטוסים ללוחמה אלקטרונית ואמצעי נגד, 45 מטוסי תובלה ותדלוק, וכ־75 מטוסי קישור. לרשות החיל עוד כ־200 מטוסי אימון, כולל כפירים ופוגות. החיל מפעיל גם כ־187 הליקופטרים. כל־זאת נוסף על סוללות טילים, מל"טים, טילים ג.מ. מטיפוס הוק והוק משופר. החיל משתמש בטילי אוויר־אוויר סיידווינדר, ספארו, שפריר ופיתון 3 פצצות „חכמות" מטיפוס לה, מבריק, שרייק, וולאיי בולפופ וגבריאל 3. לדברי הפירסום, עומדת ישראל לקבל עוד חמישה מטוסי אפ־15, 75 מטוסי אפ־16, 60 מטוסי כפיר, 200 טילי הוק מ־שופר ו־200 טילי אוויר־אוויר מטיפוס סיידווינדר.

חיל הים מפעיל היום שלוש צוללות, שש קורבטות, 36 ספינות טילים, שתי ספינות רחוף מטיפוס שמרית וספינת רחף. אחת מטיפוס סנפירית. לרשות החיל גם 45 ספינות משמר מהירות, (דבור, דבורה ודיתוש), כל זאת נוסף על אמצעי תצפית ביון ואיסוף נתונים. החיל הזמין עוד חמש קורבטות סער ועשר ספינות משמר מטיפוס שמרית.

סדר הכוחות של צה"ל כולל 11 דיוויזיות משוריינות, 33 חטיבות משוריינות, חמש חטיבות חי"ר ממונע, חמש חטיבות מוצנחות ו־12 חטיבות משמר הגבול ונח"ל. חיל התותחנים כולל 15 חטיבות, כולל גדודי ג.מ מטיפוס צ'פרל וולקן.

סוריה:

לפי הפירסום, עומד צבא סוריה על 402000 חיילים סדירים, ו־272,000 חיילי מילואים. הצבא הסורי מפעיל 4,200 טנקים, 3,000 רק"ם ונגמשים, 40000 קני ארטילריה, 1,300 טילים נ.ט. ו־1000 תותחים נ.מ. פיקוד ההגנה האווירית מפעיל 63 גדודי סאם, עם מעל 650 טילי סאם 2, 3, 5, 9, ו־6. בצי הסורי שתי פריגטות, 42 ספינות סער, שבע ספינות פיטרול, וארבע ספינות שילות בוקרים. להיל האוויר כ־500 מטוסי תקיפה מסוג מיג 17, סוחוי 7, סוחוי 20, ומיג 23. לרשות הסוחים גם 10 מטוסי מיג 25 ממוקרים לביון, ועוד 280 מטוסי יירוט מהסוגים: מיג 21, 23, ו־25. לסורים גם כעין 260 הליקופטרים מסוגים שונים. הכוח הסורי בלבנון מוערך ב־30,000 חייל, כולל 800 טנקים.

בהתייחסו לנשק הקונבנציונלי, טוען הדו"ח כי שתי המעצמות עוסקות הרבה בשיפור איכויות הכלים, אך הוצאת ההגבה הגבוהות מונעות היום גידול הכמויות. ישני הצדדים עושים הרבה לשיפור האיכותי ד מפעילות את הכלל: „יען כפני הדם הדי צבאי".

המאזן האירופי

הדו"ח טוען עוד כי מדינת נאט"ו סובלת לאט בהכנסת חידושים בהגנתן, ד־בים מכלי הנשק הנכנסים היום בגיבים של מערכות הנשק שפותחו בשנות השבעים. הבעיה העיקרית העומדת היום בדרך לשכלול היא הבעיה התקציבית. מדינות אירופה משקיעות כספים בשיפור כוח־האדם והתחשתית, אך הן אטיות בהכנסת מערכות נשק מתקדמות. הפירסום טוען עוד כי משר החיים המוצע של מערכת נשק במדינות נאט"ו הוא 20 שנה להיות. הדו"ח אומר כי מצב דומה קורה גם במדינות ברית הורשה. בסך הכל, עדיין יש יתרון כמותי בצד ובכוח־אדם לברית ורשה, אך לעומת השנים שעבר נוטה הפער להתייצב עכשיו. לעומת זאת, מפסידה ברית נאט"ו את יתרונה הטכנולוגי. מאידך גיסא טוען הדו"ח כי המאזן הכולל הוא עדיין כזה, דים לרב־סיכונים ולכן לבלתי כדאי. המעדסום טוען כי אמנם יתכן כי בנסיבות הידוע יכול אחד מן הצדדים להשיג יתרון מקומי טאקטי, אך אין בו כדי לאפשר הישג אסטרטגי, והסיכון הכולל של ההדרדרות לעלות בהפך נסיון כזה לבלתי כדאי.

עלות החימוש לנפש

מעניינת השוואת המדינויות בבחינת עלות הבטחון לנפש: בראש הסולם צועדת ערב הסעודית עם הוצאה של 2093 דולר לנפש ב־2002, עומן עם 1719, ישראל עם 1215 ב־1983. אחריה הנסיכויות המאוחדות עם ארה"ב עם 1023.

ינסו למנוע הדיון בהצעות החוק של כהנא בכנסת - על אף פסיקת בג"צ

מאת שלמה גינוסר, סופר „דבר" בכנסת

נסיון למנוע את הדיון ב־שתי הצעות החוק הגזעניות של ח"כ מאיר כהנא (כ"ך) ייעשה בכנסת על־אף פסיקת בג"צ, המורה לנשיאות הכנסת ל־הביא הצעות חוק אלו ל־קריאה מוקדמת במליאה.

נשיאות הכנסת סירבה עוד ב־כינוס הקיץ לאשר את שתי הצ־עות החוק הגזעניות של כהנא, להגביל את זכויותיהם של אזרחים לא־יהודים ולאסור על יחסי אי־שות בין יהודים ללא־יהודים, בני־מוק שהם פוגעות בערכי היסוד של מדינת ישראל ובאופיה הד־מוקראטי. כהנא ערער על החלטה זו בעתירה לבית המשפט הגבוה לצדק, ובסוף השבוע שעבר הת־קבלה עתירתו.

יו"ר הכנסת שלמה הלל אמר אמש בשיחה עם „דבר", כי הוא מצטער מאד על החלטת בג"צ וכי הוא בודק עכשיו את מש־מעותה של פסיקה זו לטווח קצר ולטווח ארוך גם יחד.

יו"ר הכנסת, בתוקף מעמדו, גילה זהירות ומתינות בתגובתו על החלטת בג"צ, אך הוא לא התיר מקום לספק ביחס להסתייגותו מ־העלאת הצעות החוק של כהנא בכנסת. שלמה הלל אמר: „אני יודע מה אני, אישית, הייתי חש וחושב אילו במקום כלשהו בעולם הפרלמנט היה מתיר לקיים דיון במהדורה מחודשת של חוקי נירנ־ברג, בטענה שבית משפט קבע כי אין מניעה פורמאלית לעשות זאת". יו"ר הכנסת הוסיף: „מה שקורה עכשיו בפראנקפורט עם מחזהו האנטישמי של פסבינדר לא עוזר לנו להשתכנע, שעצם העלאתו של המחזה על קרשי ה־במה היא בסדר רק משום שה־צנזור אינו מוצא בכך שום פגם פורמאלי".

אי־נחת

גורמים פרלמנטריים בכירים גילו אתמול אי־נחת מהחלטת בג"צ. גורמים אלה אמרו, כי נשיאות הכנסת סירבה להעלות את שתי הצעות החוק של ח"כ כהנא לא רק בגלל המשמעות הגזענית שלהן אלא גם מחשש לפגיעה בכבודה של הכנסת. גורמים אלה העירו, כי ברור שהצעות החוק של כהנא היו נדחות ברוב גדול אילו היו עולות לדיון בכנסת, אך עצם ה־דיון בהצעות חוק אלו אינו לכבודה של הכנסת.

אותם גורמים אמרו עוד, כי היו שלמים יותר עם החלטת בג"צ אילו הביע בית־המשפט הגבוה לצדק הבנה להחלטת נשיאות הכנסת ו־יחד עם זאת קורא לעגן בחוק הח־לטות נגד דיון בהצעות גזעניות כאלה.

פסיקת בג"צ מחייבת, לדעת גור־מים פרלמנטריים, היערכות מהי־רה למניעת העלאת שתי הצעות־החוק של כהנא.

על פי תקנון הכנסת הנשיאות היא שקובעת, בתיאום עם הממ־שלה, את המועד לדיון מוקדם בהצעות חוק פרטיות, בתנאי ש־דיון כזה יתקיים לא יאוחר מחוד־שיים מאז הגשתו ליו"ר הכנסת. עתה צריך לבדוק אם חקיקה מהי־רה עשויה למנוע את התבזות ה־כנסת בדיון בהצעות החוק של כהנא.

גורמים פרלמנטריים העירו ב־עקבות פסק הדין של בג"צ כי פסיקותיה של הרשות השופטת בעניינים הנוגעים לסדרי עבודתה של הכנסת הן נושא בפני עצמו, ומן הראוי לדון בו לאור העקרון הדמוקראטי של הפרדת הרשויות.

„הצעות חוק נאציות"

ח"כ שולמית אלוני (ר"צ) מתחה אמש ביקורת חריפה על החלטת בג"צ. ח"כ אלוני הגדירה את הצ־עות החוק של כהנא כ„נאציות" באופיין. הזכירה, כי בית המשפט העליון היה זה שטבע את המונח „דמוקראטיה מתגוננת", ולמרות זאת בהתנגשות בין הכנסת לבין כהנא, הוא פסק לטובתו של הא־חרון.

קורא לביטול החסינות

יו"ר ועדת הכנסת ח"כ מיכה רייסר (ליכוד) קורא לבטל כליל את החסינות הפלילית של חברי כנסת. בהצעת חוק פרטית מציע ח"כ רייסר כי אם היועץ המשפטי לממשלה יחליט כי יש מקום להע־מיד ח"כ לדין בחשד לעבירות פליליות, לא יהיה יותר מקום ל־הצבעת הכנסת לדון בשאלה האם להסיר חסינותו של אותו ח"כ או לא ואותו ח"כ יועמד לדין על פי החלטת היועץ המשפטי.

אשר לחסינות האחרת של חברי כנסת, מציע רייסר כי כאשר תגיע פניה ליו"ר הכנסת, תישמר לו ה־זכות הבלעדית להחליט האם להס־יר את חסינותו של ח"כ כלשהו או לא להסירה, במידה שהבקשה לעשות זאת היא קנטרנית, טור־דנית או נובעת משיקולים פולי־טיים גרידא.

ח"כ רייסר מציע גם כי בעניין חקירת חברי כנסת על ידי המש־טרה תתקבל המלצתו של היועץ המשפטי לממשלה לאמץ את הנוהג החל גם על שופטים.

„הכנסת אינה גוף שיפוטי אלא זירה פוליטית ולכן יש להסיר מ־מנה מה שיותר מטלות שיפוטיות או מעין־שיפוטיות" אומר רייסר.

הקחצ"ר החדש מזהיר מ„פגיעה בשרירים'

הפיקוד על חיל הצנחנים הועבר מיצחק מרדכי לשמואל ארד

הקחצ"ר היוצא, תא"ל יצחק מרדכי (משמאל) ומחליפו תא"ל שמואל ארד — אחרי צניחתם אתמול — כחלק מטקס העברת הפיקוד. (צילום: יפ"א)

מאת מלי זלינגר, הסופרת הצבאית של „דבר"

קצין חיל רגלים וצנחנים ראשי, תת־אלוף שמואל ארד, מזהיר כי היקף הקיצוצים ב־תקציב הביטחון עומד על ה־גבול שמתחת לו תהיה פגי־עה בשרירים ממש. הדברים אלה אמר הקחצ"ר החדש בתום טקס קבלת התפקיד, ביום ו' האחרון בבוקר.

תא"ל ארד אמר עוד, כי אחרי מלחמת לבנון מערך החי"ר נמצא בתקופה חדשה, המציבה אתגרים חדשים, עם איומים מצפון ומבעיה כלכלית. הוא ציין כי בדרגים הבכירים יש די מרצמורים טובים לכל תפקיד.

במסדר חילופי קחצ"ר השתתפו קצינים בכירים מכל מערך החי"ר והצנחנים, וחברים רבים של קחצ"ר היוצא ת/אלוף מרדכי, ר של הו העבגמ, בהגבת הפריחה. אמר תא"ל מרדכי: „לא הייתי קל, דרשתי הרבה וכל מה שדרשתי מכם דרשתי מעצמי בעתיים".

תא"ל מרדכי ציין כי הצבא מערך שיש בו מפקדים מעולים ונעיסות יוצאים מן הכלל, המסו־גלים לעמוד בכל משימה שיעמיד בפניהם צה"ל. הוא אמר כי אינו מזלזל בקומנדו הסורי, והמיד נתן קרדיט לאויב, אך מערך החי"ר, כמו צה"ל כולו הפיק את הלקחים.

מפגן הצניחה של תא"ל מרדכי ארד וחבריהם ביום ו' בבוקר לא היה דווקא מפגן כוח, כמו הפגנת החברות וההזדהות עם תא"ל מר־דכי. כ־40 קציני צבא, חלקם בכי־רים, מרביתם בסדיר ומיעוטם במילואים, קפצו בבוקר שטוף־שמש אל חולות פלמחים.

תושבי הבקעה והרמה נערכו לחסימת גשרים ודרכים

מאת אוריאל בן־עמי, סופר „דבר" בירושלים

חברי המושבים בבקעת הי־רדן וברמת הגולן נערכו הי־בוקר לחסימת גשרי הירדן ו־הדרכים העולות לגולן במאות טרקטורים, במחאה על קשיי־הם הכלכליים.

כזכור פורסמה ביום ו' לראשונה הידיעה ב„דבר" כי תושבי הבקעה והגולן מתכוונים לפנות את מוש־ביהם, במחאה על חובותיהם המצ־טברים, בלי יכולת לחסלם.

מושבי הבקעה והגולן חברו ל־מטה־פעולה משותף והחליטו לח־סום הבוקר את גשרי אלנבי ואדם בבקעת הירדן במאות טרקטורים ו־כן את הדרכים העולות לגולן.

במטה הפעולה המשותף החליטו שאם פעולה זו לא תביא לסיוע דחוף של הממשלה למושבים, הם יממשו את כוונתם לפנותם.

מושבי הבקעה והגולן נושאים חובות מצטברים בסך מאות מילי־וני דולרים הם דורשים מן הממ־שלה לפרוס את החובות למשך כעשר שנים בטענה שאין ביכול־תם לשאת בנטל הריבית האשר־אי הנוכחיים.

בשעת מסירת הידיעה, לא נוב־שה עמדת כוחות הביטחון כיצד לנהוג בחברי המושבים ואם לאפ־שר להם את חסימת הגשרים.

על פי החלטת ביה"ד האזורי לעבודה בת"א יפו

תיקים מס' מו/27—6 מו/28—6 מו/29—6 מו/30—6 מו/31—6 מו/32—6 מו/33—6

ועל יסוד תקנה 17 לתקנות ביה"ד לעבודה (סדרי דין) תשכ"ט — 1969 מתפרסמת בזאת הודעה כדלקמן:

1. בתיקים הנ"ל ניתנו ע"י בית הדין האזורי לעבודה בת"א יפו. צוי מניעה זמניים האוסרים על קרנות הפנסיה של ההסתדרות הכללית של העובדים בא"י לצרף לקיצבה המשולמת על ידן סכו־מים המשולמים על ידי המוסד לביטוח לאומי כקיצבת זיקנה ולנכות מס הכנסה מסכום שתי הקיצבאות הנ"ל גם יחד, לפי תק־נות שעת חרום וצוים שהוצאו מכוחן.
2. צוי המניעה הזמנים הנ"ל חלים על כלל ציבור הגמלאים המבו־טחים בקרנות הפנסיה הבאות.
   - א. מבטחים, מוסד לביטוח סוציאלי של העובדים בע"מ.
   - ב. קרן מקפת, מרכז לפנסיה ותגמולים, אגודה שיתופית בע"מ.
   - ג. קרן הגימלאות המרכזית של עובדי מוסדות ההסתדרות בע"מ.
   - ד. קרן הביטוח והפנסיה של פועלי הבנין ועבודות ציבוריות, אגודה שיתופית בע"מ.
   - ה. קרן ביטוח ופנסיה לפועלים חקלאים ובלתי מקצועיים ביש־ראל אגודה שיתופית בע"מ.
   - ו. מגן, קרן פנסיה מרכזית לקואופרציה ויצרנות, תחבורה ושרו־תים אגודה שיתופית בע"מ.
   - ז. נתיב — קרן הפנסיה של פועלי ועובדי מפעלי משק ההסתד־רות בע"מ.
3. כל מי שמעונין בתביעה הנ"ל רשאי לבקש בכתב מבית הדין האזו־רי לעבודה בת"א רחוב יהודה הלוי 2 ת"א תוך 7 ימים מתאריך פרסום הודעה זו לעשותו בעל דין.

יונתן פסי
עורך דין
בא כוח המבקשים

שערים יציגים

ל־1.11.85

המטבע	השער
דולר ארה"ב	1489.4
לירה שטרלינג	2134.8
מרק גרמני	571.58
פלורין הולנדי	506.81
פרנק שווייצרי	695.82
כתר שוודי	189.79
כתר נורווגי	189.72
כתר דני	157.57
מרק פיני	265.89
דולר קנדי	1069.7
דולר אוסטרלי	1036.6
רנד דרא"פ	576.55
100 ין יפניים	710.59
לירה אירית	1767.4
דינר ירדני	3879.9
לירה לבנונית	86.220
לירה מצרית	875.02

מרחב תכנון מקומי זבולון

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה — תשכ"ה — 1965

הועדה המקומית לתכנון ולבניה זבולון מודיעה, לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965, כי לועדה המקומית הוגשה בקשה להיתר בניה, הכוללת בק־שה להקלה. בגוש 11140 חלקה 95.

מהות ההקלה: תוספת של 6% מעל לאחוז המותר במקום זה בהתאם לתכנית המאושרת.

את התכנית — נושא בקשה זו — אפשר לראות במשרדי הועדה המקומית, בימים ובשעות שמש־רד זה פתוח לקהל.

התנגדות מנומקת לבקשה זו ל־הקלה אפשר להגיש למשרדי הו־עדה המקומית, תוך 10 ימים מ־יום פרסום הודעה זו.

מ. נצר
יו"ר הועדה

הועדה המקומית לתכנון ולבניה העיר חיפה

הודעה על פי סעיף 149, לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה על ידי משפחת רז ואחר־ים — להקמת בנין ברחוב 2540 מס' 10 ברמת גולדה. חלקה: 217 בגוש: 10800. הבקשה כרו־כה בעודף שטח של כ־2% מ־מעל למותר.

אפשר לעיין בבקשה במחלקה לפיקוח על הבניה, בבנין העי־ריה, רחוב ביאליק 3, חיפה בי־מים א' ב' ה' בין השעות 08.00—11.30.

המעוניין להגיש התנגדות לב־קשה ימציאה לפי הכתובת דל־עיל, תוך שבועיים מיום פרסום זה.

איתמר יעבץ
מהנדס העיר

תא הזכוכית של אייכמן למשפטו של דמיאניוק?

מאת טובה צימוקי, סופרת „דבר" בירושלים

מקור בכיר במשרד המשפטים בירושלים, אמר אתמול כי ישראל ממתינה עתה לאישור הדרג הפוליטי בממשל האמריקאי להסגרתו של הפושע הנאצי בוגדן (איוואן) דמיאניוק המכונה „איוואן האיום".

כידוע החליט ביום ה' האחרון בית משפט בארה"ב, כי הוא זיהה את עיתורו של דמיאניוק וכי הוא בר־הסגרה לישראל.

דמיאניוק, בן ה־64, נחשב לאחד הפושעים הנאציים הגדולים ומיוחסים לו מותם של 750 אלף יהודים במחנה טרבלינקה. בשנים האחרונות עשתה ישראל מאמצים רבים כדי שיוסגר לידיה. כבר בעבר ניתן להסגרה אך הוא ערער על כך בפני בית המשפט העליון בארה"ב שדחה את ערעורו. ועתה הדרושה להסגרתו של דמיאניוק חתימתו של שר החוץ ג'ורג' שולץ.

במשרד הפנים בירושלים כבר זומן חומר רב נגד דמיאניוק הכולל גם רשימת עדים מניצולי טרבלינקה הנותרים בישראל. המשפט המתוכנן לדמיאניוק יהיה ככל הנראה פומבי וינוהל על ידי הרכב מיוחד של שופטים באולם שיוכן לשם כך. בין השאר נבדקת האפשרות לשפוט אותו ב„יד ושם", ב„תיאטרון ירושלים" או בבית המשפט המחוזי בירושלים.

דמיאניוק יישפט לפי חוק עשיית דין בנאצים. נודע כי לפני שבועות מספר פנה צוות משותף למשרד המש־פטים ולשירות בתי הסוהר לקיבוץ לוחמי הגיטאות, המאחסן את תא הזכוכית שבו נשפט אייכמן, כדי לברר אפשרות להשאילו למשפטו של דמיאניוק אם יוסגר.

תלמידי הריאלי נגד העמידה מנגד

מאת אריאלה ראובני, סופרת „דבר"

מועצת התלמידים של בית־הספר „הריאלי" בחיפה אירגנה בסוף השבוע כינוס בשם „אנחנו נגד עמידה מ־נגד", שבו הובעה מחאה נגד תופעת „הראש הקטן" והעמידה מנגד, בעקבות מעשה הבריונות שאירע בבית־הספר בשבוע שעבר.

בכנס השתתפו מאות מתלמידי הכיתות הגבוהות. התל־מידים המחיזו מקרה אלימות שארע באחד המקומות בארץ, שם הקהל לא עשה דבר למניעתו. במחזה שולבו קטעי קריאה ושירה, שהתריעו נגד תופעת אי־האיכפתיות שפשתה בחברה.

הכנס משתלב בפעולה חינוכית ומתקיימת עתה בבית־הספר, לשם הפקת לקחים ממעשה הבריונות שאירע בת־חומו.

חילוקי דעות במשלחת היהדות האמריקאית לשיחות עם הוותיקאן

מאת סופר „דבר"

בשיחות שנערכו בשבוע שעבר בוותיקאן בין מזכירות הוותיקאן ליחסים קתולים־יהודים לבין הוועד היהודי הבין־לאומי למגעים בין־דתיים, נתגלו חילוקי דעות חרי־פים בין נציגי היהדות האמריקאית. מנכ"ל הקונגרס הי־הודי העולמי, ישראל זינגר, הביע דאגה נוכח מה שכינה התעלמות ההדברים הקתוליים ממדינת ישראל ומהשואה הנוראה, במיוחד על רקע פרשת המיסיון של „אכילה לאורדי" וכן מהאזכור הקלוש בלבד של השואה.

המנהיג הקתולי היחיד שהיה יוצא מן הכלל מבחינה זו היה הקרדינל ההולנדי, יאן וילבראנדס. אולם הוא עומד לפרוש בקרוב מתפקידו. דעות אלה של זינגר משקפות גם הלכי הרוח של ארגונים הקשורים בקונגרס היהודי העולמי, הדורשים כי הדרישה היהודית־קתולית בעתיד לא יתמקד גם מבעיות פוליטיות. נציגים אחרים של ארגונים יהודיים אמריקאים מתחו ביקורת חריפה על עמדה בוטה זו של זינגר.

הרב הראשי של חיפה

יש לבדוק כנות החזרה בתשובה

מאת אריאלה ראובני, סופרת „דבר"

אם החזרה בתשובה מנתקת את האדם מן המסגרת שבה הוא פועל וממילוי החובות הלאומיות שלו, יש לבדוק אם החזרה בתשובה נעשתה בכנות — דברים אלה אמר ביום ו' שעבר הרב שאר־ישוב הכהן, רבה הראשי האש־כנזי של חיפה, בשיחה עם עיתונאים.

השיחה נסבה על מקרי חזרה בתשובה של בנים למשפחות חילוניות, אשר גרמו לקרע, ניכור וכאב בין החוזרים בתשובה לבין בני משפחותיהם. הרב אמר, כי החוזרים בתשובה צריכים לשמש דוגמה בדרך הודים שבה בתורה, שאינה באה במקום שירות בצה"ל או כל שירות לאומי אחר, אלא כשירות נוסף.

„המבחן האמיתי של רבנים וראשי ישיבות המטפלים בחוזרים בתשובה הוא, אם הם מוצאים דרך למנוע קרע ניכור וכאב בקרב המשפחות שבתוכן יש חוזרים בתשובה", הדגיש הרב. הוסיף כי מצוות כיבוד אם ואב אינה נבקעת כאשר הבן חוזר בתשובה ובני המשפחה האחרים אינם שומרי מצוות.

בתשובה לשאלה אחרת אמר הרב, כי חלק מן המקרים של החזרה בתשובה הם בבחינת פתרון לבעיות אישיות. אולם במקרים רבים יש בה כדי לתרום להשכנת שלום בין בני זוג.

הרב שאר־ישוב הכהן הביע התנגדות להתארגנותן של אגודות שונות למאבק בתהליך החזרה בתשובה. הנושא חייב, להערכתו, למצוא את פתרונו בתוך המשפחה.

בישיבות, במוסדות דתיים ובמכונים השונים לומדים כיום כ־5,000 חוזרים בתשובה, בנים ובנות, מרביתם אחרי צבא.

סטודנטים דורשים שינוי שיטת הבחירות

מאת חנה מאור, סופרת „דבר" בשרון

ב„בית ברל" התקיים בסוף ה־שבוע סמינר של ארגון הסטודנ־טים חברי מפלגת העבודה, בנושא שינוי שיטת הבחירות.

בסמינר השתתפו כ־170 סטו־דנטים מששת הקמפוסים בארץ, בהשתתפותו של אייל יפה, יו"ר התאחדות הסטודנטים, ואיתן כבל, סגן יו"ר התאחדות הסטודנטים.

ארגון הסטודנטים חברי מפלגת העבודה בראשותו של אופיר פינס מהאוניברסיטה העברית, דורש שינוי שיטת הבחירות. פינס, יו"ר הארגון תקף בחריפות את מפלגת העבודה ואמר שרבים מחברי הכ־נסת שלה לא עמדו כלל לפני ציבור הבוחרים, אפילו לא לבח־ירות פנימיות. הוא אמר, שבכוונת ארגון הסטודנטים חברי מפלגת העבודה לצאת למאבק פוליטי ש־יאגד את כל ציבור הסטודנטים, מימין ומשמאל, תחת דגל שינוי שיטת הבחירות.

פינס קרא לסטודנטים חברי מפ־לגות הליכוד, „התחיה", ר"צ, ד"ש, „שינוי" להצטרף למאבק זה.

ח"כ שמחה דיניץ, אמר כי ל־הערכתו תוך זמן קצר תובא הצ־עת חוק פרטית של קבוצת חברי כנסת התומכים בשינוי שיטת הב־חירות, בהתאם להצעת השר גד יעקבי. לדברי ח"כ דיניץ, ידוע לו שיש תמיכה של כ־20 חברי כנסת בסיעת הליכוד להצעה זו. הוא ציין כי אם לא תופעל משמעת סיעתית בליכוד, אין סיבה שההצעה לא תזכה לרוב בכנסת.

אנשים · אנשים · אנשים

שש שורות

אתמול סיים חיים חפר (בתמונה) את חיבור הנוסח החדש של הבית הראשון בשיר האינטרנציונאל — שיר שבשפות שונות, הנוסח שלו שונה, ואת הנוסח העברי חיבר בשעתו שלונסקי. היום תתפרסם הגירסה החדשה של חיים חפר, שבימים האחרונים לא פסק הטלפון מלצלצל בביתו: כולם ביקשו לדעת מה יבוא במקום העבדים מזי הרעב... „אפשר לחשוב כי שש השורות שחיברתי הן הדבר החשוב של ועידת ההסתדרות", אמר חפר ברוגזה.

תרומה כפולה

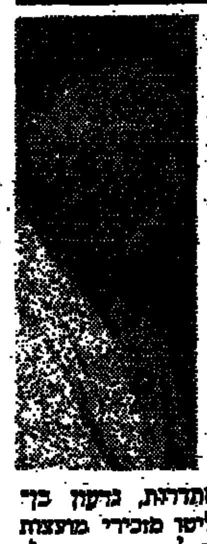

ביום ו' נערך בתל־אביב כנס של מזכירי מועצות פועלים שדיווחו על מצב התעסוקה הקשה. מזכיר מועצת פועלי קרית־שמונה, התריע במה שצפוי בקרוב נוכח ממדי האבטלה בצפון שהם כפולים מהממוצע הארצי. על פי הצעתו של יו"ר האגף למועצות פועלים בהסתדרות, גדעון בן־ישראל, (בתמונה) החליטו מזכירי מועצת הפועלים להרים תרומה לקרן הצמיחה ל־סיוע למובטלים אשר יזם מזכ"ל ההסתד־רות ישראל קיסר. בן־ישראל התחייב שעל כל יום שיתרמו המזכירים הוא יעלה תרומה כפולה. המזכירים החליטו לתרום שלושה ימים, כל אחד ובן־ישראל תרם ששה ימים לקרן.

ראלי מתמודד

הנציב העליון לעניני פליטים מטעם האו"ם, פול הארטלינג, מבקש לפרוש אחרי שמונה שנות פעילות, ועל המשרה יש קופצים רבים. אך עיקר ההתמודדות היא בין המשנה לשר החוץ המצרי בוטרוס ראלי, וז'אן פייר הוקה, מנהל המבצעים בצלב האדום. באו"ם חוששים כי בחירת הנציב, הנעשית בדרך כלל בקונסנזוס, תיע־שה השנה זו הפעם הראשונה, על ידי הצבעה. לנוכח מצבו הפיננסי הקשה של הארגון, המטפל בעשרה מליון פליטים ב־רחבי העולם, קיימים ספקות לגבי יכולתו של ראלי לגייס כספים, והוקה מס־תמן כאיש שיוכל להוציא את הארגון מ־קשייו הפיננסיים. אולם ראלי יכול לגייס רוב של מדינות העולם השלישי. מחשש פוליטיזציה בארגון סיעה זה, מנסים עתה לשדל את הנציב היוצא להשהות פרישתו.

בול חדש

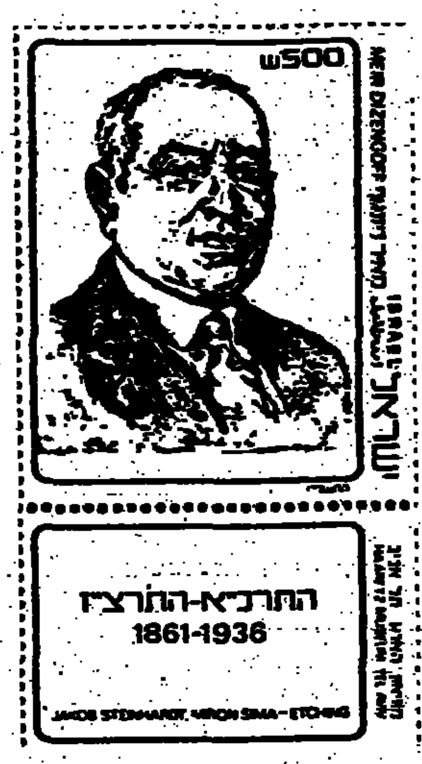

הוצאת בול דואר לזכרו של מי שהיה ראש העיריה הראשון של תל־אביב, מאיר דיזנגוף, היא סיבה למסיבה. במוזיאון ל־תולדות תל־אביב—יפו תתקיים ב־17 ב־נובמבר קבלת־פנים לרגל הוצאת הבול, ר־במהלכה ישאו דברים שר התקשורת, אמנון רובינשטיין, וראש עיריית תל־אביב שלמה להט.

נתן רועי

פאנטזיה

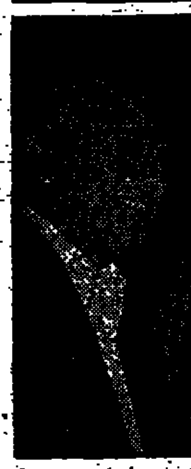

לרגל הכרזת אילת כאזור סחר חופשי, התקיימה בסוף השבוע במלון „מוריה" באילת ארוחת ערב חגיגית בהשתתפות השרים גד יעקבי ואברהם שריר. בעל מלון „סונסטה" אלי פאפושדו („פאפו") שאל בהלצה: איזה יין היה בוחר מ"מ ראש הממשלה, יצחק שמיר, לארוחת ערב. „אני בטוח שמכל היינות הוא היה בוחר ב„פנטזיה", הוא הרי, עדיין, מאמין ב„רוטציה" המשיך פאפו־שאדו לקול צחוקם של הנוכחים. השרים שריר ויעקבי לא צחקו. „אין זה מצחיק, הפסבו של דבר", אמר יעקבי, „אני מוצא בדבריו של פאפו מסר מדיני חשוב".

שתי חתונות

יצחק הולבר מזכ"ל הסתדרות המורים רקד בשתי חתונות ביום ה' האחרון: בנאום פרס בפני מרכז מפלגת העבודה שהתקיים בתל־אביב ובנאום שמיר שהתקיים בעירו של הולבר, באר־שבע בשעות הערב. לפני צאתו לבאר־שבע, ניגש הולבר לפרס והת־נצל שהוא עוזב לפני סיום ההתכנסות כיוון שעליו להיות בנאום שמיר בבאר־שבע. כאשר הגיע לבאר־שבע, התנצל בפ־ני שמיר על האיחור והסביר כי הקשיב לפרס בתל־אביב. „הוא לא טיפל בך היום" אמר הולבר לשמיר, „הוא טיפל רק בשרון ואני מצדיק אותו בעניין זה. מי שאומר היום שחוסיין לא אמין, אמר לפני שנתיים על ג'ומאייל שהוא אמין מאד ותראה מה התוצאה". שמיר חייך ולא הגיב.

נתן רועי

עמיתים

הקשרים הבין לאומיים המסועפים של ההסתדרות יתבטאו במספר הרב של אורחים אשר ייצגו את תנועותיהם ב־ועידת ההסתדרות בשבוע הבא. ביניהם בולטים מזכ"ל ברית האיגודים המקצועיים בבריסל ג'ון ונדרולקן, נשיא קונגרס ה־איגודים הקנדיים דניס מקדרמוט; נשיא האיגודים הנורווגיים טור האלווורשם ש־ביטל בעבר ביקורים מתוכננים בארץ) אחד מסגני הנשיאים של ברית האיגודים בארה"ב אול היפס נשיא אינטרנציונל עובדי השרותים הציבוריים היינץ קלונ־קר; חברת המועצה המרכזית של ברית האיגודים המערב גרמניים אילזה ברוזיס ונציגים של כל ארגוני העובדים הגדולים באיטליה של האיגודים הלא קומוניסטיים בצרפת ומארצות אירופיות אחרות. אפריקה מיוצגת ע"י נציגים בכירים מגאנה, מ־סיירה ליאונה ומטוגו. מאסיה יבוא מזכ"ל הארגון האסיאני של האינטרנציונל ז.פ. מאמור וכן נשיאים של הסתדרות העובדים הפיליפינית ושל אחד מארגוני העובדים בהודו.

שלמה שפיר

למען פרויד

ליאונרד ברנשטיין (בתמונה) ינצח על התזמורת הפילהרמונית של וינה בקונצרט שיתקיים ב־5 לנובמבר. הכנסותיו מיועדות להקמת קרן שכספיה יוענקו למחקרים על זיגמונד פרויד ופרוייקטים להאדרת שמו ותהילתו שייערכו בחסות מוזיאון פרויד בהנהלת הראלד לאופולד לוונטהל.

דיוקן עצמי: פסלת הקרמיקה פנמי שלו מציגה עתה בגלריה אנטיאה, ברחוב שנקין בתל־אביב, סידרה של שמונה עבודות חדשות על לוחות דיקט בגודל שווה ובצבעים זהים — לבן־אפור, אך בכל לוח חלוקת השטח בין הצבעים, שונה ותאות הצבע והצללים יוצרת ותנועה. הפתיחה היתה במוצ"ש. צילם: רן ארדה.

המדור נערך היום על־ידי עירית נחמני

כל הארץ

חשופים בקבינה

רס"ר איתן לוי. נהג "בקניק". מיכלית מים. חיל תחזוקה. לבנון. "אינני יודע אם אפשר להתרגל למטעני צד".

מאת דני צדקוני

רס"ר איתן לוי, בן 31, מעפולה, בעל ותק של שמונה שנים בצנחנים, נכנס ללבנון ביום הראשון של המלחמה. היה בה שלוש שנים, וגם עתה הוא נמצא באותה מסגרת של פעילות צה"לית שעדיין מתקיימת ב־שטחי צד"ל.

נפגשתי עמו לקראת יום חיל התחזוקה, החיל שעל כומתתו הארב והזית שלובים ב־שיבולת ובהגה. הוא משלב בתוכו, מאז הקמתו ב־1977, את נושאי הציוד, המזון, הדלק וההובלה בצה"ל. לכאורה איש חיל התחזוקה הוא ג'ובניק, אך מסיפורו של איתן מצטיירת דמותם של חיילים "חשופים בקבי־נה". מלחמת לבנון, שבה השתתף החיל לראשונה כ"חיל תחזוקה", היא שהוציאה ל־חיילים ולקצינים הללו את השם הזה. בשלהי אותה מלחמה כבר היו הקבינות מוגנות במי־דה רבה, הודות לפיתוח אמצעי מיגון של מהנדסי החיל, שטרם הגיעה העת לחשוף את החומר שממנו הם עשויים.

רס"ר איתן, נשוי ואב לשניים, שירת ר־מסרת בלבנון כאחראי למכלית מים ולמכו־נית "סאפרי", אלה המשאיות הפתוחות, ש־חיילי הסיורים יושבים על ארגזן גב אל גב, כמעין מטרות ניידות לכל אויב. איתן שירת בכל הגזרות, לא רק כמפקד אלא פעמים רבות כנהג. סוד גלוי הוא, שמחוץ לתקלות הטכניות שאירעו לכלי הרכב בדרכי לבנון הקשות, נפגעו לא מעטים בהם מ־מטעני צד. בסיפורו של איתן המלה "חשו־פים" מתייחסת גם לפיגועים ברכב. על מפקד הבסיס, קצין בדרגת סא"ל, הוא אומר "זה הירבה לדאוג לחייליו, בסדיר ובקבע, בהם אנשי מילואים, רבים בגילים מתקדמים מאוד, שחזרו ושירתו בלבנון שוב ושוב.

איתן אינו מסתיר שאנשיו סבלו מפחדים, אך הם התגברו עליהם. הם עבדו הרבה פעמים רבות ללא מנוחה מספקת, ועמדו בעומס פיסי ונפשי כבד. אף־על־פי־כן לא חרגו אצלם בעיות המשמעת מהמקובל ב־צבאנו.

היחידות בשטח, שהנהגים היו הת"פ (תחת פיקוד) שלהן, אולי הקלו את המעמסה על חיילי התחזוקה בפינוק שפינקו אותם. "מו־בילי המים ונהגי ה"ספארי" היו חיוניים ביותר ליחידות. לעתים סייעה ההמצאותם בשטח של הנהגים לפעילות האנטי־חבלנית של צה"ל. כך קרה לאיתן, חודשיים לפני הפינוי בקסמייה. הוא הבחין יום אחד ב־"מרצדס" ירוקה, עמוסה, שהגיחה מאחד הפרדסים אל הכביש. חשדו התעורר מייד והוא הורה לה לעצור. משלא עצרה ירה באוויר כ־200 מטרים ממנה, בחיפוי מתאים, וירד לבדוק אותה. הוא גילה בה שתי מזוודות של חומרי חבלה, ו־12 קלצ'ניקובים.

אינני יודע אם אפשר להתרגל למטעני צד. אבל כשהתפוצץ אחד כזה לפני "בקניק" (מכלית מים) שהוביל איתן, לא נתפס ל־התרגשות מיוחדת והמשיך אל היעד, שבו ציפו למים.

הרס"ר מעפולה לא הירבה לספר לבני משפחתו על מה שעבר בעת שירותו בלבנון, אבל להוריו נודע הדבר מפי חברים והם לחצו עליו "לתת גט" לצבא. אבל איתן סבור שבלי "חיל התחזוקה" ובלי נגדים כמוהו, צה"ל לא יוכל לנוע. "זה הגלגלים של הצבא", הוא אומר.

איתן, מפקדיו ופקודיו, אינם רואים עצמם כג'ובניקים אלה כחלק אינטגרלי של המערך הלוחם של צה"ל וכאנשי הקו הראשון. ב־חלקות הצבאיות ובבתי העלמין ברחבי הארץ טמונים חבריהם שנפלו בחזית. אחרים נפ־צעו ונפגעו.

"חיל התחזוקה" רכש נסיון חדש במלחמה האחרונה. הוא הסיק ממנה מסקנות ולקחים, ובעקבותיהם הכנים שינויים ושכלולים.

השפוטים של אלוהים

"אין כמעט פשע שלא ביצעתי בחיי" – הרב שמעון מנחם. 12 שנים בכלא. עכשיו פעם שלישית. הסמכה לרבנות בכלא.

מאת יצחק מרידור

"לעולם אסור להתייאש מאיש", גורס הרב יצחק דוד גרוסמן, ראשה ומייסדה של ישיבת "מגדל אור" במגדל העמק. אולי כדי להמחיש זאת, השתתף בשיחה שקיימתי עם הרב בביתו המרווח והיפה שבמגדל־העמק, ר' מנחם שמעון, לשעבר אסיר, "פושע מועד", וכיום תלמידו בישיבה שבעפולה.

ביקשתי לשמוע מפי הרב על נסיון חינוכי־שיקומי חדש שלו בעפולה – ישיבה פתוחה. בהנהלתו, שלומדים בה, לצד 50־40 אברכים בני תורה חוזרים־בתשובה, גם 11 אסירים, שנבחרו בקפידה בבתי־סוהר שונים. הרב יצחק דוד גרוסמן מאמין, ש"הדרך הטובה לתיקון מידותיהם, גם של שפוטים על מעשי פשע קלים כחמורים, היא ריצוי תקופת המאסר במסגרת של ישיבה, תוך לימוד תורה אינטנסיבי ואימוץ מלא של אורח־החיים החרדי" [illegible]

הרב גרוסמן שליטא, איש צעיר למדי, שמראהו שברירי, מומחה מאין כמוהו בגיוס כספים וביחסי ציבור [illegible] התקשורת, פורש לפני ידיעה רחבה של פעולות הקשורות באסירים ובבתי־סוהר. "כל שעשינו, אני ואחרים, בנושא זה הוא תוצאה של שיתוף הפעולה שלנו עם רבה של המשטרה ובתי־הסוהר, הרב חזן, עם הנציב החדש של השירות, גונדר רפי סויסה, עם אברהם הופמן, מנכ"ל האגודה לשיקום האסיר, ועם נציגי משרד המשטרה ומשרד המשפטים". לדבריו, רק 30% מאלה המקבלים שיקום דתי (שק"ד) חוזרים לסורם ולבית־הסוהר. משום כך התקבלה הצעתו לתת לאסירים, הבוחרים ללמוד תורה ולשמור מצוות, את האפשרות ללמוד גם מחוץ לכלא, במסגרת של ישיבה רגילה.

"תאמין לי", אומר הרב גרוסמן, "הדרישות שלנו מאסירים אלה, הבוחרים להסתופף באוהלה של תורה, גדולות מאוד. דווקא הדרישות הרוחניות שאנו מציגים לאסיר קשות עליו יותר מכל הקשיים הפיסיים בבית־הסוהר. אסירים עוברים מבחנים קשים לפני שהם מתקבלים לשיקום, עם בדיקות קבועות ומעקב צמוד. רק מעטים נבחרים".

בישיבה, בגבעת המורה שבעפולה, משרת רק סוהר אחד. אבל צוות הרבנים־המורים קיבל על עצמו, בהתנדבות, לשמש גם כסוהרים־כלאים של 11 התלמידים האסירים. הם גרים בפנימיה עם 40 האברכים האחרים אך הרב מוצא לנכון להדגיש, שאינם זוכים לחופשות שלא היו זוכים בהן גם בבית־סוהר רגיל ואינם רשאים לפגוש בבני משפחותיהם יותר מחבריהם האסירים. גם כאן אסור להם לצאת מעבר לגדר של הישיבה. הם עובדים גם בחקלאות ובגידול ירקות. השנה הוקם במקום גם בית־דפוס. הרב מקווה שבקרוב יתקבלו לישיבה זאת עוד 50־40 אסירים. "בעזרת השם יתברך", אומר הרב. "נוכיח שאסור להתייאש מבני אדם".

"אין כמעט פשע שלא ביצעתי בחיי", מתוודה באוזני ר' שמעון מנחם. "שתים־עשרה מתוך 28 שנות חיי ישבתי בבתי־סוהר וזהו מאסרי השלישי. התחלתי כילד קטן, בגניבות קטנות מהורי ומהשכנים. "התקדמתי" לגניבות יותר גדולות, ואחר־כך לפריצות לבתים ולבתי־עסק, ואף התמכרתי לסמים וסחרתי בהם. בפעם האחרונה נאסרתי באשמת הטמנת חומר־נפץ, לשם נקמה וחיסול־חשבונות. דנו אותי לחמש שנות מאסר. רק בשבוע שעבר דחתה ועדת השחרורים את בקשתי לקצץ לי שליש מתקופת המאסר. בגלל עברי כנראה".

1000 תלמידים לומדים בישיבת "מגדל אור" של הרב גרוסמן במגדל־העמק. יש בישיבה המפוארת הזאת שני בתי־ספר יסודיים (בנים לחוד בנות לחוד), חטיבת־ביניים עם פנימיה לבנים בלבד (400 ילדים) מכל ישובי הצפון, חטיבה עליונה, בית־מדרש גבוה להוראה, מרכז מחשבים לבוגרי צה"ל, ופרויקט מיוחד להוראת מחשבים לילדי גן, בשפת הלוגו. הרב הפעלתן מרבה לטוס לעולת אמריקה, לגייס־כספים, וגם קשריו עם השלטון טובים מאוד וכך מלאכת הבניה בישיבה אינה נפסקת לרגע.

"כתוב", מאיץ בי הרב, "שיש בין האסירים הלומדים בישיבה בגבעת המורה כאלה שוויתרו על ניכוי השליש המגיע להם בשל התנהגותם הטובה, כדי להשאר ולהמשיך ללמוד תורה ולעבוד את הקדוש־ברוך־הוא. האסירים, מהם שפוטים לתקופות מאסר ארוכות, כמו ר' מנחם שמעון, לומדים כאן תורה בצוותא עם בעלי תשובה. והרי חז"ל אמרו: במקום שבעלי תשובה עומדים, אפילו צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד".

ס. פי. – המחלה שאינה מבדילה בין המינים

מאת דנקה הרניש

מחר ייפתח בירושלים כנס בינ־לאומי של האגודה האירופית לסיסטיק פיברוזיס (סי. פי.), מחלה תורשתית, החמורה שב־מחלות דרכי הנשימה. מחלה קטלנית זו פוג־עת לא רק בריאות אלא גם במערכת ה־עיכול, בבלוטות הזיעה ועוד.

סי. פי. מועברת לילד אם שני הוריו הם נושאי הגן של המחלה. סיכוייהם של שני "נושאים" להוליד ילד עם סי. פי. הם 25 אחוז לכל הריון. אבל אם לזוג הורים כזה נולד תינוק עם סי. פי. אין זה מבטיח עדיין שבשלוש הלידות הבאות יוולדו תינוקות בריאים.

שכיחות הגן של סי. פי. היא גבוהה מאוד — אחד על כל 20 אנשים נושא אותו. נשיאת גן יחיד של סי. פי. איננה גורמת בעיות בריאות. כיוון שהרפואה טרם גילתה דרכים לאיבחון נושאי הגן, נעשית האבחנה רק רטרואקטיבית — לאחר שנולד ילד הנגוע במחלה.

הסיסטיק פיברוזיס היא מחלה שקשה לאבחנה משום, שהיא "מעמידה פנים". סימ־ניה אינם יחודיים לה; הם דומים לסימני מחלות אחרות: דלקת ריאות, שלשולים, שעלת, פיגור בעליה במשקל. ב־10־15 אחוז מן המקרים המחלה מופיעה מייד לאחר הלידה, בדמות סתימת מעיים. רופא שאינו מכיר את תופעות הסי־פי. יטפל בהן כאילו היו סימנים של אחת המחלות המצויות.

הסי. פי. מתבטא בהפרעות בתפקוד בלו־טות מסוימות, בגלל הפרשה צמיגה, וכן הפרעות בדרכי הנשימה והעיכול — אומר פרופסור דניאל כצנלסון, מהמרכז הרפואי על שם שיבא בתל־השומר, המנהל את ה־יחידה הגדולה בארץ לטיפול במחלה זאת. הוא מסביר שהפרשה הצמיגה יוצרת פקקים וסתימות בתוך הריאות, הגורמים זיהום ודל־קת, ובהמשך נזק קשה. גם פעולת בלוטות הלבלב מופרעת על־ידי הפרשה צמיגה מן הרגיל. נוצרת סתימה, ההפרשות אינן מגי־עות למעיים, המזון לא נעכל, הילד משלשל ואינו עולה במשקל, ומצב בריאותו מידרדר. הפרעות דומות קיימות בכבד, בבלוטות ה־רוק ובבלוטות הזיעה. האחרונות מפרישות אחוז גבוה של מלח. מליחות הזיעה של הילד חייבת לשמש אות־אזהרה. בדיקת זיעה היא הבדיקה המכרעת, שבאמצעותה נקבע אם הילד חולה בסיסטיק פיברוזיס. לדברי פרופסור כצנלסון, על־ידי בדיקה זו יכולים הרופאים לקבוע אבחנה מדוייקת כמעט ב־100 אחוז.

המחלה אינה מבדילה בין מינים. היא פוגעת גם בבנות וגם בבנים. לפעמים ה־ילוד נפגע בה כשהוא עדיין ברחם אמו. בעקבות ההתפתחויות המואצות בשדה זה מחקר בשנים האחרונות, לא מן הנמנע ש־בקרוב תהיה אפשרות לאבחן סי. פי. בשלב המוקדם של ההריון, אומר פרופסור כצנלסון.

אצל רוב הילדים מתחילה המחלה בחוד־שים הראשונים לחייהם. יש מקרים שצורת המחלה אינה חזקה והיא מתגלה רק בשנות העשרה או העשרים. במציאות, 70 אחוז מן המקרים מאובחנים בשנת חייהם הראשו־נה. הפגיעה בתינוק עלולה להיות קשה ב־מיוחד בששת החודשים הראשונים לחייו.

איבחון מוקדם של המחלה וטיפול של מומחה, הם שיקבעו את אורח־החיים ואת תוחלת החיים של הילדים ושל החולים ה־מבוגרים. אפשר לחיות חיים טובים גם עם סימנים של המחלה. רק כאשר הריאות נפגעו פגיעה קשה, צריך להגביל את הילד או את הנער בפעילות הפיסית שלו, אומר פרו־פסור כצנלסון.

איבחון מוקדם של המחלה וטיפול של מומחה, הם שיקבעו את אורח החיים ואת תוחלת החיים של הילדים ושל החולים ה־מבוגרים. אפשר לחיות חיים טובים גם עם סימנים של המחלה. רק כאשר הריאות נפגעו פגיעה קשה, צריך להגביל את הילד או את הנער בפעילות הפיסית שלו, אומר פרופסור כצנלסון.

בארץ יש חולה סי. פי. שהוא כיום בן 36, אך זה מקרה נדיר. תוחלת החיים של רוב חולי סי. פי. אם התגברו על השלב הקריטי של ששת חודשי חייהם הראשונים, מגיעה כיום ל־20 שנה ויותר, וזה הישג גדול. לפני שנים לא הצליחה הרפואה להאריך את חיי החולים ליותר משלוש שנים. יש לזכור שהמחלה התגלתה לפני פחות מ־50 שנה.

הסטאטיסטיקה באירופה ובארצות־הברית מראה, כי מתוך 1,600 תינוקות הנולדים שם, אחד נגוע בסי. פי. בארץ קיימת שכיחות דומה של המחלה הזו בקרב העדה האשכנזית ובקרב האוכלוסיה הערבית. היא שכיחה פחות אצל ספרדים ויוצאי עדות המזרח. ב־ארץ נולדים כל שנה כ־40 ילדים הנגועים בסי. פי. מספר החולים החיים כיום בארץ הוא כ־200, 110 מהם נמצאים בטיפול ב־מרכז הגדול לטיפול בנפגעי מחלה זו בתל־השומר. היתר מטופלים במרכזים רפואיים אחרים.

בעולם עוקבים בעניין רב אחרי הנעשה בישראל בתחום ההתמודדות עם סיסטיק פיברוזיס. לכינוס בירושלים הגיעו כ־300 אורחים מחוץ־לארץ — רופאים (רופאי־ילדים בעיקר), מדענים וחוקרים, ו־100 רופ־אים ומדענים ישראליים.

אומר פרופסור כצנלסון: "יש תקווה מבוססת שבעתיד הלא־רחוק נגיע לפריצת דרך בהבנת המחלה ואולי אף להדברתה. רופאים ומדענים עושים בלי הרף לקידום המחקר של המחלה והם מקבלים עזרה רבה מצד ארגונים של הורים". כצנלסון משוכנע שהכינוס יתרום רבות לעידוד ההתעניינות במחלה ובמאבק נגדה.

שני פנים למלחמה בסרטן

כיום, על־פי הסטאטיסטיקה, אחד מכל שני חולי סרטן נרפא, ויכול לחיות חיים שלמים. אלא שעובדה סטאטיסטית זו אינה משקפת נאמנה את תמונת המצב. המחקר הרפואי והטיפול הקליני הגיעו להישגים מר־שימים במאבק בסוגים מסוימים של סרטן, ביניהם הנפוצים ביותר, אבל נשארו סוגים אחרים, שלגביהם אין עדיין כל בשורה בפי החוקרים.

"אין עדיין נקודת אור אחת בטיפול ב־גידולי מוח, גידולי ריאות וגידולי לבלב" — גילה ד"ר סמריו חייציק, מנהל המכון ה־אונקולוגי במרכז הרפואי על שם סורסקי בתל־אביב. לדבריו, בתחומים אלה ה־אונקולוגיה לא השיגה כל הישגים בעשור האחרון, ובנושא הגידולים במוח, אין יוד־עים אפילו את סיבתם. ההתקדמות היחידה ש־חלה במאבק בשלושת הגידולים המסוימים הללו היא באיבחון גידולי מוח, ריאות ולבלב ובטיפולים משככי כאב. דרוש עוד מאמץ אדיר בתחום המחקר והעבודה הרפואית בכללה, כדי להשיג בתחומים הללו הישגים שהושגו במלחמה נגד סוגי סרטן אחרים, ולכך דרו־שים אמצעים כספיים אדירים.

שיפור ניכר חל בריפוי סרטן הערמונית, ללא פגיעה משמעותית באיכות חייהם של החולים. עליה ניכרת נרשמה גם בריפוי סרטן השחלה; מסרטן האשכים נרפאים כיום כ־90 אחוז מהחולים. הישגים גדולים נרשמו גם במאבק נגד גידולים פדיאטריים והיום מרפאים עד 80 אחוז מהילדים החולים. התוצאות הללו הושגו על־ידי שילוב הטכנולוגיות החדישות, סוגי קרינה חדשים, שיטות ניתוח חדשות, סוגים חדשים של תרופות כימותרפיות והור־מונליות, ושילובים שונים ביניהם.

ד"ר חייציק מציין, כי עם שיפור אמ־צעי הטיפול הגיעה הרפואה להישגים גם בהקלת תופעות־לוואי, כגון מניעת נשירת שיער, והקלת תחושת הבחילות של החולים בעקבות הטיפולים.

לדברי ד"ר חייציק, קידום המאבק תלוי הן במודעות הציבור לחשיבות הגילוי ה־מוקדם, והן בתרומות הציבור. תקציבים ממשלתיים אינם יכולים להדביק את העלות העצומה של הרפואה המודרנית, הצמודה ל־טכנולוגיות החדישות. כל המכונים האונקולו־גיים בארץ נעזרים, במידה רבה, על־ידי האגודה למלחמה בסרטן. בלי תרומתה אין להעלות כיום על הדעת כל קידום במחקר, בציוד הרפואי ואף בבניית מוסדות. האגודה מגייסת את הכספים מתרומות הציבור, בעיקר במבצע השנתי הגדול "הקש בדלת".

"הרפואה מתקדמת בלי־הרף. כבר כיום ידוע שמחלת הסרטן איננה בהכרח גזר־דין מוות. קידום המאבק במחלה זו תלוי בכל אדם", אומר ד"ר חייציק.

הלוח הכללי

דירות למכירה
● מלון 3 במקום טוב, אפשרות לתשלומים, נמיש — 846323
● מרפאת בטלפון! בריזה, ישראכרט דיינרס! 03-227117, 03-221950, 03-221896

הצעות עבודה
● צעיר + רשיון לטוסה ה' בתמצא ... 295031
● כתבנית עברית־אנגלית + ניסיון + הבזקות 8.30—12.00 03-284103
● דרוש נגר רציני לחדרי שינה וארונות קיר + פולי־טוריצ'ק. "אשכנזי" 822912 — 822105
● לחברה לעבודות ... 03-380342

מכוניות
● פיאט ... 1979 + מסב, במצב מצוין 03-758935
● פיאסטה 1983 (—7,650) + מסב + בערוכה (26,000) 03-354856, 03-346184
● יעקב מייזליך — "מכוניות הנוסעת" ... מקסימלי! 03-383054 — 03-330142
● השכרת רכב ... 03-839653 — 03-825718 — 03-836246

מציעים למכירה
● כמחשבת ... 8.00—13.00, 03-792856
● מכונות ... + ארונות + תיקונים ... 252038, 259031

רוצים לקנות
● אהרון קונה: ירושות, חי־טולים, מקררים. 835671, ובערב 836167
● ניסים קונה רהיטים, ירו־שות, חיסולים, 832354 ובערב 875099

● צורא קונה רהיטים, מקר־רים, ירושות, 827011; ובערב 857920
● משה קונה הכל, רהיטים, ירושות, מקררים, 836316 — 591838
● יוסי קונה ירושות, מקר־רים, רהיטים, חיסולים ועתי־קות, 831494
● ויצמן קונה הכל: רהיטים, ירושות, מקררים חיסולים — 811136, 825908
● כהן קונה ציוד למס־עדות, מקררים, חיסולים! — 5515639, 839891

רפוי והרזיה
● נמאס שיכור שיפורים! ... 03-286513
● מבצע בלעדי! בקלאב בי ... 18,000 שקל, בן־יהודה 73 — 03-238063
● סרות ... לבית הלקוח! 03-268854
● ... לבית הלקוח/ה 03-701717
● ... בן־צורויון 43, 03-230237
● ... 56 03-370060
● ... בן־יהודה 7 — 03-661889
● מתח ועצבים? בוא לקרולין להרגע. הכובשים 25, 03-269610
● חדש! נעים ומלידי, ... 03-230858
● בריאות ... סאונה ... בן־יהודה 51, 03-234396
● ... 03-623113
● ... בן־יהודה 26, — 03-287740
● ... + סאונה ... 26, 03-289618
● חדש! ... 03-461221
● ... 052-70888 מ־14.30

רהיטים
● סלונים ... 345,000.— ... 180,000 ... 03-839813

הכרזות
● לרציניים ולרציניות בשיטה אמריקאית ובמבודדות "גורית" 03-374776
● הכרזות אקסקלוסיביות ב־... 03-734755
● ... 03-236527

חוגים
● ... בבאר־שבע

פרסום
● ... 03-280666, 03-286662, 03-280948

לישכת הרבנות באר־שבע
● שוויכה דוד בן חביב, רווק, ... באר־שבע; ... מרוקו, באר־שבע.
● יעקבין חיים בן ..., רווק, ישראל, באר־שבע; ... רווקה, מרוקו, באר־שבע.
● אזולאי ג'ק בן אליהו, רווק, ישראל, באר־שבע; גידם יפה בת גידם כמיר, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● קסב ציון (קבב) בן עזרא, רווק, ישראל, באר־שבע; ... בת עבד, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● בסמון רוני בן אלברט, גרוש, ישראל, באר־שבע; ... רונית בת אהרון, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● זוהי עמנואל בן רחים, רווק, פרס, באר־שבע; ... לילי בת כנסה, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● צער אברהם יצחק בן ..., רווק, ישראל, באר־שבע; ... אריאלה בת אברהם, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● קאלמי שמעון בן מרדכי, רווק, ישראל, קרית מלאכי; אבוקסיס אורנה בת יעקב, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● בוקובזה מישל בן חגו, רווק, טוניס, באר־שבע; חגאגי מרים בת שמיה, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● ... אריה בן ראובן, רווק, ישראל, באר־שבע; ... ויקטוריה בת ..., רווקה, ישראל, באר־שבע.
● ביטון גבריאל (משה) בן רפאל, רווק, ישראל, באר־שבע; פרץ צפורה בת אליהו, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● ... שאול בן לוי, רווק, ישראל, באר־שבע; ... אילנה בת חנניה, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● ... יעקב בן שאול, גרוש, ישראל, באר־שבע; שאול בתיה בת שאול, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● ... כהן בן ..., רווק, מצרים, באר־שבע; ... בת מאיר, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● לויתן בן־עמי בן ..., אלמן, ישראל, באר־שבע; ... (...) בת ... נסים, גרושה, מרוקו, באר־שבע.
● בריאלי יגאל (...) בן שלומי, רווק, ישראל, באר־שבע; ... אוסנת בת שלום, רווקה, ישראל, באר־שבע.
● ... חיים בן יוסף, גרוש, ישראל, באר־שבע; ... (...) בת ... דוד, גרושה, ישראל, באר־שבע.

חוק שוויון ההזדמנויות בעבודה התשמ"א 1981
לפי חוק זה אסור לסרב לקבל אדם לעבודה מחמת מינו או מחמת היותו נשוי או הורה, אלא אם אופי או מהות של התפקיד מונעים בבירור כל בן אחד המינים לעבודה המוצעת. המפרסמים צפויים לעונש על פי החוק.

לסוכננו בהוד השרון
"סער" פרסום והפצה
רח' הבנים 9 (מול הפסג') טל' 052-456783
שאו ברכה
עם פתיחת משרדכם החדש
בהוד השרון
עלו והצליחו
סניף דבר
השרון כפר־סבא

למכירה נכסים מושכרים
בשכ"ח, לתקופה ארוכה
עם הכנסה גבוהה
תיווך "נכסי־רזים" רפי ברורמן
03-611194-5

הועדה המקומית לתכנון ולבניה
נס ציונה

הודעה לפי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה נס ציונה בקשה להקלה באחוזי בנייה בחלקה 248 גוש 3641.

החלקה נמצאת באזור מגורים א/2 שבו מותר לבנות בהתאם לתכנית המתאר נס/1/1 40% ב־שתי הקומות. מבקשים להתיר ב־ניה 41% בשתי קומות.

לכל מי שיש התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשה הנ"ל יואיל להגישה לועדה המקומית לתכנון ולבנייה בתוך מועד של 15 יום החל מיום פרסום הודעה זו. לא־חר מועד זה תובא כל התנגדות שתוגש כנ"ל לדיון בועדה המקו־מית לתכנון ולבנייה והיא תחל־ליט בנדון.

ניסן קרופסקי
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבנייה

מדינת ישראל
חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי מנשה אלונה
הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי במשרדי הוועדה המחוזית המשותפת לתוכניות איחוד וחלוקה מחדש בקרקע חקלאית למחוזות חיפה המרכז ברחוב המסגר 44 תל־אביב ובמשרדי הועדה המקומית המשותפת לתוכניות איחוד וחלוקה מחדש בקרקע חקלאית למחוז חיפה שברח' המסגר 44 ת"א ובמשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה מנשה אלונה שברח' הבנים 7 חדרה מופקד שינוי תכנית מפורטת הנקרא תכנית מפורטת מס. משח/32 — עין שמר שינוי לתכנית מפורטת מס. ג/112, ושינוי לתכניות מתאר מקומיות ג/53 ו־ג/30 ביחד עם התשריט המצורף אליו.

ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: 4,011 דונם גושים בשלמות: 8789.

גושים בחלקים: 7716, 8788, 8797—8790, 10079, 10085—10081, 10106, 10114.

ואלה עיקרי הוראות שינוי התכנית:
א. רישום אדמות קבוץ עין־שמר בספרי המקרקעין.
ב. ביטול ואיחוד גושים קיימים וחלוקתם מחדש בהתאם למצב הקיים ולפיתוח השטח בעתיד.
ג. קביעת יעדים ואזורים.
ד. ביטול דרכים קיימות והתוויית דרכים חדשות.
ה. וביטול מקרקעי ייעוד.
ו. שינוי תכנית מתאר וביטול כל תכנית קודמת בכל הנוגע לחלוקה השטח לצרכי רישום.

כל המעוניין בשינוי התכנית רשאי לעיין בו ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל המעוניין בקרקע, בנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן מהנדס הועדה המקומית שמרחב התכנון שלה כלול בתחום התכנית או גובל אותו רשאי תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הועדה המחוזית המקומית האמורות.

י. דש
יו"ר הועדה המחוזית המשותפת לתוכניות איחוד וחלוקה מחדש בקרקע החקלאית למחוזות חיפה והמרכז

א' באלול התשמ"ה
18.8.1985

מדינת ישראל
חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי מנשה אלונה ומקומי בהוזי חיפה
הודעה בדבר הפקדת תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965, כי במשרדי הועדה המחוזית המשותפת לתוכניות איחוד וחלוקה בקרקע חקלאית למחוזות חיפה והמרכז שברח' המסגר 44 תל־אביב ובמשרדי הועדה המקומית המשותפת לתוכניות איחוד וחלוקה מחדש בקרקע חקלאית שברח' המסגר 44 ת"א ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה: מנשה־אלונה שברח' הבנים 7 חדרה הופקדה תכנית מפורטת הנקראת תכנית מפורטת מס. משח/29 חלוקת מגרשים מגל ביחד עם התשריט המצורף אליה.

ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: 2,520 דונם.

גושים בשלמות: 7914, 8844, 8845, 8846.

גושים בחלקים: 7909, 7910, 7912, 7913, 7915, 8840, 8841, 8843.

עיקרי מטרות התכנית:
א. רישום אדמות קבוץ מגל בספרי המקרקעין, לפי התשריט.
ב. ביטול גושים קיימים וביטול ואחוד חלקות קיימות וחלוקתן מחדש בהתאם למצב הקיים ופתוח בעתיד.
ג. קביעת יעדים ואזורים.
ד. ביטול דרכים קיימות והתוויית דרכים חדשות.
ה. ביטול מקרקעי יעוד והפרשת למקרקעי ציבור.

כל המעוניין בתכנית רשאי לעיין בה ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל המעוניין בקרקע, ובכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע על ידי התכנית וכן מהנדס ועדה מקומית שמרחב התכנון שלה כלול בתחום התכנית או גובל אותו, רשאי תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לתכנית במשרדי הועדה ה־מקומיות האמורות.

י. דש
יו"ר הועדה המחוזית המשותפת לתכניות איחוד וחלוקה בקרקע החקלאית למחוזות חיפה והמרכז

א' באלול התשמ"ה
18.8.1985

הועדה המקומית לתכנון ולבניה
העיר חיפה

הודעה על פי סעיף 149, לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה ב־קשה על ידי שיכון עובדים בע"מ לחלוקת המגרש 13 בתוכנית חפ/1238 — גבעת ספיר לשני מגרשים נפרדים בסטיה מתוכנית חפ/1236.

אפשר לעיין בבקשה במחלקה ל־תכנון עיר בבנין העיריה, רחוב ביאליק 3, חיפה, בימים א' ב' ה' בין השעות: 08.00—11.30.

המעונין להגיש התנגדות לבק־שה יומציאה לפי הכתובת דלעיל, תוך שבועיים מיום פרסום זה.

איתמר ינובייץ
מהנדס העיר

חוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965
מרחב תכנון מקומי שקמים
הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לס־עיף 117 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965, כי הועדה המחו־זית לתכנון ולבניה מחוז הדרום, החליטה באישור שר הפנים לאשר שינוי תכנית מפורטת הנקראת תכ־נית מס. 117/03/6 שינוי מס. 2 לתכנית מפורטת. מושב בקיעים.

עיקרי הוראות התכנית: יעוד שטח לשירותי דרך עבור הקמת תחנת תדלוק כמפורט בסעיף 6 לפי ת/מ/א 18, המיועדת לאספקת ד־לק לכל סוגי הרכב וקרוסין ל־שימוש ביתי, ומותר להקים בה מסעדה (מסעדה קיימת).

ואלה הם השטחים הכלולים ב־תכנית: שטח התכנית: 6835 מ"ר גוש: 2845 חלקות: 12, 13, 21 וחלק מחלקה 10 מושב בקיעים.

אשר הודעה על הפקדתו ביחד עם התשריט המצורף אליו פור־סמה בילקוט פרסומים מס. 3035 מיום 15.3.84 עמוד 1822.

השינוי האמור שבה הועדה ה־מחוזית אישרה אותה ביחד עם התשריט המצורף אליו. הופקד ב־משרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית ל־תכנון ולבניה שקמים. וכל המ־עוניין רשאי לעיין בה ללא תש־לום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

שלום דניני
יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ובניה — מחוז הדרום

כולם צריכים ללכת

מאת שוש אביגל

בראשית נובמבר עדיין אין תוכנית לפסטיבל ישראל האמור להתקיים במאי. אף חוזה עוד לא נחתם. המנהלים מתכתשים. הפסטיבל מאבד עצמו לדעת

פסטיבל ישראל נהפך באחרונה לזירת איגרוף פרועה, מלווה בהשמצות אישיות והתכתשויות ברמה של גן־ילדים. שני ה־מתגוששים הראשיים הם המנהל האמנותי אביטל מוסינזון והמנכ"ל ישי עמרמי (שהוא גם מנהל תיאטרון ירושלים המופקד על ביצוע הפסטיבל). מוסינזון מרבה לנהל את מאבקיו מעל דפי העתונות. עמרמי, איש סגור, הפר שתיקתו השבוע כשהבין שה־פרסומים עלולים להזיק לו. שניהם "הדליפו" לעתונות ערימות של מסמכים המתעדים את המאבק על כל שלביו וגידופיו. כנגד כל מהלומה יש תשובה והסוף עוד רחוק. דבר אחד ברור: הסוף הזה עלול להיות גם סופו של פסטיבל ישראל.

השבוע שעבר היה דרמטי: מוסינזון הו־ציא צו מניעה זמני נגד פסטיבל ישראל בטענה שישיבות ההנהלה אינן חוקיות. טע־נה פורמלית זו נועדה לטרפד את הליכי בחירתו של מנהל אמנותי חדש כל עוד אין דנים בנסיבות הגרעון שנוצר בפסטיבל ה־אחרון. הצו בוטל לאחר יומיים. עמרמי הו־דיע רשמית שלא יוסיף לעבוד עם מוסינ־זון אף רגע אחד נוסף, ושלשום נותקו שלו־שה (מתוך חמישה) קווי טלפון במשרדו של מוסינזון בבנייני האומה. עמרמי טוען שלא היה כסף לשלם את החשבונות ("יותר מאלף דולר לחודש טלפונים!") וכי בכלל יש להעביר את משרדי הפסטיבל לבניין התיאטרון. מוסינזון טוען שעכשיו מטלפ־נות אליו הביתה עשרות להקות מחו"ל, שאתן הוא במשא־ומתן. ביום ד' אף עלה הנושא בישיבתה של ועדת החינוך בכנסת.

מסכת הטענות ההדדיות של השניים סס־גונית ביותר ויכולה לשמש בסיס למערכון טראגי־קומי. יש טענות אישיות ויש עקרו־ניות, אבל שני הסוגים מעורבבים זה בזה.

עמרמי אומר (וכותב) על מוסינזון שכל טענותיו שקרים, סילופים, רכילויות. שהוא בלתי מאורגן, שאינו בנוי לעבודת צוות, ש־הוא עובד כבעל־בית יחיד בפסטיבל, כטור־ליסט. שאי־אפשר לקיים אתו דיון ענייני, שהוא סכסכן, שבילה בפסטיבל שכן ככתב של "כל העיר" במקום לבוא לישיבה של הנהלת הפסטיבל, שהוא מגמגם בנסיונותיו להוציא לארץ, אך בעיקר שהתכניות האמנו־תיות [illegible] ונראות כרשימת קניות מקרית.

למוסינזון יש תשובה לכל טענה ומי ש־קורא את שני הצדדים ישתכנע בנקל כי שניהם צודקים. מוסינזון טוען שמחבלים ב־עבודתו, שהמנכ"ל אינו משתף עימו פעולה ומתערב בעניינים שאינו מבין בהם, שעוק־פים אותו, שלא מניחים לו לנסוע לחוץ־לארץ כדי לבחור מופעים ואחר־כך טוע־נים שאי־אפשר להחליט רק על סמך וידיאו, שהגיש תכניות עם פירוטים אך המנכ"ל אינו יכול לקרוא אותן משום שאינו קורא שפות זרות, שיש גרעון גדול, שהמנכ"ל אחראי לו ועל־כן הוא משתדל להסתתו לדחות את הדיון בו, שהמנכ"ל חבר של אבנר שלו (מנהל האגף לתרבות במשרד החינוך התרבות והמסבסד הראשי של ה־פסטיבל, עמרמי שירת תחת פיקודו של שלו בצה"ל) ולכן הוא מקבל ממנו גיבוי מלא, שוועד העמותה (ההנהלה) משמש בחותמת גומי לשלו ולמנכ"ל ומקבל החל־טות על סמך דיווח חלקי ובלתי אמין. ב־בסיכום מציע מוסינזון שכולם יגלו "אחר־יות ציבורית אמיתית" ויתפטרו, בבחינת תמות נפשי עם פלישתים.

עד כאן חלק קטן בלבד ממסכת הטענות, אבל מעבר להן נדלקים איתותי אזהרה לגבי דמותו של פסטיבל ישראל ודרכי ניהולו, ואולי גם לגבי דרך קבלת ההחלטות במוס־דות ובמפעלי תרבות הסמוכים על שולחנו של משרד החינוך והתרבות.

בחודש יולי האחרון החליטה הנהלת ה־פסטיבל שלא להאריך את עבודתו של מו־סינזון כמנהל אמנותי מעבר לפסטיבל הק־רוב, על אף שרק בדצמבר 1984 חתמו אתו על חוזה לחמש שנים. הסיבה היתה אי־שית: המנכ"ל הודיע שאינו יכול להמשיך לפעול לצידו של המנהל האמנותי. באותה ישיבה גם מונה רואה החשבון, יצחק צור, כמבקר הפסטיבל והוא נתבקש להגיש ב־הקדם דו"ח על סיבות הגרעון הכספי שהלך ותפח (אז 270 אלף דולר, והיום מעריך עמ־רמי עצמו את הגרעון ב־350,000 דולר ל־ערך). מאז ועד היום טרם דנה ההנהלה במסקנות הדו"ח הזה אף שהכנתו הסתיימה זה כבר. כל חברי הנהלת הפסטיבל (כולל הד"ר אהרון מאיר ומר אבנר שלו) מת־חמקים בתשובות ביחס לדו"ח, בטענה ש־טרם ראו אותו רשמית. בינתיים נוצר הרו־שם שמוסינזון הולך בגלל הגרעון, ולא היא. הסיבות לפיטוריו היו, כאמור, אישיות. מפ־ליא שההנהלה לא דנה כלל בטעמו האמנו־תי ובאופן הכנת התכנית לפסטיבל, למרות הביקורת הקשה שנמתחה על תכנית הפס־טיבל האחרון. למעשה, הנהלת הפסטיבל לא קיימה אף־פעם דיון רציני בתכנים ועיסי עמרמי מאשר עובדה מדהימה זאת. עכשיו, כשקרב מועד הצגת הדו"ח על שולחן ההנ־הלה, פורצים לפתע את הכביסה המלוכלכת ברשות הרבים.

מתברר שבמשך שנתיים נתנו המנכ"ל וההנהלה גיבוי לפסטיבל שלא האמינו בו. אחרי הפסטיבל הראשון של מוסינזון (1984) שתקו, משום שלפסטיבל היתה תדמית של "מוצלח". מוסינזון, אדם בעל כריזמה ומעוף (אם כי בעייתי ולא תמיד צמוד למציאות), המציא לפסטיבל "קונספציה" שעברה: פס־טיבל מרוכז בירושלים (שיחוד שהוליד תלות בעייתית בתיאטרון ירושלים ובעיריית ירו־שלים וקרנותיה), גודש אירועים מיובאים ב־שפע מסחרר, חגיגה עם הרבה רוח מסביב ואירועים "שונים מן העונה החולפת". ה־אירועים לא היו כל־כך "שונים". היתה הרמה בינונית, אבל היתה חגיגה. פסטיבל 1984 היה, בעיקרו, הצלחה של יחסי־ציבור, ועם הצלחה אין מתווכחים. כולם פירגנו להצלחה ואפילו העתונות מיתנה את ביקור־תה. כולם רצו שהפסטיבל ימשיך להתקיים וקיוו שישתפר. גם הגרעון הכספי נראה סביר (כ־50 אלף דולר לאחר מיליון דולר גרעון בפסטיבל 1981). הפסטיבל האחרון (1985) תפס טרמפ על שמו הטוב של הפס־טיבל הקודם. הכנסותיו הגבוהות נבעו ב־סקר ממכירה מוקדמת של הכרטיסים, כאשר טרם פורסמו ברבים פרטי התכנית. כשהו־באה התכנית לאישורה של ההנהלה, כבר החלו, למעשה, בהפצת כרטיסים. בפסטיבל עצמו התאכזבו רבים מן ההיצע; הביקורת קטלה והקהל התמרמר. הפעם גם נוצר גר־עון גדול בהרבה וכך החל מיצעד ההאשמות.

מוסינזון טוען שהגרעון הוא בתחום אחריותו של עמרמי, שכן ההכנסות היו טובות ואילו הגרעון נוצר בתיפעול. עמרמי אומר שהגר־עון נובע מתרומות שלא הגיעו, ממיסים והיטלים בלתי צפויים ומן האופן שמוסינ־זון הגיש לו את פרטי התכנית האמנותית. לדבריו, למד את מלוא עלותם של מופעים רבים רק כשהפסטיבל כבר נמצא בהילוך גבוה ביותר. ולאחר שחתם על הצעת התק־ציב והגישה להנהלה. עמרמי גם טוען כי עתה, בסוף אוקטובר, עדיין אין תכנית בסיסית לפסטיבל ואף חוזה אחד עוד לא נחתם. מוסינזון אומר שיש תכנית, שהגיש שבע טיוטות מפורטות. עמרמי אומר שהט־יוטות הללו אינן שוות כלום, שהן חסרות

אביטל מוסינזון [illegible]

שלד של מופעים מרכזיים של "אבות המזון" שסביבם רוקמים אחר־כך את מופעי המש־נה, שהרשימה חסרה סדר־עדיפויות, שהיא מקרית ועשויה ברגע האחרון ושפסטיבל צריך להכין לפחות שנתיים מראש.

ראיתי את שבע הטיוטות. עמרמי צודק במידת מה, הן אכן נראות כרשימה מגובבת שאינה מעוררת תיאבון. אבל כך בדיוק נראו גם התכניות של הפסטיבלים הקודמים, שעמרמי חתם עליהן ואישר אותן. מדוע לא התפטר כבר אז? מדוע הסכים לחתום על הצעת תקציב בלתי מוסמכת שסיבכה אותו, בדיעבד, בגרעון גדול? עמרמי עונה שהוא לא בנוי "להפוך שולחנות" ושלא רצה "ל־פוצץ את הפסטיבל".

גם תפקידו של אבנר שלו בפרשה מעורר תהיות. שלו הוא, בעצם, פטרון הפסטיבל מטעם משרד החינוך. היכן היה הוא כל העת? מוסינזון, במכתב ההתקפה האחרון שלו, מסיט את עיקר האש מעמרמי לשלו וטוען שעמרמי הוא בובה של שלו ושלו עושה בצמותה כבתוך שלו. שמעתי גם טע־נה הפוכה: שלו לא התערב די ולא קיבל החלטות חד־משמעיות במועד. יש גם טע־נה שלישית, האומרת כי שתי הטענות גם יחד נכונות: שלו מתערב כשנוח לו, וטומן ידו בצלחת כשלא נוח לו; העיתוי איננו תמיד לטובת הפסטיבל.

נדמה לי שדי בדוגמאות שהובאו כאן כדי להבהיר שהדג מסריח מכל הכיוונים, אך אין מי שיטול על עצמו את האחריות על הריח. היחיד שמתפטר מדי פעם הוא יו"ר ועדת הכספים (האחרון שהלך, חיים דוב־נוי, מנכ"ל הבנק לספנות, שומר על שתי־קה דיפלומטית, אך עיתוי פרישתו משמעו־תי: יולי 1985). הפסטיבל נהפך לכדור מש־חק בידי אנשים המשחקים בו כאילו היה הצעצוע שלהם. במצב שנוצר נראה לי, ש־כולם צודקים בטענותיהם ולכן כולם צרי־כים ללכת עוד בטרם פורסם הדו"ח של ה־מבקר ובלא קשר לתוכנו.

המנהל האמנותי צריך ללכת, משום ש־טעמו האמנותי לא עמד במבחן (זאת דוו־קא בעיה שהיה אפשר לפתרה בקלות יח־סית אילו מינו לו ועדת רפרטואר בעלת סמכויות). ומכיוון שבאמת אינו בנוי, כנר־אה לעבודת צוות. המנכ"ל צריך ללכת מ־שום ש"אינו בנוי להפוך שולחנות" ולכן גם אינו בנוי להיות מנכ"ל. ההנהלה הצי־בורית צריכה ללכת משום שלא התכנסה לעתים די תכופות, לא דנה ברצינות בנוש־אים שהיא מופקדת עליהם ונתנה גיבוי ל־מצב שנוצר. ואבנר שלו צריך לשאול את עצמו כיצד הוא רואה בעתיד את מעורבותו בפסטיבל ישראל, איזה דגם ניהולי רצוי לפסטיבל כזה ואיזה מין פסטיבל צריכה מדינת ישראל.

ולאחר כל זאת, ישי עמרמי עדיין אומר שהוא מתכונן לקיים השנה את הפסטיבל, במתכונת צנועה, בתיאטרון ירושלים המור־חב. והאם מישהו מתייחס לכך ברצינות?

תודה ונשיקות לכולכם

מאת כרמית גיא

ההיסטוריון לורד אסא בריגס סוקר בספר חדש את תולדות תחנת הבי.בי.סי. — תו התקן לרשות השידור הישראלית

ההיסטוריונים של ימינו אנו מעוררים בי תמיד קנאה. יכולתם, או מכל מקום הנחתם כי הם יכולים לצאת מן המעגל שבו אנו חיים — בין שערוריה לכותרת, בין התבטאות של פוליטיקאי זוטר ליוזמה מדינית בעלת מעוף — להשקיף על אותו מעגל סגור ותו־סס מן הצד ולהגדיר מגמות, זרמים, תופעות ותת־תופעות, לנתח כוונות גלויות ונסתרות — יכולת זו אכן מעוררת קנאה בלב כל מי שחי את הדברים ושואל את עצמו "לאן כל זה מוליך?"

הרדיו והטלוויזיה הם בלי ספק מכשירי פלא שגם היום, עשרות שנים לאחר שהם עומדים לרשות כל דכפין, מעוררים עדיין תגובות רגשיות עזות מצד מחייבים ושוללים כאחד. מי מאתנו אינו זוכר את המכשירים הגדולים, בעלי השפופרות המשונות, הפולטים קולות רחוקים? מי לא חיפש את הגמד שב־תוך הקופסה? ומי מאתנו לא התפעל מן העובדה, שקופסה קטנה שאינה מחוברת ל־שום דבר מוציאה בתנועת כפתור אחת קולות שמקורם רחוק מרחק רב מאתנו? עלי להו־דות שגם היום, שנים רבות לאחר שאני עצמי נכנסתי אל הקופסה והפכתי לאחד הקולות הבוקעים ממנה, והייתי שותפה לאין־ספור תקלות וגם מבצעים שמשק כנפי ההיסטוריה נשמע בהם — גם היום עדיין מהלך עלי אותו קסם.

לפני חודשים אחדים ראה אור ספר הסו־קר את חמישים שנותיו הראשונות של ה־בי.בי.סי., המשמש דגם והשראה לרשות ה־שידור שלנו מאז הקמתה. אנו בישראל אמו־נים על יצירות המופת הרבות המופקות בו, עד כדי כך שסמלו משמש לנו מעין אות ה־מוצר, החל בסדרות דרמה ותעודה וכלה ב־סדרות קומיות מטופשות וחינניות במידה זו או אחרת.

את הספר חיבר לורד אסא בריגס, הפרבוסט של קולג' וורסטר באוקספורד. ההיסטוריון ה־נודע שכתב ספרים רבים; בהם חיבור מקיף על תולדות העיר לונדון, שהפכו זה כבר לנכס צאן ברזל. הספר הוא מעין קיצור של חיבור ארוך ומקיף יותר, בן ארבעה כרכים, על תולדות השידור הבריטי, והוא מעורר שאלות והרהורים היפים לכל מקום ולכל זמן. הוא סוקר את התפתחות הרדיו והטלוויזיה למן השידור היומי הראשון, ב־14 בנובמבר 1922, [illegible] לקונצרטים היובל של התזמורת הסימפונית של הבי.בי.סי. בניצוחו של סר אדריאן בולט ופסטיבלים [illegible]

עובדה מעניינת היא שהטלוויזיה, אשר אורסון וולס אמר עליה בשנת 1955 כי "אם הבית עומד להפוך לאולם קולנוע נון־סטופ, יעזור האל לבית הזה", לא עוררה במשך שנים רבות שום עניין מצד חוקרים ומלומ־דים. מדיום זה, הטלוויזיה, נחשב למשהו חסר תרבות, וולגארי, ועד לפני שנים לא רבות נהגו הדונים של אוקספורד, למשל, להסתיר את מקלטיהם בחדרים אחוריים. אך בשנים האחרונות גברה ההכרה בכוחו של המכשיר הזה לעצב השקפת עולם, מיתוסים, טעמים ודפוסי התנהגות. אז גילו אותו הסוציולוגים הפסיכולוגים ואנשי מדע המ־דינה, והרי הם מציפים את השוק במחקרים ובמסקנות לרוב. גם לכל פוליטיקאי דעות נחרצות על הבדיון ועל יוצריו.

הספר נפתח בתיאור הנסיונות הטכניים הראשוניים והפרימיטיביים, של הממציאים ה־בכורים והמתקנים המגושמים שקלטו ופל־טו אותות וקולות רחוקים. אלא שמראשית הניסויים עלו השאלות המוסריות והחבר־תיות ורבו המקטרגים שחרדו לנפש המאזי־נים, לאורחות חייהם שישתנו לבלי היכר, והזהירו מההתמכרות למכשיר. שאלו למי תינתן הזכות והסמכות לנצל את הכוח הזה, ומי יצא בהוצאות וכיוצא באלה שאלות העולות חד־שות לבקרים עד עצם היום הזה.

ואולם לחידושים הללו יש דינמיקה משל־להם. ב־1938 התפרסם בעתון "רדיו טיימס" מכתב תודה של מאזין עיוור, שכתב "עכשיו יש בידי מפתח לעולם שבו אין מקום לעוורון ואני יכול להתבוסס בו כאוות נפשי". בשנות השלושים, עם השכלולים נעשה מקלט הרדיו מוצר נפוץ יותר ויותר, ועד שנת 1937 כבר נרשמו ברחבי אנגליה שמונה מיליון בעלי רשיונות למקלטים. המכשיר חדל להיות שג־עון אופנתי של עשירי לונדון והפך להיות נחלת המעמד הבינוני. ככל שהרחקת מלונ־דון, גברה השפעתו של הרדיו כחוליה המקשרת כפרים ועיירות נידחים עם העולם הג־דול.

הוויכוחים נמשכו, כאמור, למן ההתחלה. כבר בשנת 1921, בעוד הממציאים מתלבטים ומגששים, כבר פרצה המלחמה על הזכות ל־שדר חדשות, תחזית מזג־אוויר וחדשות ס־פורט, והתעוררה השאלה האם הרדיו יועיל לעתונים היומיים או יפגע בהם, ומי מוסמך לקבוע אילו חדשות ראויות לשידור ואילו לא. רק ב־1930 הוכנסו לעבודה בחדר החד־שות מכשירי הקלטה של סוכנויות הידיעות. ב־1933 התחוללה סערה בעקבות שיחת פר־שנות של עורך חדשות החוץ, שהביע תמיכה מסויימת במדיניותו של היטלר מן הוועדה ל־פירוק הנשק. בין 600 מכתבי המחאה שזרמו אל הבי.בי.סי. היה גם מכתב של ראש־הממשלה רמזי מקדונלד. העורך זכה לגיבוי של רייט, הלא הוא מנהל הבי.בי.סי האגדי, אך החוזה שלו לא חודש וגם התכנית ירדה מעל גלי האתר.

בשנת 1937 קרא אחד הפרשנים "להקמת גדודים של כתבי חוץ, כדי שהבי.בי.סי. ימלא את תפקידו וזכותו לתת למאזינים את השירות הטוב ביותר שיש לאל ידו להציע, שירות חדשות שלא ניתן להגישן ביום [illegible] שורת אחר." על כך השיב מנהל מחלקת החד־שות, כי רעיונות אלה הם "מדיניות בלתי־אפשרית, מכוון בלתי־אפשרי וטכניקה בלתי־אפשרית... מחיר התביעות המשפטיות הנ־[illegible] שאנו עלולים להטיל על קופת המ־דינה עולה על כל דמיון". אבל ככל שסכנת המלחמה היתה מוחשית יותר, השתנתה האווירה. שבועיים לאחר פרסום המאמר נשלח מנהל מחלקת החדשות לגלות לתפקיד "מנ־הל אזור הצפון", ויורשו בלונדון יצא בהכר־זה, כי "הדרך היחידה לחזק את המוראל של העם, שהמוראל שלו ראוי לחיזוק, היא לספר לו את האמת בלא כחל ושרק, תהא מעוצעת ככל שתהיה".

שידורי מוסיקה, תכניות בידור, התכניות לילדים ולנכים, ו"שיחות" של מדענים ואנ־שי דת צברו פופולאריות ואף שימשו בש־נות השלושים ציר שסביבו התנהל סדר־היום וסדר־השבוע של מליוני מאזינים בכל רחבי אנגליה. נעשה נסיון מודע לתת ביטוי לאופי המיוחד של כל אזור ואזור, לבעיותיו, לשונו ולתרבותו המיוחדות, ובמקביל השתדלו

ההיסטוריון אסא בריגס

לתת ביטוי במשדרים למתרחש בכל רחבי האימפריה הבריטית, מאוסטרליה ועד קנדה. בשנת 1932 נאם המלך ג'ורג' בחג המולד והכריז, "אני רואה סימן טוב בכך שהרדיו מגיע לשלמות כזו בשעה שהאימפריה מהד־קת את קשריה מבפנים, שכן הוא עשוי להרים תרומה נאה להידוק קשרים אלה". לדברים נודעה משמעות מיוחדת בשלהי שנות הש־לושים, לנוכח האיום המחמיר מבחוץ על אותה אימפריה. הדיווחים על ההתפתחויות הפוליטיות, ששיאן במשבר מינכן, הועברו ברדיו ובאחותו הרכה, הטלוויזיה, ו"העולם כולו עצר את נשימתו", כתב בריטי אחד מאקוודור, "וציפה בלב חרד לדיווחים בקול הסמכותי ביותר מלונדון". ואולם כל ההתפתחויות הללו, שהתחוללו בשדה השידורים בשנות השלושים, מחווי־רות לדעת אסא בריגס, לעומת התופעה ש־התרחשה בשנת 1936 — הופעתה הראשונה של הטלוויזיה. הערכות ונבואות על הופעת הכלי [illegible] שנות ה־עשרים, אך מרקוני, הממציא הגדול, טען: "אמנם אני משוכנע שבעתיד יהיה לטלוויזיה מקום, [illegible], אך איני מוצא כל טעם בדיון על הנושא לעת עתה". ואילו ברטרנד ראסל אמר: "אין סיכוי רב שבעתיד הנראה לעין ייבנה מכשיר שיוכל להעביר בזמן אמת תמונות נעות כגון תחרות סירות או מרוצי סוסים". ואולם, למרבה המזל, היו גם שחשבו אחרת ואף בנו מכשירים דמויי קידות עתיקות, שהצליחו להגיע להישגים מרשימים בהעב־רת תמונות למרחוק, אך לשידור סימולטני של קול ותמונה הגיעו רק כעבור זמן. הממ־ציא, ביירד, נתקל בתחילה בחומת איבה מצד הממסד של הבי.בי.סי., ובעוד שמעברו האחר של האוקיאנוס האטלנטי עשו מתחריו של ביירד ניסויים בלתי פוסקים, ואף הגיעו לגי־בוש שפופרת ה"איקונוסקופ", קטפו אחרים את פירותיו של אותו ביירד.

את הדחיפה להקמת הטלוויזיה בבריטניה נתנו דווקא גבלס וחבריו התועמלנים הנא־צים, שבמרס 1935 החלו בשידורי טלוויזיה, שמטרתם "להטביע את דמות הפיהרר בלב־בות העם הגרמני". הצורך להשיב על אתגר התעמולה הזה עשה את שלו. הפתיחה החגי־גית היתה ב־2 בנובמבר 1936. באחת התכ־ניות הראשונות הוצבה מצלמה על מרפסת האולפן ו"הציצה" אל העולם. מנהל התכניות של ה"בייבי" החדש חלם לשדר בתוך החדש שעתיים ביום — באלט, תיאטרון ואופרה ב־שידור ישיר מן האולפן — אך מנהלי ה־בי.בי.סי., שהעדיפו לקלוט את המכשיר הח־דש מאשר להילחם בו, צינגו את התלהבותו והזכירו לו עניינים זוטרים כגון שיקולי תק־ציב, אמצעים טכניים וכוח אדם.

דחיפה נוספת למדיום החדש העניק טקס הכתרתו של המלך ג'ורג' ה־6. בתוך כנסיית וסטמינסטר נאסר עליהם לצלם, אך שלוש מתוך שש מצלמות הטלוויזיה הקיימות הו־עמדו בגשם לאורך מסלול המצעד והקריין ליווה את התמונות בהסברים, ולמחרת ציינו כותרות העתונים את חיוכיו המיוחדים של המלך, כפי שאלה נקלטו מקרוב במצלמת הטלוויזיה שניצבה על המדרכה.

אלא שטעמם של הצופים היה שונה מזה של מנהל הטלוויזיה. הם לא רצו באלט, תי־אטרון מדכא וכיוצא באלה, אלא דרשו תח־רויות איגרוף, סירות ותחרויות קריקט, כמו זו שבין בריטניה לאוסטרליה באוגוסט 1938. אך בסקר צפיה שנערך בשנת 1939 הביעו 60 אחוז מן הצופים שביעות רצון מן המש־דרים. ככל שהעולם החשיך והלך, קובע ב־ריגס, הלכה שמש הטלוויזיה וזרחה. יתכן כי מזלם הגדול של הרדיו והטלוויזיה הוא שהם מתפתחים בקצב מהיר יותר ומחוללים מהפכה באורחות חיים ומחשבה במהירות רבה יותר מכפי שחוקריהם הממונים עליהם מסו־גלים לתפוס. המבקרים, אנשי האקדמיה וה־פוליטיקאים, מסוגלים ככל הנראה רק לבקר במבט לאחור, ואילו הרדיו והטלוויזיה קוב־עים עובדות בשטח ומשאירים את כולם הר־חק מאחוריהם. בימינו אמנם לומדים הפולי־טיקאים להשתמש בכוחם של אמצעי תקשו־רת אלה לצורכיהם, אך משחק הגומלין הזה ראוי בוודאי לדיון נפרד.

בבוקר 1.9.1939 קיבל המהנדס התורן ב־בניין האולפנים באלכסנדרה פאלאס הוראה לסגור את המשדרים. עד לשעת הצהריים. הסרט האחרון ששודר היה סרט של מיקי־מאוס, והשידור הסתיים במילותיו של מיקי, "תודה ונשיקות לכולכם".

ישר מפי הסוס

מאת יעל אדמוני

נתן זך: ספר מצחיק עד כדי לפעול על בלוטות הדמעות, ועם זאת כולו רווי כאב ומצוקה. דון קישוט במהדורה מעודכנת ומשוחזרת בת המאה העשרים

"מר ג'ימסון לא יחזור בשעה הקרובה", אמרתי. "אבל הוא ביקש ממני למסור לך שאין לך סיכוי. הוא לא מתכוון לדבר אתך על אמנות. הוא הצית בזדון, נאף, רצח, הוציא דיבה, השתמש לרעה בכספי מועדון, תקף ב־אלימות, אבל הוא לא רוצה שפשע חמור יעיק על מצפונו".

"א־אבל, מר ג'ימסון, אני רו־רוצה להיות אמן".

"ודאי שאתה רוצה", אמרתי, "כל אחד רוצה ביום מן הימים. אבל מתגברים על זה, תודה לאל, כמו על חצבת ואבעבועות־רוח. לך ה־ביתה, והיכנס למיטה, קח לימונדה חמה, התכסה בשלוש שמיכות. תזיע ותיפטר מזה".

"אבל מר ג'י־ג'ימסון חייבים להיות אמנים"

"כן, ומשוגעים ומצורעים. אבל למה ללכת לחיות בבית־משוגעים לפני שלוקחים אותך לשם?..."

גאלי ג'ימסון, גיבור ספרו של ג'ויס קארי "מפי הסוס", אינו מצליח להיפטר מן הדיבוק. הגם שלרוב אין לו לימונדה חמה או מיטה ובוודאי לא שלוש שמיכות להתכסות בהן, הוא מעדיף, אולי בלית־ברירה ובעיקר מתוך דחף פנימי בלי־ישוער, להיות אמן ולהשלים בזמן הקצר שנותר לו עלי אדמות, את יצירת המופת שלו.

"מפי הסוס", הרומן החותם את הטרילוגיה שכתב הסופר ג'ויס קארי בראשית שנות ה־40, מגולל את סיפורו של גאלי ג'ימסון, אמן מזוקן בן 67, המשתחרר מן הכלא ללא פרוטה בכיסו ותאב להשלים שלושה ציורי קיר גדו־לים שעניינם גם החטא הקדמון, תחיית לזרוס והבריאה. את שלוש יצירות הענק שהוא מצייר הוא מאבד בדרך זו או אחרת, ובסיומו של הרומן מובל ג'ימסון הפצוע, שנפל מעל פיגומי הכנסיה הנטושה שעל קירותיה צייר את הציור הגדול שלו, באמבולנס משטרתי לבית־החולים.

את זכרונותיו "מכתיב" ג'ימסון ל"מזכיר ה־כבוד" שלו נוזי (רהרהן), המעריץ את האמן הקשיש ומנסה ללמוד ממנו את אמנותו.

"מפי הסוס" הוא ספרו הראשון של ג'ויס קארי הרואה אור בעברית. קארי, שמבקרי הספרות התקשו לסווג בזרמים המרכזיים של הספרות בת־זמננו, נולד בלונדונדרי שבצפון אירלנד ב־1888. הרומן הראשון שפרסם, "אעי־סה שניצלה", הופיע ב־1932, כשהיה קארי בן 44. קארי למד אמנות בפאריס ובאדינבורו ומשם עבר לאוקספורד. בשנת 1912 ומלחמת הבלקן הביאו אותו אל מזרח אירופה, שם שירת כסבל ביחידה מונטנגרית ומאוחר יותר הצטרף ליחידה של הצלב האדום הבריטי. עם סיום המלחמה, הצטרף ל"שירות המדיני ה־ניגרי" (ניגריה היתה עדיין מושבה של האימ־פריה הבריטית) והשתתף בקרבות עם הגרמנים במלחמת העולם הראשונה. בתום המלחמה נת־מנה לשופט וקצין מחוז בניגריה ושנותיו שם הולידו מאוחר יותר ארבעה רומנים אפרי־קאיים פרי עטו. ב־1920 חזר קארי לאוקספורד, בה חי עד מותו ב־1957.

אף שהחל לפרסם את ספריו בגיל מאוחר כתב קארי 15 רומנים, שתי פואמות ושני מח־קרים על בעיותיה של אפריקה. "מפי הסוס" שפורסם ב־1944, הוא הרומן החותם את ה־טרילוגיה העוסקת באמנות, ששני חלקיה הרא־שונים, "היא עצמה מופתעת" ו"להיות צ־לייד", ראו אור ב־1941 וב־1942.

בהקדמה שכתב נתן זך למהדורה העברית של "מפי הסוס" (הוצאת "כתר"), בתרגומה המצוין של אופירה רהט, נאמר: "הרי זה ספר מצחיק עד כדי לפעול על בלוטות הדמ־עות, ועם זאת כולו רווי כאב ומצוקה. דון קישוט איש לאמאנצ'ה במהדורה מעודכנת ומשוחזרת בת המאה העשרים הבלתי־אבי־רית". גאלי ג'ימסון, האמן המודרני, החי ב־שולי הביבים של החברה, צוחק לפטרוני ה־אמנות, לאקדמיה, לממסד, לשלטון ולעצמו. גאלי ג'ימסון, פילוסוף בגרוש, מרביץ את חכמתו בסובבים אותו. מעריץ את המשורר האנגלי ויליאם בלייק ומרבה לצטט מיצירתו וכותב ביקורת על "בן הזקן" (ברוך שפי־נוזה) ש"לא הבין שום דבר" משום שלא הבין חירות מהי.

הספר נפתח, כאמור, עם שחרורו של ג'ימ־סון מבית־הסוהר. ג'ימסון ממהר אל ביתו שבסככת הסירות הישנה שליד התימזה, שם השאיר את "הרעיון הגדול" האחרון שצץ בראשו, את ציור "החטא הקדמון". הוא נוכח לדעת שהילדים חדרו אל ביתו הנטוש והש־חיתו את התמונה. הוא מנסה לתקנה, נאסר שנית משום שניסה לגנוב מהיקסון, מיליונר ואספן אמנות, ששילם לו פרוטות בעד יצירות שמכרה לו אשתו לשעבר של ג'ימסון, שרה מאנדיי הנפלאה. שרה מאנדיי, גיבורת הספר הראשון בטרילוגיה, "היא־עצמה מופתעת" היא בעיני ג'ימסון "חוה נצחית, אבל מליאת חיים". שרה, האשה־טבע, אמא־אדמה, היא אהבתו הגדולה של ג'ימסון הגורם בסופו של הספר למותה, כשהוא מנסה לחלץ מידיה ציור שלו שהיא שומרת למזכרת. כשמשתחרר ג'י־מסון מהכלא בפעם השניה, הוא נוכח לדעת שידידתו קוקר ואמה השתלטו על ביתו וכי האם חתכה את "החטא הקדמון" לחתיכות ותיקנה בחלקי הציור את הגג הדולף. כש־נודע דבר המעשה לנוזי, הוא אינו יודע את נפשו מרוב צער על אבדנה של "יצירת ה־מופת". "עזוב שטויות, נוזי", אמרתי. "לא יתכן. שום דבר אינו יצירת־מופת — יצירת־מופת אמיתית — עד שהוא בערך בן מאתיים שנה. תמונה היא כמו עץ, או כנסיה. חייבים לתת לה לגדול ולהיות יצירת־מופת. אותו דבר ביחס לשיר או לדת חדשה. ההתחלה שלהם היא הרבה מילים מגוחכות".

ג'ימסון, המעיד על עצמו שהוא אוהב להת־חיל תמונות חדשות, "אבל אני לא אוהב להמ־שיך", מוצא קיר אידיאלי ליצירתו החדשה "תחיית לזרוס" בביתם של בני הזוג בידר, מיליונרים ואספני אמנות. כשהללו נוסעים לחופשה, משתלט ג'ימסון על ביתם ומתחיל ביצירת המופת החדשה שלו. הבית נהפך לגל חרבות, ועם שובם נאלץ ג'ימסון לברוח מ־לונדון. שוב לא הושלמה יצירת המופת.

יצירתו השלישית והאחרונה, "הבריאה" מצויירת על קירותיה של כנסיה נטושה בעזרת צבא של עוזרים וסטודנטים לאמנות המסייעים ליד ג'ימסון. יצירה זו מגיעה אל סיומה עם נפילתו של ג'ימסון מעל לפיגום.

המוטיב של נפילה ובריאה שזור בספר לכל אורכו. הנפילה משמשת מקור ההשראה ליצירה והיצירה המושלמת אינה אפשרית ללא כפרת האחד והיחיד — הנפילה. גאלי ג'ימסון הורס את כל היקר והחשוב לו, ובעיקר את עצמו, על מזבח האמנות, אותה צרעת, השיגעון שאין ממנו מפלט. ולמרות שגאלי יודע כי מחוריות החיים סופה אבדון, כשהוא מובל באמבולנס אומרת לו הנזירה המטפלת בו: "אל תדבר בבקשה... אתה מסכן את עצמך כשאתה מדבר. אתה חולה מאד". וג'ימסון עונה: "לא כל כך חולה כמו שאת בריאה. איך שאת לא נהנית מהחיים, אמא. הייתי צוחק פרוע ברגע זה אם החולצה שלי לא היתה קצת צרה עלי". "מוטב שתתפללי". "זה היינו הך, אמא".

סופר ג'ויס קארי

נוכח המשבר בענף הבנייה

הפסדי „סולל בונה" הוכפלו ומגיעים ל־12.5 מיליון דולאר

מאת חיים ביאור, סופרו הכלכלי של „דבר"

קבוצת „סולל בונה" הפסידה במחצית הראשונה של 1985 כ־12.5 מיליון דולאר, בהשוואה ל־6 מיליון דולאר שהפסידה במשך כל שנת 1984 — מתברר מהדו"חות הכספיים של הקבוצה שמתפרסמים היום.

„סולל בונה", שהיא זרוע הבנייה הגדולה במדינה סובלת קשות בשנים האחרונות מהמשבר הפוקד את ענף הבנייה. מנכ"ל הקבוצה, שרגא רוטמן, אמר בישיבה האחרונה של מועצת המנהלים, כי השפל בענף יעמיק לקראת סוף השנה הנוכחית ובמהלך 1986, — בגלל הצעדים הננקטים לבלימת האינפלציה, והדבר יחמיר עוד יותר את מצבה של הקבוצה. מגמה זו, הסעים, תגרום להרעה בתוצאות הפעילות של „סולל בונה" במחצית השנייה של 1985.

רוטמן ציין, שהאינפלציה הגבוהה ברבע השני של השנה שחקה את ההכנסות של „סולל בונה", ואילו מדיניותו של בנק ישראל יצרה מחסור בזמינות האשראי.

הוצאות המימון של הקבוצה גדלו ב־כ־14.5 מיליארד שקל בהשוואה לאשתקד, בגלל העלייה הריאלית בשיעורי הריבית הירידה בערך המטבעות בארצות הפעולה העיקריות של הקבוצה.

מנכ"ל „סולל בונה" אמר, שענף הבנייה נפגע ראשון מההאטה במשק, מהריסון התקציבי ומהפעלת צווי החירום שהקפיאו בנייה של מבני ציבור לא נסקים. במקביל נמשכת האטה הכלכלית בארצות הפעולה העיקריות של הקבוצה. על רקע זה, גרס רוטמן, חלה במחצית הראשונה של השנה נסיגה ריאלית בהיקף הפעילות של „סולל בונה" בשיעור של 18 אחוז. הכנסות הקבוצה ירדו ריאלית ב־11 אחוז לעומת המחצית הראשונה של 1984.

ב„סולל בונה" מעריכים, שנוכח התוצאות הקשות, יימשך התהליך של פיטורי כ־1,000 עובדים, מהם כמה מאות עובדים קבועים במקביל לקיצוץ בהוצאות המינהל של הקונצרן. „סולל בונה" תנסה לזכות בביצוע של מספר פרוייקטים גדולים, ביניהם בניית נמל הפחם באשדוד, שהיקפו כ־120 מיליון דולאר.

אלפי קונים הציפו את אילת ביום הראשון לסחר החופשי

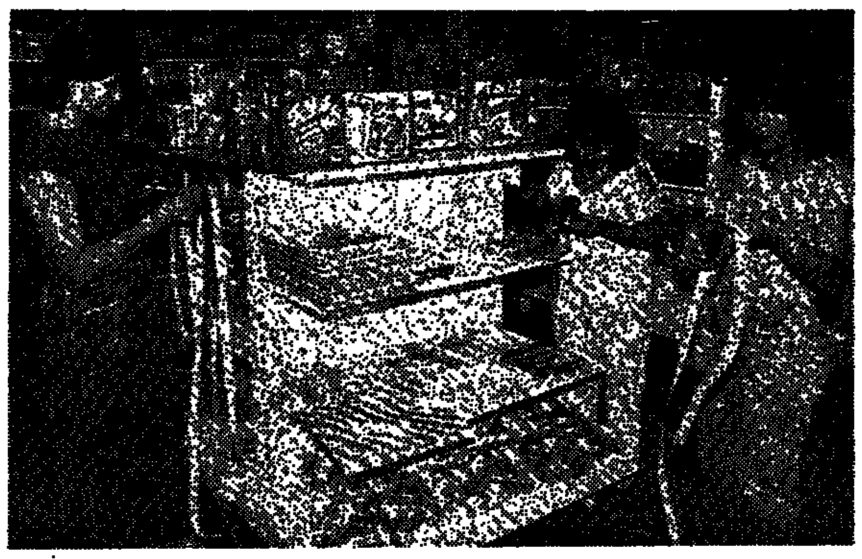

אילת: מדביקים תוויות עם מחירי הסחר החופשי

מאת שמואל תגר, סופר „דבר" באילת

אלפי קונים, מקומיים ואורחים, הציפו ביום ו' בבוקר את החנויות ומרכזי הקניות באילת נוכח הורדת המחירים בעיר, שהפכה לאיזור סחר חופשי.

מנהל ה„משביר לצרכן" באילת אמר אמש, כי אינו זוכר יום קניות כזה בעיר. הקונים הסתערו על כל המוצרים מכל הסוגים: ביגוד, תקליטים וצעצועים הורדו מן המדפים בחטפו. הקהל קנה מכל הבא ליד בהנחה של 15.8 אחוז על כל המוצרים.

בשדה התעופה ניתנה הנחה של 80 שקל על כוס קפה ומחירה היה 470 שקל, במקום 550 שקל.

רק סיגריות ישראליות קשה היה להשיג בעיר. חברת „דובק", המסרבת לשווק לאילת סיגריות בלי מע"מ ובסימון מיוחד, הפסיקה את משלוחיה. ותושבי אילת עוברים לעשן סיגריות מתוצרת חוץ.

מנכ"ל „ארקיע" יוסף רוזן אמר לסופר „דבר", כי שר האוצר הודיע לו, שיש סיכוי שיינתן פטור ממע"מ על הטיסות לאילת וממנה. דבר זה יגביר מאוד את התנועה לעיר.

סופרו הכלכלי של „דבר" צבי זרחיה מוסר: לנופשים רבים, שהזמינו במשרדי נסיעות במרכז הארץ מקומות לינה באילת, התברר, כי אינם פטורים מתשלום מע"מ, היות שהתשלום על השהייה באילת נעשה מחוץ לאיזור הסחר החופשי. לכן הודיעו נופשים רבים למשרדי הנסיעות, כי הם מעדיפים להזמין מקומות במישרין בבתי המלון באילת. בראש, שבמקרה זה יוכנסו שינויים, שיאפשרו מתן פטור מתשלום מע"מ על שירותי לינה באילת, גם אם התשלום נעשה מחוץ לאיזור הסחר החופשי.

ההסת' מארגנת את ערי־הפיתוח למאבק באבטלה ומאיימת בשביתת־שבת בכנסת

ראש מטה התעסוקה של ההסתדרות גדעון בן־ישראל הזהיר ביום ו' מפני המשך ההידרדרות במצב התעסוקה במשק. בכל ענפי הייצור, כולל ענף האלקטרוניקה חלה החמרה במצב, ושכבת פיטורים מרחפת על 18,000 עובדי הממשלה מוסדותיה והעיריות.

הדברים נאמרו בכינוס חירום של מטה התעסוקה של ההסתדרות בהשתתפות מזכירי מועצות פועלים מכל הארץ.

בן־ישראל אמר, כי באוקטובר חל גידול של כ־10 אחוזים במספר המובטלים שישה ימים ויותר, ומספרם מגיע עתה ליותר מ־25,000. שיעור הבלתי מועסקים במשק עלול להגיע עד סוף השנה ל־10 אחוזים.

בן־ישראל תקף את הטענה המודלפת על ידי חוגים באוצר בדבר מובטלים המסרבים לקבל עבודות המוצעות להם. מספר הסרבנים מגיע ל־2,200 וזו ירידה של שליש בשיעור הסרבנות. המצב החמור ביותר הוא בעיירות הפיתוח, לא רק מבחינת נתוני האבטלה, אלא גם בבחינת עזיבת המקומות ומעבר לשכונות בערים הגדולות, או לשערי שגרירויות ארצות הברית וקנדה.

בכינוס הוחלט לתבוע פגישה עם ראש הממשלה, שמעון פרס, כדי לחזק ידיו במאבק נגד האבטלה ולתבוע ממנו כי יטיל סמכותו ומרותו על שרי האוצר והתעשייה והמסחר, על מנת שינקטו צעדים מיידים לבלימת ההידרדרות ולהצלת „אתא", „צים", „מספנות ישראל" ומפעלים נוספים שנקלעו למצב קשה.

כשלב ראשון במאבק יוקמו מטות מאבק בכל עיירות הפיתוח ברחבי הארץ. אם לא יחול מיד שינוי במצב, יקיימו מזכירי מועצות הפועלים ברחבי הארץ ומטה התעסוקה של ההסתדרות שביתת־שבת מול הכנסת. מטה התעסוקה גם תובע משרי הממשלה ומחברי הכנסת נציגי תנועת העבודה להתגייס למאבק נגד האבטלה.

בדיון השתתפו חברי הוועדה המרכזת גרשון זילן דוד כהן, מזכיר הסתדרות פועלי הבניין אנים בר־יוסף, מזכירי מועצות הפועלים אברהם יחיא (רעננה), יוסף שלום (קריית שמונה), יוסי בוטבול (דימונה), אריה עוזר (אשקלון), רפי טולדאנו (יוקנעם) ובן ציון מועקי (בת ים) ומרכז מטה התעסוקה שד' בליך.

התעוררות ועליית מחירים בשוק הרכב המשומש — אחרי פדיון מניות הקשישים

מאת אריה אורד, סופר „דבר"

עלייה של 5 אחוזים בממוצע חלה בסוף השבוע שעבר במחירי המכוניות המשומשות בעקבות ביקוש ער, המוסבר בפדיון מניות הקשישים — כך עולה מסקר שערך השמאי אפרים מוהר.

עליית המחירים הפתאומית, אם כי לא מפתיעה, באה אחרי שפל שנמשך מאז הנהגת תוכנית החירום הכלכלית, לפני ארבעה חודשים. עד השבוע האחרון הסתכמה ירידת המחירים ב־30־35 אחוז בהשוואה למחירי מאי־יוני השנה.

הביקוש התרכז, כפי שכבר הסתמן בימים האחרונים, בעיקר במכוניות קטנות ובינוניות בנות 5 שנים ומעלה ובמחירים שבין 6 ל־9 מיליון שקל (4,000—6,000 דולאר).

מן הסקר של השמאי מוהר עולה, שרוב המכוניות מסוג זה שהוצעו למכירה בסוף השבוע ב„לוח הכללי" של „ידיעות אחרונות" ו„דבר" נמכרו עד אמש.

שלקום הורגשה התעוררות גדולה גם במכונים לבדיקת רכב ומספר המכוניות שהובאו אליהם הוכפל בהשוואה לשבועות האחרונים.

סוחרי הרכב, שהכינו מלאי ניכר לקראת מועד פדיון מניות הקשישים, מסבירים בהתעוררות זו את מיעוט הביקוש לדולארים שחורים. עם זאת מדגישים רוב המשקיפים את חוסר היציבות בהלך־הרוח של הציבור.

השמאי מוהר סבור, כי רק בימים הקרובים יהיה אפשר לדעת את המגמה האמיתית בשוק הרכב, כלומר, אם אכן צפויה באות החודש. בכל מקרה התחזית הנוכחית היא, שההתעוררות תהיה זמנית ולא תימשך מעבר לחודש נובמבר. מעריכים, שבדצמבר יחודש מגמת הירידה במחירי הרכב המשומש.

היערכות ברמת־גן לסיכול שתי אסיפות של כהנא

(ע). — ברמת־גן נערכים בימים אלה לסיכולן של שתי אסיפות עם שמבקש לקיים ח"כ מאיר כהנא בשכונת רמת־עמידר.

כהנא ביקש לכנס האסיפות ביום ד' וביום ו' הקרובים. ביום ו' אמורה האסיפה להתקיים מול בית הספר „אורט" תוך כדי הלימודים בבית־הספר.

חברי ועד השכונה הגישו ביום ו' האחרון בקשות למשטרה לקיים הפגנות נגד לאסיפותיו של כהנא באותם מקומות ובאותו זמן.

במקביל שלח מזכיר עיריית רמת־גן דב קליין מברקים למפקד משטרת מחוז דן, נצ"מ חסין, ובהם נאמר, כי העירייה מתנגדת למתן רשיונות לתנועה „כך" לקיים את שתי האסיפות, ובעיקר את זו מול בית הספר „אורט". בבית־הספר לומדים 2,000 תלמידים, האסיפה תפריע להם; תגרום לביטול לימודים, ועלולה לגרום להתנגשויות ולקטטות — נאמר במברקים.

גם סגן מנהל אגף החינוך בעירייה, שמואל הרשפלד, שלח מכתב לנצ"מ חסין ובקש ממנו לא להתיר אסיפה פוליטית בשערי בית־הספר.

אגודת הסופרים מצטרפת להסברה נגד הגזענות

אגודת הסופרים בישראל החליטה להצטרף למאבק החינוכי נגד הגזענות. ההחלטה נתקבלה בסוף השבוע בכינוס מיוחד, שנערך ב„בית הסופר" בתל־אביב בהשתתפות שר החינוך והתרבות יצחק נבון.

יו"ר אגודת הסופרים שולמית לפיד הודיעה, כי האגודה פנתה אל הסופרים בקריאה להתנדב להופיע לפני הציבור הרחב, בעיקר בקרב מורים ותלמידים, ולשוחח על סכנת הגזענות בחברה הישראלית. כ־30 סופרים ידועים כבר הודיעו על נכונותם להתגייס לפעולה זו.

שר החינוך הודיע, כי מערכת החינוך תשתף פעולה עם הסופרים בנושא זה ותושיט להם את כל העזרה הדרושה.

פועלים השתוללו כששמעו על העלאת מחיר הנסיעה

(ע.) — 38 פועלים מעזה נעצרו ביום ה' בחשד שתקפו נהג אוטובוס כאשר הודיע להם כי הוא מעלה את תעריף הנסיעה. הפועלים שוחררו בתום החקירה.

מוחמד צברי, נהג האוטובוס של חברת „נתיבי", התלונן במשטרת מסובים, כי לאחר שהודיע לפועלים סמוך לצומת גהה על העלאת מחיר הנסיעה מ־1,800 שקל ל־2,000 שקל החלו להשתולל. גרמו נזק לחלון האוטובוס ואיימו שיכו אותו וישרפו את האוטובוס. הוא הוביל את נוסעיו לתחנת המשטרה, והם, כאמור, נעצרו הנוסעים ושוחררו אחרי חקירה קצרה.

הנוסעת המיליון ב„אל־על" בקו פרנקפורט–תל־אביב

מאת אריה אורד, סופר „דבר"

הנוסע המיליון בקו פרנקפורט—תל־אביב של „אל־על" הגיע אמש לנמל התעופה בן־גוריון בטיסה 358 שביצע המטוס החדיש ביותר של החברה, מדגם „בואינג 767".

הנוסע המיליון היה בעצם נוסעת: דרגמרי וולף, שבאה עם בעלה לבילוי נופש בישראל. בנמל התעופה של פראנקפורט התקבלה הנוסעת על ידי סמנכ"ל „אל־על" יעקב ירון, ומנהל הסניף הגרמני אוגי פילובסקי, והם הגישו לה זר פרחים וכרטיס חינם לטיסה נוספת לארץ. הגברת וולף ובעלה הוטסו לארץ במחלקת העסקים החדשה המותקנת ב־767, אף כי קנו כרטיס למחלקת תיירים.

כשהגיעו לנמל התעופה בן־גוריון התקבלו על ידי סמנכ"ל „אל־על" רפי הר־לב. הוא איחל להם בילוי נעים בישראל.

86% מתלמידי התיכונים העיוניים — לומדים לבגרות

יותר מ־86 אחוז מכלל תלמידי כיתות י"ב בבתי־הספר התיכוניים העיוניים בחינוך העברי, בנים ובנות, למדו בשנת הלימודים תשמ"ה לקראת תעודת בגרות. כך עולה מנתונים המבוססים על תוצאות „סקר תלמידי כיתות י"ב עיוניים", שנערך לפי הזמנת משרד החינוך והתרבות. הם מובאים בשנתון הסטטיסטי לישראל מס' 36, העומד להופיע בקרוב.

שחל: מודעי שכח שהוא חדל להיות שר־האנרגיה לפני שנה

מאת צבי זרחיה, סופרו הכלכלי של „דבר" בירושלים

חילופי ההאשמות בין שר האוצר יצחק מודעי לבין שר האנרגיה משה שחל בעניין ההצעה שהעלה שחל, שירדן תספק חשמל לגדה המערבית — נמשכים.

שחל הביע בסוף השבוע תמיהה על תגובותיו של השר מודעי בעניין ואמר, כי התערבותו של שר האוצר בענייני אנרגיה נמשכה זמן רב.

„טרם חדרה להכרתו של שר האוצר העובדה שהוא חדל לפני שנה לשמש כשר האנרגיה", אמר השר שחל. „עדיף, ששר האוצר יטפל בהורדת הריבית במשק, ולא יעיר הערות בלתי רלוואנטיות בנושאים שאינם בתחום טיפולו".

כזכור אמר השר מודעי בסוף השבוע, כי לתוכנית לספק לגדה המערבית חשמל מירדן יש מניעים פוליטיים.

ממשרד האנרגיה נמסר, כי עוד לפני כמה שבועות הציע יו"ר מועצת המנהלים של חברת החשמל המזרח־ירושלמית להעביר חשמל מירדן לחברת החשמל המזרח־ירושלמית. משרד האנרגיה ביקש פרטים נוספים על ההצעה, ושר האנרגיה והתשתית טרם קבע עמדה בנושא.

חברת החשמל המזרח ירושלמית חייבת מיליארד שקל לחברת החשמל הישראלית.

שרון יסייע ל„אלסינט" להמיר חובה לחובות לטווח בינוני

מאת חיים ביאור, סופרו הכלכלי של „דבר"

שר התעשייה והמסחר אריאל שרון עומד להמליץ לפני שר האוצר ונגיד בנק ישראל לאפשר לחברת „אלסינט" להמיר את חובותיה מחובות שוטפים לחובות לטווח בינוני.

שרון הודיע זאת לראשי „אלסינט" בשבוע שעבר: עמו שלשום בלשכתו. בפגישה השתתפו גם מנכ"ל החברה להשקעות של בנק „דיסקונט" דב תדמור וחבר הנהלתה בנו גיגר.

בנוסף לחובותיה לבנקים, בסכום המתקרב ל־150 מיליון דולאר, חייבת „אלסינט" סכום ניכר לאוצר, מאחר שקיבלה תמריצים מקרנות למימון יצוא אף על פי שלא ביצעה את היצוא שתכננה. החברה מסרה בשעתו תחזית ל־1984 שלפיה יצואה יגיע ל־220 מיליון דולאר, אך בפועל הוא הסתכם רק ב־כ־120 מיליון.

ראשי „אלסינט" מסרו לשר שרון, כי לא כמזן גובשה תוכנית לשיקום החברה שנקלעה להפסדים של עשרות מליוני דולרים, אולם החובות מציקים על מימושה של תוכנית ההבראה.

ראשי „אלסינט" גם ביקשו משרון כי יפעל לכך שיינתנו האישורים הדרושים לבנקים כדי שהללו יעניקו לחברה את ההלוואה בסך 20 מיליון דולאר שהם מבקשים. שר התעשייה הבטיח לפעול גם בעניין מתן ההלוואה אצל נגיד בנק ישראל ושר האוצר.

300 ייקלטו ב„תרכובות ברום" במהלך ביצוע השקעה גדולה

החברה יוצאת לגייס הון בבורסה האמריקאית

מאת חיים ביאור, סופרו הכלכלי של „דבר"

מפעלי „תרכובות ברום" החלו בימים אלה בביצוע השקעה בהיקף של 150 מיליון דולאר, המתפרסת על פני חמש שנים. במהלך ביצוע ההשקעה יקלוט המפעל 300 עובדים חדשים.

ההשקעה הגדולה נועדה לאפשר למפעלים להכפיל את היקף הייצור השנתי בסוף התקופה ל־277 מיליון דולאר.

מפעלי „תרכובות ברום", השייכים לקונצרן „כימיקלים לישראל", מתכוונים לגייס בבורסה האמריקאית 40 מיליון דולאר ולמכור באמצעות ההנפקה: עד 20 אחוז מהבעלות על החברה. יצויין, שתהיה זו ההנפקה הראשונה של חברה ממשלתית ישראלית בבורסה האמריקאית.

ישראל ניצבת במקום השני בתעשיית הברום בעולם, אחרי ארה"ב המייצרת 58 אחוז מהתפוקה העולמית. עם זאת מבחינת הסחר הבינלאומי בברום תופסת ישראל את המקום הראשון בעולם מאחר שרוב התפוקה האמריקאית מיועדת לשוק הפנימי של מדינה זו.

קרנות הפנסיה בהסתדרות לא ינכו מס מקיצבאות־זיקנה

יו"ר האגף לבטחון סוציאלי בהסתדרות, עליזה שפי, הורתה לקרנות הפנסיה של ההסתדרות שלא לנכות מס הכנסה מקיצבאות הזיקנה. ההוראה ניתנה בעקבות צו־מניעה זמני, שהוצא על ידי בית הדין הארצי לעבודה בתל־אביב.

צו המניעה נתקבל בסיפוק רב באגף לבטחון סוציאלי ובקרנות הפנסיה, הטוענות שמקבלי הקיצבאות של הקרנות מקופחים לעומת אלה שהפקידו כספים בקופות־גמל בנקאיות ולעומת אלה המבוטחים בביטוח מנהלים. לאלה האחרונים יש הקצבה לעת זיקנה המתחילה כמה, וכתוצאה מכך קיצבת הזיקנה של הביטוח הלאומי המשולמת להם פטורה ממס.

ההסתדרות מבקשה במאבקה למנוע הפיכת קרנות הפנסיה ההסתדרותיות לגוביה של מס הכנסה על תשלומים שאינן משלמות.

גם סגנו של המנהל החשוד מעיריית י־ם — חשוד בשוחד

(ע). — סגן מנהל המחלקה לשיפור פני העיר בעיריית ירושלים, אברהם לוי, נעצר ביום ו' לחמישה ימים בפקודת בית משפט השלום בתל־אביב בחשד של קבלת שוחד מעובדת.

נציג היחידה לחקירות הונאה במשטרה טען בבית המשפט כי לוי, בן 48, המתגורר בגבעת־זאב בירושלים, חשוד בכך שקיבל שוחד מעובדת ארעית במחלקתו — תמורת הבטחה להעניק לה קביעות בעבודה ולקדמה בתפקיד.

באותו יום שחרר השופט המחוזי משה טלגם בתל־אביב את מנהל המחלקה לשיפור פני העיר בעיריית ירושלים, מרדכי דרוויש, החשוד בעבירות מירמה חמורות.

דרוויש שוחרר בערבות של 50 מיליון שקל. השופט ציווה עליו לא להתגורר בירושלים, לא לחזור לעבודתו בעירייה ולא לעמוד בקשר עם אנשים שנחקרו בעניין הנוגע לו.

דרוויש הכחיש בלקיחת שוחד ונתינתו ובעבירות על חוק הפיקוח על המטבע.

הנהלה חדשה לאיגוד סוכני התיירות

באסיפה השנתית הכללית של איגוד סוכני תיירות, שהתקיימה בסוף השבוע בתל־אביב, נבחרה הנהלה חדשה לתקופה של שנתיים. ליו"ר האיגוד נבחר ר. שמואלי ולהנהלה נבחרו: מ. אלמוג, ב. ממו, ש. מרום, ס. שרף, ה. שלום.

מאות בלוויית אהוד מלכא ממשמר־הגבול

(ע). — מאות אנשים השתתפו ביום ו' בצהריים בלווייתו של קצין משמר הגבול מפקח אהוד מלכא, אשר מת מפצעיו לאחר שנדרס בשעת מילוי תפקידו.

הקצין המנוח, שהיה בן 24 במותו, נחשב לבעל עתיד מבטיח במשמר הגבול, ולפני חצי שנה קיבל את הפיקוד על סיירת משמר הגבול. אביו הוא קצין משטרה תנ"צ אברהם מלכא אשר לפני כחצי שנה סיים את תפקידו כמפקד מרחב הנגב ועבר לתפקיד בכיר במטה הארצי של המשטרה.

אהוד מלכא נסע ביום ד' ברכב של משמר הגבול בכביש אשדוד—אשקלון. הוא הבחין בטנדר עמוס ירקות נוסע לפניו. התעורר בו חשד, כי הטנדר מוביל ירקות ללא רישום. הוא עצר את הטנדר לבדיקה ותוך כדי כך פגע בו טנדר אחר שעבר במקום.

לאה דגנית
מראשוני תאטרון „אהל"
איננה
ההלויה תתקיים ביום שני כ' בחשון תשמ"ו 4.11.85 בשעה 2.30 אחה"צ בבית העלמין בקרית־שאול
אוטובוס יעמוד לרשות המלווים בשעה 1.45 אחה"צ במגרש החניה של בית תאטרון „הבימה"
בתה: אהלה הלוי
אחותה וגיסה: שרה ומרדכי בירון
נכדיה: אלעד ועתליה
וכל בני המשפחה

לחברנו אבי אסולין
אתך באבלך במות
אמך ז"ל
בנק הפועלים בע"מ
סניף ירוחם
ההנהלה והעובדים

אנו משתתפים באבלו הכבד של חברנו לעבודה
אברמוביץ חיים
במות
אמו ז"ל
תנחומינו למשפחה האבלה
ועובדי סניף מחוזי ה"א
ההנהלה והעובדים

לחברנו פרופ' אליהו ענתבי
משתתפים בצערך הרב במות
אביך ז"ל
האיגוד הארצי של הרופאים
חברי ההסתדרות
המועצה לרפואה ציבורית
של ההסתדרות
הקרן למחקר ע"ש דוד בן גוריון
של ההסתדרות

אנו מודיעים בצער על פטירתו של חברנו
אפרים טרטקובר
מותיקי קבוצנו
הלוויתו תתקיים היום, יום ראשון י"ט בחשון תשמ"ו 3.11.85 בשעה 15.30 ברמת יוחנן.
המשפחה
ובית רמת יוחנן

למשפחת ברסקי
ולקבוץ חפציבה
משתתפים בצערכם על מות
דוד ברסקי ז"ל
חברים בקבוץ גבעת חיים אחוד

לחברנו טוביה בן־גור
לרחל ועקיבא שיפמן
והמשפחה
משתתפים בצערכם הגדול
בהילקח ורד
בתאונת דרכים
ההלויה תתקיים היום יום ראשון י"ט בחשון תשמ"ו 3.11.85 בשעה 14.30 בקיבוץ גנוסר
בית גנוסר

יד טבנקין
שיחה עם ספר
„מידות היחד — עיונים בזיקות היחס מן היחיד ועד לעדה השיתופית"
מאת אלכס ברזל.
המשתתפים: זאב לוי, המעפיל
בומה יסעור, מרחביה
השיחה תתקיים ביום שני, 4.11.85
בין השעות 10.30—15.00.
חברים המעוניינים — מוזמנים.

מפלגת העבודה הישראלית / המרכז
חוג ערכים
חוג דור ההמשך לחידוש ערכי תנועת העבודה
מפגש החודש
עם
יצחק צור - שר הקליטה
על הנושא: היש סיכוי לעליה ולקליטה?
דברי פתיחה: יחיאל לקס — יו"ר תנועת העבודה הציונית העולמית
המפגש יערך ביום ב' 4.11.85 בשעה 19.00 במכון ע"ש משה שרת רח' אלחריזי 9 ירושלים.

מפלגת העבודה הישראלית/המרכז
הועדה הכלכלית
ישיבת הועדה
תתקיים היום, יום א' 3.11.85 בשעה 17.00
באולם הישיבות בבית המפלגה
רח' הירקון 110 ת"א
סדר היום:
מצב ערי הפיתוח
גד יעקובי
שר הכלכלה והתכנון יו"ר הועדה

דבר היום

המחזה, האטימות והרעל

חופש האמנות הוא עקרון דמוקראטי חשוב. האין תימה שלאחר הדיכוי ברייך השלישי הנוסת המגבלות הפולי־טיות במערב־גרמניה, שקפידים מנהלי התיאטראות במערב גרמניה על עקרון זה ומתנגדים מפני התערבות ולחצים של השלטונות. אפשר גם לקבל את הטיעון שלא תמיד האיכות הספרותית של מחזה היא הקובעת, שנודעת חשיבות גם למסר הקיומי והחברתי שלו, המשמש להשאיר את השיפוט לצופים. אולם חשוב עוד יותר לקח התקופה הנאצית המחייב התחשבות ברגשות היהודים שנותרו לפליטה. (מכאן השערוריה שבהצגת מחזה אנטישמי משל פאסבינדר בתיאטרון העירוני בפרנקפורט.

העובדה שלמחזה „האשפה, העיר והמוות" יש גם מסר אנטי־קפיטאליסטי, אינה גורעת מביקורת ההתנגדות היהודית להצגה. אנטישמיות פסולה גם מהשמאל. האנטי־סימנטי מה גם שביקורת הטאבו בידי הסקי פאסבינדר עלולה לשרת גם מטרות של הימין הקיצוני. המשקפים האנטישמיים לא נעלמו בגרמניה, כשם שלא נעלמו בארצות אחרות, וחבל כי „היהודים", שותפיהם הפעילים של הסוציאל־דמוקראטים בממשלת הסן שבגרמניה־כלל מת־ייצבים נגד גילויי הניאו־נאציזם. ואף מחר על ביטבורג, מצאו לנכון להפגין כבוד ההצגה.

בנסיבות אלה אין להלין על יוזמת הקהילה היהודית לנסות ולמנוע את קיום ההצגה, ויש לציין את הסולי־דריות של לא־יהודים הבים עמם. אך ספק אם ניתן יהיה לעצב בדרך זו את כל ההצגות המתוכננות. רצוי שה־כוחות הפוליטיים ציבוריים בפרנקפורט ובמערב־גרמניה בכלל, העמלים זה שנים לפיוס העם היהודי, לרבות טיפוח יחסים טובים עם ישראל, יפעילו לחץ מוסרי כדי להביא להורדת המחזה האנטישמי המיותר.

האצבע הסורית וההדק

מאת טלי זלינגר

פרופסור משה מעוז: הסורים מעריכים שהזמן פועל לטובתם. הכוח הצבאי דרוש להם כלי לעמוד בלחצים מדיניים, לאו דווקא לפעולה מיידית.

צה"ל המציע השבוע בחשיבותה של תק־רית המטוסים הירדניים, שחלפו מעל ישובי מזרח הכנרת ורמת הגולן. אגב כך, המציע (שוב) בחשיבות טיל הכתף „סטרלה" ש־ירו הסורים, הפעם אל עבר המטוסים היר־דניים. לפני מספר שבועות ירו הסורים טיל דומה לעבר מטוסים ישראליים ההחטיאו. הפעם, חשבו, כנראה, כי המטוסים הירד־ניים הם מטוסי חיל האוויר שלנו, ירו ושוב החטיאו.

כל מרכיבי האירוע הזה, ביחד או לחוד, אין בהם כדי לשרטט דרמה מדאיגה לגבי עתיד הגבולות הדקיקים, לגבי היקף האיום בחזית המזרחית וסיכוני ההיפגעות של ה־ישובים בשל שקיפות השמיים. הכל ידוע, אין בכך חדש. מטוסים יוסיפו לחזור בטעות וטילים ימשיכו להחטיא (להחטיא?) לעבר מטוסים ישראליים. קודה, הכבל זאת כל מרכיב באירוע הזה מזכיר שוב את הד־רמות הגדולות יותר המתחוללות מאחורי החזות.

סוריה ממשיכה לקדם את מגמות האיזון האסטרטגי שלה מול צה"ל. אצבעו של ממקד סורי מטר בשמה הלחצת על הדק טיל „סטרלה" מלמדת על דקדקנות רבה שבה ממשיכה סוריה לשמור על ריבונותה ועמ־דותיה. התהליכים המדיניים שאולי יתחילו להתנהל בין ישראל־ירדן־פלשתינאים וה־קשר הסורי, שאין לנתקו מתהליכים אלה, הם מרכיבי הדרמה האמיתית שמעוררת סקרנות וגם דאגה.

פרופ' משה מעוז מהאוניברסיטה העברית בירושלים הוא סוריולוג העוסק עכשיו גם בכתיבת ספר המשרטט את דיוקנו של שליט סוריה חאפז אל־אסד.

האם הסורים יטרפדו תהליך מדיני באזור?

אסד ודאי יעשה הכל כדי לשבש. הוא יכול לפעול בכמה מישורים — משילהוב ההתנגדות הפלשתינאית למהלך ירדני־ישר־אלי ועד להתערבות בפוליטיקה בישראל כדי לטרפד. בסוריה מבינים שפה תהיה התנ־גדות חריפה להסדר מצד הרבה גורמים אידיאולוגיים ופוליטיים. כך, למשל, אם יהיו בישראל בחירות, יוכל אסד לשלוח כמה מטחי קטיושות לגליל באמצעות ארגוני מחבלים הפועלים תחתיו. בכך ייצור בהלה בישראל ודרישה לכוח חזק, יסייע להעלות את אריק שרון והתהליך המדיני יתחסל. יש מעין ברית סמויה בין אסד לבין גורמים בליכוד, לכאורה כמובן. חוץ מזה, הסורים טובים מאוד בחתרנות פנימית וברציחות פוליטיות והם לא יהססו לנקוט אמצעי זה נגד ירדנים או פלשתינאים. אני לא מאמין שסוריה תפתח במלחמה על ירדן, גם לא בהתכתשות מקומית כדי להפסיק חד־משמ־עית את התהליכים. כי הסורים ודאי זוכרים את ספטמבר 1970 כשניסו צעד כזה בירדן ללא הצלחה.

הסורים יכולים להבהיל את הירדנים?

הירדנים יוכלו ללכת על הסדר בתנאי שתהיה להם תמיכה של מצרים וערובות אמריקאיות וישראליות. אם לירדן תהיה מטריה חזקה, יצליח המלך להחזיק מעמד מול לחץ סורי.

באיזה אופן אפשר, אם כן, לראות את ה־הסכם הסורי־ירדני להימנעות מחתימה בנפ־רד על הסכמי שלום?

זהו צעד טאקטי מובהק. היו, אמנם, די־בורים על כך שהסכם כזה יביא לקואליציה

(המשך בעמ' 8)

עוד נהר אחד

מאת יצחק בן־נר

יכול להיות שבסוף לא ייצא מזה כלום. אפילו לא עכבר. אולי, לטווח רחוק, כמה ברווחים עתהאיים. או פוליטיים. נאום חו־סיין בפרלמנט לא אומר „כן" ולא אומר „לא" — אבל, אללי, הוא לא מוכן בכלל „לקבל את ירושלים המזרחית על מגש של כסף", את „הקונדומיניום ביהודה ובשומ־רון", את „רגל ירדן בהר הצופים" ואת שאר סממני „מכירת ארץ־ישראל", שאנשי מיס־מך „התחיה" ואנשי הבהרות הליכוד משוכ־נעים ששרס נתן לו כסיפתח. זה פשוט לא עבר עליו. השד יודע למה. או אולי יכול גאמן יוסף.

יכול להיות שחוסיין ייסוג קצת בגלל הלחצים מצד מדינות ערב האחרות, בגלל הלחצים מאש"ף ומהנהגה. אולי גם שמעון פרס יצטרך להכחיש שאמר, שהתכוון, שהב־טיח — או לפחות יצטרך לערפל יותר את הכוונות מהבהרותיו. יכול להיות שבכך יג־דל הפער ההתחלתי בין מה שחוסיין מוכן לקחת לבין מה שישראל תוכל לתת.

יכול להיות ששני הצדדים יחששו לחצות את הרוביקון שלהם. או את הירדן, ולהתקרב זה אל זה. כי כשחוצים את הרו־ביקון כבר אין דרך חזרה. לפחות בעתיד הנראה לעין. לחוסיין ימתינו מדינות הסי־רוב והפלשתינאים המיליטנטים וסוריה ב־ראש. על הגדה המזרחית, מוכנים לעשות בו שפטים. לפרס ימתינו בצד שלנו כל אלה המכנים את עצמם בגבהות־לב „אוהבי ארץ־ישראל" — וכוונותיהם כלפיו לא יהיו טו־בות או מעודנות יותר.

הרוביקון, או הירדן, הוא שעומד בין השניים. הרוביקון לפרס הוא הליכוד ו־המאבק הפנימי בין ראשיו, ו„התחיה" עם ההיסטריה שהיא מבקשת לעורר ברגשא ה„מסמך" על השלטון המשותף, ישראלי־ירדני, בגדה. הסכנות של ממשלה צרה, בחסדי הדת, ממשלה שתהיה חשופה להסתה קיצונית של הימין — והכל על רקע תכנית כלכלית המהלכת על חבל דק, תוך העמקת המיתון, הגדלת האבטלה, הקפאת הצמיחה. נהר עמוק מים וגרוש יצטרך שמעון פרס לחצות לעברו של חוסיין.

הרוביקון של חוסיין עמוק וגרוש לא פ־חות: סוריה מקרבת אותו לחיבוק־דוב ו־היא לא תסכים לתכנית זו. שרמזים עליה פורסמו. מצרים לא די חזקה ובטוחה ב־עצמה כדי לתמוך בו. הסעודים ממשיכים לרוץ בין הטיפות. אש"ף הוא משא כבד והתק, העלול להטביע את נושאו על כת־פיים. אבו־נידאל וקיצוניים אחרים מאיי־מים לגמול בדם ואש על כל נסיון התקר־בות.

קשה מאד. קשה ומסוכן מאד לשני ה־אישים לעבור את הרוביקון הזה. הרבה יו־תר קל, אני מניח, להמשיך ולהיפגש בסתר, פעם בשנה־שנתיים, מבלי שאנשים ירגלו. אבל כמה שנים יכולים אנשים מבוגרים ל־המשיך ביחסים אסורים כאלה. ועוד כשמט־על תלוי, כאיידס, האיום הפוליטי? והרי יש גם קסם מושך ומפתה בהסדרה גלויה ובריאה של מערכת היחסים. שלום, כיעד ההופך לממשי יותר ויותר, הוא דוחף וסו־כי משכר. מי שהתקרב אליו וחצה למענו גבולות אדומים ורוביקונים שונים, לא יו־כל. בשום מחיר, לרצות לחזור אל הקו הקודם. סאדאת שילם על כך בחייו, אבל למרות השלום הקר, לעתים הקפוא, ניצלו מי־יודע־כמה חיי אדם במהלך שמונה הש־נים האחרונות ויחסי ישראל־מצרים לא יחזרו עוד למתכונתם שמלפני אוקטובר 77.

חוץ מזה, למה יכולים חוסיין ופרס לחזור? להמשך המצב הקיים, שרק ילך ויורע; להמשך האלימות, הקיטוב, חוסר המוצא והיאוש ההדדי וההשחתה שבכיבוש אינ־סופי מצד אחד ובטרור מזוויע מצד שני? חזרה לאחור היא רק השהיית ההתפוצצות הגדולה. והם יודעים זאת, פרס וחוסיין.

עכשיו עדיין הכל הפיך. אפשר עוד לשי־נות דברים. לתקן. להזיז. למנוע קביעת עובדות. אפשר עוד לשכנע. להגיע לעמק השווה. זה יהיה קשה מאד, הן לפרס, הן לחוסיין. אפילו קשה מנשוא. אבל הסיכוי הזה, שהוא כמעט בהישג־יד, לא יניח להם. צריך לקוות, להיכנע להיסוסים ולחרדותי־הם שלהם וללחציהם ואיומיהם של המתנג־דים. מנהיגים של ממש רואים את המטרה אומדים את הסיכוי ואת האלטרנטיבות, את קשיי הדרך. כדי שלא להיות מופתעים — ויוצאים למסע המפרך, מוכנים לפרוץ קדי־מה תוך לחימה, אם צריך: נחושים להגיע אל היעד.

בינתיים, חוסיין משתהה בגדה שלו. ה־כדור במגרש שלו והוא מקפיץ אותו, מכד־רר לעצמו. לא כוסר. לא מתקדם. אולי אפי־לו קצת נסוג. הוא לא אמר „כן", אתמול — אבל, כמו בהתבוננות הפסימיסט והאופטי־מיסט על הכוס המלאה עד מחציתה. הוא גם לא אמר „לא" מפורש. צריך רק לקוות שאחרי ההיסוסים יבוא סוף סוף, ה„כן", שיעיף את הכדור ויביא לחציית הנהר.

ואחרי החציה ההדדית, יש לקוות, לא תהיה עוד חזרה למציאות הנוכחית. עוד נהר גדול אחד.

רחוק מן העין קרוב ללב

כאשר עברתי על העתונים הערביים של מזרח ירושלים כדי לנסות ולראות כיצד מש־תקפים אירועי הימים האחרונים אצל האוכ־לוסיה הפלשתינאית בשטחים, מצאתי מאמר מיוחד ויוצא־דופן. זהו מאמרו של ד"ר סרי נוסייבה בשבועון „אל מאוקף" („העמדה") שהתפרסם בשבוע שעבר.

סרי נוסייבה (בנו של אנוור נוסייבה) הוא מרצה לפילוסופיה באוניברסיטת ביר־זית. ב־באחרונה הוא מעורב בפעילות הפוליטית בשטחים ומשמש אחד מעורכי השבועון „אל מאוקף", הנחשב לאחד הבטאונים האוהדים את אש"ף במזרח ירושלים (אגב, השבועון אסור להפצה בגדה המערבית ובעזה).

זיאד אבו־זיאד — השלטון הערבי הנחות ביותר עדיף על שלטון ישראל [illegible] — אש"ף.

במשפט אחד אפשר לסכם את המאמר כך: אם תהיה לנו, הפלשתינאים בשטחים, הברי־רה לבחור בין אוטונומיה לבין סיפוח לישר־אל, עלינו לבחור בסיפוח. מדוע? מפני ש־אם נסופח לישראל, יהיה לנו מרחב לפעולה פוליטית, נוכל לבחור לכנסת בישראל ול־המשיך את מאבקנו. ומה נעשה עם אוטו־נומיה? נהיה מוגבלים לעבודות נקיון ב־רחובות ולא יהיה לנו מקום במפה הפולי־טית.

המאמר עורר מספר תגובות. אחת מהן ב־מדור המכתבים למערכת ב„אל־מאוקף", בו מציע אחד הקוראים לסרי נוסייבה לראות מה עלה בגורלם של ערביי ישראל. יש להם זכויות פוליטיות בישראל, אבל הם לא מצ־ליחים לעשות מאומה. הם מקופחים ונגררים למפלגות הציוניות.

העתונאי זיאד אבו־זיאד, שהופיע בשבוע שעבר בכנס במוסד ואן־ליר בירושלים ל־צידם של פרופסורים ומומחים ישראלים ל־נושא השטחים, נגע גם הוא בדבריו בברירה שבפניה עומדים תושבי השטחים. אבו־זיאד אמר שבזמנו תמך ברעיון האוטונומיה, ב־תנאי שתהיה אמיתית (לפי הגירסה המצ־רית). מעניינת יותר היתה קביעתו כי אם תהיה לתושבי השטחים אפשרות לבחור בין שלטון ישראלי לשלטון ירדני, אין ספק ש־

מתרגשת עליהם צרה חדשה של מאבק חריף בין ערפאת וחוסיין, בנוסח ספטמבר „הש־חור". הטרדה והמתח חלפו, כאשר ערפאת הכחיש בכל תוקף ידיעות אלה וכאשר, במהלך השבוע, נראו ראשי ירדן ואש"ף מ־שוחחים ומכריזים הכרזות ידידותיות.

התמיכה בשיתוף הירדני־אש"פי בשטחים היא, אכן, רחבה למדי: יוצאים מכלל זה שני בטאוני השמאל במזרח ירושלים. הרא־שון הוא השבועון הקומוניסטי „אל־טליעה", שנוקט כל הזמן עמדה השוללת לחלוטין את הסכם חוסיין—ערפאת. והשני הוא בטאון ה־סירוב ל„אל־מיתאק", שגישתו אפילו חריפה יותר. אחרי פרשת הפגישה (שלא התקיי־מה) בלונדון, וכאשר נראו סימנים לקרע בין אש"ף לירדן, יצא „אל מיתאק" בניסוחים כמעט־חגיגיים: אמרנו לכם! התרענו את־כם! הרי אי־אפשר לסמוך על המלך חוסיין. יחד עם זאת, די ברור שעמדות השמאל וה־סירוב מבטאות מיעוט מתושבי השטחים (אם כי מיעוט אליטיסטי, בקמפוסים של האוני־ברסיטאות ועוד).

אפשר לשאול מדוע חשוב כל כך לתושבי השטחים השיתוף בין ירדן ואש"ף. נראה שהם תומכים בכך ראשית, כל מבחינה עק־רונית, משום שנראה להם שכך המאבק ב־שלטון הישראלי יהיה אפקטיבי יותר. אבל צריך לזכור שבגדה המערבית ובעזה החיים גם קלים יותר כאשר יש שיתוף כזה. במצב כזה, המדיניות הירדנית כלפי הפלשתינאים בשטחים רכה ונוחה יותר (מבחינת המעבר בגשרים וכו'). הוועדה המשותפת לירדן ו־אש"ף, הפועלת זה שש שנים, הזרימה כס־פים רבים לשטחים. וישנם רבים שקרע ו־מאבק בין ירדן ואש"ף יעמידו אותם במצבים לא נעימים של אינטרסים מצויים ומנוגדים וידרוש מהם הכרעות קשות.

עם זאת, ברור למדי שנטיית־הלב בגדה וברצועה היתה ונשארה עם אש"ף. יש אולי נכונות לכך שאש"ף וערפאת יוותרו במשהו, אבל לא יותר מדי. לא יוותרו, למשל, על סירובם להכיר בהחלטה 242, משום שאין בה איזכור לאומי של הפלשתינאים, והעיקר הוא שאש"ף וערפאת ימשיכו להיות נציגים או־תנטיים של הלאומיות הפלשתינאית וישות־פו בכל משא־ומתן שיהיה באיזור. בכל עתו־ני מזרח ירושלים ובשיחות שהיו לי השבוע עם ערבים מן השטחים, לא מצאתי שום רמז, ולו של אדם אחד החושב שחוסיין יתחיל במשא־ומתן עם ישראל ללא אישור ותמיכה מפורשים של ערפאת. והבעיה העיקרית היא האם ערפאת יוותר, ובאיזו מידה, ואם ויתו־רים מצידו יתקבלו בממשלת ישראל. הדעה הכללית היא: אין כמעט סיכוי לכך. גם אם יסוג ערפאת, תדחה אותו ישראל, ומכאן, ש־כל המהלך כמעט בלתי אפשרי.

שם המשחק: בריונות

מאת אריאלה ראובני

מנהל בית הספר הריאלי, חיפה, ישעיהו תדמור: בריונות היא לפעמים ביטוי לתסכול, מתח, ציפיות ולחצים.

בית־הספר הריאלי בחיפה, שהוא בית־ספר פרטי־ציבורי, עבר השבוע טלטלה. מקרה ה־התעמרות בתלמיד כתה י״ב, שהתרחש בהפ־סקה, תוך כדי משחק והפשטתו עירום לעיני עשרות תלמידי הכתות הגבוהות, מבלי שאיש מהם חש לעזרתו, או ניסה למנוע את השפלתו — התקבל בחומרה רבה בקרב סגל המורים ובקרב ציבור התלמידים.

חרף המאמצים לשמור על פרופיל נמוך בנושא זה („התקשורת הגזימה בהתייחסות לארוע"), אין הנהלת בית־הספר מכחישה כי מקרה זה הבקיע כמה בקיעים בחומת בית־הספר, אשר חרט על דגלו את הסיסמה „ה־הצנע לכת" וטפל להקניית ערכים בתחום כיבוד הזולת ומימוש הדיבור „ואהבת לרעך כמוך".

שאלנו את מנהל בית־הספר, ישעיהו תדמור: **האם רואה אתה בארוע מקרה חריג, או שיש בו כדי להדליק נורה אדומה המחייבת היערכות חינוכית חדשה?**

זהו מעשה בריונות גס ומצער, המחייב, ללא ספק, טיפול חינוכי. אך בשום אופן אין לראותו כארוע המחייב היערכות חינוכית מ־חדש. יש לזכור כי במעשה הבריונות, שהחל כמשחק ולא כמעשה התעמרות מתוכנן, הי־דרדר למעשה התעללות נטלו חלק שישה תל־מידים בלבד מבין 1,000 התלמידים בבית־הספר. מעשי בריונות דומים לא התרחשו במוסד זה שנים רבות ואני משוכנע שלא יישנו. המקרה השרה אווירה קשה על בית־הספר ועורר אצל התלמידים את הצורך לע־רוך חשבון נפש קיבוצי ופרטי. אני מאמין שיופקו ממנו הלקחים המתאימים.

מהו המשחק שהפך למעשה בריונות?

על־פי עקרונות המשחק, שבו משחקים ל־עיתים תלמידי בית־הספר בהפסקות, מזמ־נים שלושה תלמידים משתתף רביעי להצטרף אליהם למשחק, שבו אחד מבין השלושה צריך להרים את אחד המשתתפים כשהם מחוברים זה לזה בצורה מיוחדת. התלמיד שמצטרף למשחק נכפת על־ידי חבריו כך שאינו יכול להשתחרר. התרת חגורת התלמיד המצטרף על־ידי חבריו למשחק מסמלת את הפסדו במשחק. במקרה שאירע ב„ריאלי" לא הס־תפקו שלושת התלמידים בהתרת החגורה, אלא הפשיטו את התלמיד מכל בגדיו והוא הוכרח לעזוב את המקום כשהוא עירום. במשחק חזו, כאמור, עשרות תלמידי הכיתות הגבוהות של בית־הספר ואיש מהם לא חש לעזרת התלמיד המושפל.

אחת המסקנות של מחקר שנערך באוני־ברסיטה ביפן על התנהגות אלימה של תלמידים בכיתות הגבוהות מורה כי בחברה המודרנית מוכתב מעמדו של אדם על־ידי הרקע החי־נוכי שלו. המחקר קובע עוד כי אחת הסיבות העיקריות הדוחפות תלמידים להתעלל בחב־ריהם היא התחרות הקשה, המירוץ אחר הצי־ונים והדחף הסר המעצורים להצלחה. האם גם אצלנו המצב דומה?

אין בידי נתונים על המחקר ביפן ולכן אינני יכול להתייחס למסקנות. עד כמה שידוע לי, לא נערכו עד כה מחקרים דומים אצלנו. התאוריה בעניין זה איננה פשוטה כל עיקר ויש לבדקה לעומק. עם זאת, אני מניח כי אפשר לייחס מעשי בריונות מסויימים של תלמידים למצב של תסכול או לצורך להתפרק ממתחים, מציפיות ומלחצים מצד הורים, מורים ומחנכים.

איש חינוך בכיר, הנמנה עם בוגרי בית־הספר, התבטא השבוע בעתונות כי במקרה זה יש משום פגיעה בצוות של בית־הספר ואפילו במנהלו באופן אישי, משום שאין הוא מתאים למקום שבו הם נמצאים. האומנם כך?

הפשלת מכנסיים והצגת אדם עירום היא מעשה חמור גם בקונטקסט של משחק. אולם עם כל ההתייחסות החמורה למקרה, אין לר־אות בו בשום פנים משום פגיעה בצוות של בית־הספר או במנהלו. יש לארוע, ללא ספק, השלכה על ההתפוררות הנורמטיבית שחלה בחברה שלנו, חברה שבה גברה האלימות המילולית והגופנית ושבה יש ביטויים של שמחה לאיד ורכילות מרושעת. זו חברה ש־איננה מחמירה די הצורך, לא משפטית ולא ממסדית, עם מעשי עבריינות למיניהם ועם תקיפת קשישים. מי שעוקב אחר דרך הטיפול המשמעתית־חינוכית של בית־הספר, לא יכול שלא להתרשם מהישגיו בתחום זה והמקרה האחרון הוא בבחינת מעידה חולפת שתעודד חשבון נפש והפקת לקחים.

עסקת חבילת מינויים

מאת צבי זרחיה

המשא ומתן נמשך חודשים ארוכים. שתי המפלגות הגדולות מתמקחות על מינוי צמרת טלוויזיה תמורת בנק־ישראל. ועדה מייעצת תמורת נציב שירות המדינה.

המחלוקת בין המערך לליכוד על בחירת מנהל קבוע לטלוויזיה חרגה זה כבר מחילוקי־דעות מקצועיים ונהפכה למאבק פוליטי בין שתי המפלגות. המאבק הזה גורר אחריו, מדרך הטבע, מחלוקות גם בנושאים אחרים.

חודש וחצי לאחר שהטלוויזיה מתפקדת ללא מנהל קבוע, ושנה לאחר תחילת המגעים על מינוי מנהל חדש, מוסכם על שתי המפל־גות, נראה שהמועמדים שהתכול כמתאימים לתפקיד אין להם כמעט חשיבות. שמותיהם וסכוייהם עולים ויורדים במשחק־המיקוח המפלגתי. השאלה המרכזית היא מי, „העבו־דה" או הליכוד, ישלוט במסך, ולא אם המנהל המוסכם שייבחר יהיה חיים יבין, יוסף בר־אל, יוסי צמח או דן שילון.

במערך טוענים שכל מינוי ממשלתי־ציבורי שמתפנה, לאו־דווקא בטלוויזיה, יאו־ייש רק לאחר מגעים והסכמה בין שתי ה־מפלגות, בהתאם לכלל החל על מינויים של חברי מועצות מנהלים בחברות ממשל־תיות. לפיכך, כשהתפנתה משרת מנהל ה־טלוויזיה, סברו במערך שיש להגיע להבנה לגבי האיוש.

במערך טוענים עוד, כי לאור תוצאות ה־בחירות האחרונות לכנסת, יש לשנות את ההסדרים הקיימים כיום במוסדות המינהליים של הרשות. אין זה הוגן שהליכוד ייוצג בוועד המנהל של רשות השידור על־ידי ארבעה נציגים, מתוך שבעת חברי הוועד המנהל, ואילו למערך יהיו שני נציגים בל־בד.

מינוי מתפנה, אומרים בליכוד, שקיבלה מפלגה כלשהי, יאוייש שוב על־ידי אותה מפלגה. כלומר, לדעתם הם צריכים לזכות פעם נוספת במשרת מנהל הטלוויזיה, ש־אויישה בתקופת הליכוד. ייתכן שהמחלוקת תיושב במסגרת „עסקת חבילה".

בינתיים, בגלל המחלוקת הזו מתעכב מי־נוי יו״ר המועצה המייעצת של בנק ישראל. מה שמעכב הקמתן של הוועדה והמועצה ה־מייעצת של הבנק המרכזי. גופים אלה, סיימו את כהונתם לפני שבעה חודשים. הליכוד הבטיח להעניק את משרת היו״ר לאגודת ישראל. במהלך הנסיון להגיע להסכמה על כהונת היו״ר הוצע להעניק למשרה אופי מקצועי, ולמסרה לפרופסור מיכאל ברונו או לפרופסור יורם בן־פורת. שתי המפלגות לא הגיעו להסכמה, והמינויים בבנק ישראל מתעכבים. מסיבה זו הוכנס ברגע האחרון סעיף לחוק ההסדרים לשעת חירום שלפיו פועלת הממשלה לפי שעה גם כמועצה ה־מייעצת לבנק לישראל.

המפלגות מנהלות מגעים נוספים, למינוי נגיד לבנק ישראל. גורמים במערך מבקשים להפקיד את המשרה בידי סגן שר־האוצר עדי אמוראי. בינתיים יש דיבורים אבל אין מעשים. כי כהונת הנגיד הנוכחי, ד״ר משה מנדלבאום, תסתיים רק בינואר 1987, אלא אם כן יחולו התפתחויות אחרות, למשל עסקת חבילה.

גם לגבי מינוי מוסכם של נציב שירות המדינה, הדעות חלוקות. המערך רוצה את המינוי לעצמו ובליכוד, צריך לומר, אין מת־להבים לכך. ההצעה להגיע לעיסקת חבילה, שבמסגרתה תתבצע חלוקת שלל, עלתה בשתי המפלגות. אולם ראשי הליכוד דחו הצעות ביניים לעסקה, בטענה שמנהל הט־לוויזיה, נציב שירות המדינה ויו״ר המוע־צה המייעצת הם „משלהם".

אם תהיה עיסקת־חבילת־מינויים, יימצא פתרון למינויים ברשות השידור. נראה ש־כמה עניינים אחרים, הכרוכים בהסכמה בין המפלגות, קודמים.

מכתבי מערכת

מכתבים למערכת דבר

נקרא לו סככן

לא. אינני מסכים עם יורם פרי, שהכתיר במאמרו את אריק שרון כ„אגיטטור" („דבר", 22.10). אין לי צורך לחפש במילון האוקספורדי, כי לנגד עיני עומד עולמנו היהודי בשנות העשרים הראשונות של המאה הזו. ברחובותיהן של הערים והעיירות אפשר היה לפגוש את האגיטטור, בין אם הוא ציוני או אנטי־ציוני, נודד ממקום למקום, בין בעלי־מלאכה ופועלים יהודים, או בין יושבי הטרקליטים הבעל־ביתיים. ובפיו הקריאה: לעזוב את הגטו ולצאת לחיים חדשים.

מי היו האגיטטורים הללו? בני „עמך" שמטען השכלתם לפעמים דל, אבל ה„אידיאה" בוערת בעצמותיהם. האגיטטור והברושורה ירדו בימים ההם כשני מלאכי שרת משמי הגיטו האפלים. בשפה פשוטה הביאו את דבר הצדק, היושר, והאמונה באדם להמוני העם.

אריק שרון אינו ראוי לתואר הזה, שהיה מכובד בעולמנו היהודי. על־כן אל נקרא לו אגיטטור, נקרא לו „סככן". בתואר הזה כלולים חמרים אנטי־חברתיים מרעילים, מרופדים בסטטיות, בשקר ובגסות־רוח.

מ. ישראלי רחובות

פן לא הועלם

בקשר להעלאת המחזה על חייו של אלכסנדר פן הושמעה טענה בדבר מחיקתו של המשורר מן ההיסטוריה של „דבר" — ראה כתבה של שוש אביגל, „דבר השבוע" 25.10.85.

והנה, בימים אלה מסתיימות במכון לבון ההכנות לפתיחת תערוכה של תעודות היסטוריות שמקורן בגנזך „דבר". בין התעודות הרבות שנשתמרו יש הרבה כתבי־יד מקוריים ובהם שירים בכתב־ידו של אלכסנדר פן. הן לא הועלמו אלא תויקו, יחד עם כתב־יד של רחל, טשרניחובסקי, מרים ילן־שטקליס ורבים אחרים.

יעל תדמור, מכון לבון

מיקדמה — פי שניים וחצי מדמי השימוש

לפני כמה שנים נהגה חברת הגז לגבות, בכל חשבון, „פקדון" על חשבון התיקרות הגז. פניתי אז ל„כל־בוטק", גדעון רייכל התעניין בזה שיש לי „פקדון" צבור לאינדקס, המגיע כבר למאות־אלפי שקלים. לאחר בירור נמסר ב„כל־בוטק" שבחברת הגז התחייבו „שיותר לא יקחו פקדון".

עכשיו, לכל חשבון של דמי שימוש מוסיפה חברת הגז שלי מקדמה. כיוון שאני פנסיונר אני „שותף" במכך חודשיים גז בסכום של 9200 שקלים בלבד. אבל מקדמה הם לקחו כמגי החודש בסך 22.141 שקל, כלומר פי שניים וחצי. באותו חשבון החזירו לי את המקדמה הישנה, בסך 19,078 שקל. כלומר, כל הזמן נמצאים בידיהם כספים שלי, פי שניים־שלושה מן מחיר הגז שאני צורך. גם מס־ערך מוסף גובים ממני בעד הסכום כולו כולל המקדמות.

האין זה שוד כפול ומכופל, שאין לו שום הצדקה פרט להעשרתם של בעלי חברות־הגז?

אגב, אותו הדבר חל גם על חברת החשמל, הגובה גם היא סכומים כמיקדמה, אם־כי בפרופורציה קצת יותר „הוגנה". כבר התריעו על כך לא אחת בעתונים. נשאלת השאלה מדוע אין איש שם לכך קץ?

אונטרשץ אליהו
קריית־חיים

צמאים ללמוד וללמד

תבורך הטלוויזיה על התכנית החדשה „יש שאלות", המוגשת כל ליל שבת. אחרי החדשות. השאלות מוכיחות עד כמה פשוטי העם צמאים ללמוד וגם ללמד את אלה המתיימרים להנהיג אותם. על־פי רוב השאלות הדנות בעניינים המטרידים את מנוחתם. אני הרבה שחברי־הכנסת, מנהיגי מפלגות, חוקרים ועתונאים, יכולים להפיק תועלת רבה משמיעת השאלות, כשם שהשואלים יכולים להפיק תועלת מהתשובות ההולמות. זוהי מעין „הפריה הדדית", חינוכית ותרבותית.

ישראל פולישציק
בית־עובד

ההסתדרות כאורח־חיים

מועצות הפועלים הזועצות ברחבי הארץ הן כיום רק סוכ־נויות לתשובות על המצוקות הכלכליות של העובד. אין בהן נשמה יתירה. והרי בית ההסתדרות בעיר ובעיירה צריך למלא את תפקיד בית התפילה והישיבות שהיו בגולה.

כפי שהיו ליהודים עתים לתורה, יש להנהיג עתים לתורת ההסתדרות. במשנתו של א. ד. גורדון על אומה ואדמה, בשירי רחל ובכתבי כצנלסון נמצא המזון הרוחני. ההסתדרות מתגלה בהם לא רק כאיגוד מקצועי וכספק שירותי בריאות, אלא כאורח־חיים, שעיקרו גאולת העם היהודי מפולחן הממון וניצול עמל הזולת, לשמירה על מצוות העזרה ההדדית. על העזרה ההדדית מבוססת כל הפעילות המשקית של ההסתדרות.

העליה הגדולה שהגיעה אלינו ערב הקמת המדינה ואחריה, ביתה הרוחני, השמרני והפטריארכלי קרס תחתיו בהתנגשות עם התרבות „המערבית". חסרה לה ההזדהות הנפשית עם המחנה, שהוא בשר מבשרה — כחנה ההסתדרות.

דרושים לנו בדק בית ועריכת ספירת המלאי, ולא במונחים חמריים. עצמתם הכלכלית של מפעלי ההסתדרות — „כור", „המשביר", בנק הפועלים „סולל־בונה" — ושאר מגזרי המשק ההסתדרותי אינה מוטלת בספק. אך הניכור במחנה, חוסר התודעה והרגשת אי־ההשתייכות זועקים מכל פינה.

עושר מוסדי חמרי ודלות רעיונית הם כסיכוניה של ההסתדרות ב־1985. איך להתגבר על כך? זו הבעיה העומדת על סדר יומנו כיום. זו הבעיה שוועדת ההסתדרות תצטרך לתת עליה דעתה.

נתוםרפאל
חצב

„העובדת הסוציאלית תחטוף אותך ילדי"

במסגרת תכניות הטלוויזיה בערבית הוקרן ב־19.10.85, בשעה 17.45, סרט מצוייר באנגלית (בלי תרגום לעברית ולערבית), שהוצגה בו משפחה בדרך סטריאוטיפית — אב שנוטש את משפחתו לצורך חיפוש עצמי, אם שמתפלצת בעפר רגליו ומתחננת שלא יגטוש אותה, והאיום החוזר בסרט: העובדת הסוציאלית תבוא ותחטוף את הילדים. ובאמת, היא מופיעה „כעורה, זקנה, אף נשרי — ומאיימת לחטוף את הילדים המסכנים", כלשון הסרט.

האם הטלוויזיה מבקשת לחנך את הילדים לפחד מעובדים סוציאליים? אין לי ספק שהנהלת הטלוויזיה אינה אחראית ליצירת הסרט הזה, אך מנהליה חייבים להקפיד על התכניות שהם משדרים ועל המשמעויות של הסרטים שהם רוכשים להצגה לפני הציבור בישראל.

שרה זילברשטיין
מזכ"ל איגוד העובדים הסוציאליים

מהו ציבור חילוני מובהק?

ב„דבר" (20.10.85, „מכתבים למערכת") התפרסם מכתב של ח"כ שבח וייס, „גם השנאה לדתיים מעוררת". „הציבור בדהמתי לחלוטין מן הפיסקה שבאותו מכתב: „הציבור החילוני המובהק איננו רוב בארצנו ואת זה אפשר להוכיח בדרך מאד פשוטה. אם נצרף לציבור החרדי, הדתי־מסורתי והמסורתי־ המתון, את הציבור הערבי והדרוזי (שרובו דתי), יתברר שקהל זה גדול מן הקהל החילוני המובהק".

האם לדעת ח"כ שבח וייס ההגדרה „הציבור החילוני המובהק" אינה חלה על 85% מאוכלוסיית מדינת ישראל (יהודים ואחרים), שאמונתם ואורח חייהם הם ענייננו האישי ואינם משתמשים בדת כבקרדום להפור בו?

ועוד: האם ערך ח"כ שבח וייס משאל או מחקר בקרב הציבור הערבי והדרוזי (שרובו דתי, על פי הגדרתו של ח"כ וייס, האומנם?), כדי לברר אם הוא מוכן לתמוך בהפיכתה של מדינת ישראל למדינת הלכה, על־פי תפיסתם של נטורי־קרתא או אגודת ישראל, ש"ס, „התחיה" וכורשה?

ומיהו לדעת ח"כ שבח וייס הציבור „המסורתי המתון" — האגי „גוש אמונים"? מפלגת „מורשה"?

מ. כהן
תל־אביב

עכשיו הכל — מחר לא

לאור הצלחתה של הסיסמה „שלום עכשיו" — הדגש על עכשיו — אפשר לומר שאין מייחסים אצלנו ערך עכשיו לשום דבר שהוא מעבר להשגחת המיידית.

קריאת־הקרב של השמאל בעבר היתה „היום לא כלום, מחר הכל". סיסמת ההווה של השמאל והימין גם יחד היא „רק כך — רק עכשיו".

היונים קובעים כי אש"ף עכשיו הוא הסיכוי לשלום, הניצים קובעים כי יהודה ושומרון עכשיו הם הסיכוי לבטחון.

התוצאה היא: עכשיו תרועת חצוצרות, מחר בכי וילולות. עכשיו שיר לשלום, מחר בכי ואסון. מתי דוד
רמת אפעל

המורית וההדק

ציונות. אבל לא נראה לי שמלחמה כוללת היא כרגע על הפרק אצלם. שליט סוריה מכיר את כוחו האמיתי של צבאו מול צה"ל. הצבא הסורי מתעצם ואסד מתכוון להגדילו למיליון חיילים, אבל הכוח הצבאי הזה דרוש להם כדי לעמוד בלחצים מדיניים ולאו דווקא להפעלה מיידית. נראה לי שסוריה לא תצא למלחמה כוללת. לדעת הסורים, הזמן פועל לטובתם. בעיניהם, ישראל הולכת ונחלשת. מבחינה כלכלית וחברתית. אם הליכוד יחזור לשלטון ויתחיל תהליך סיפוח, יהיו, להערכתם, מהומות ברחוב הערבי כאן ופגיעה במעמד ובקשרים הבין־לאומיים של ישראל. אסד יכול להתחיל מערכה בקונית ברמת הגולן, כדי להתחיל תהליך בדיני הוא יכול להמשיך במלחמת התשה עקיפה, בטרור גם בישראל וגם בשטחים ובישובים אחרים.

יהי ה„מטרלות" — גם זה הנשק?

זה משהו לגמרי מקומי שאין לי מבט עות רחבה, לדעתי. עושים אצלנו הרבה פאניקה בגלל עניינים כאלה. אבל הרי כל מסוס ישראלי שעובר שם יכול לגרות תגובה סורית.

טלי זליגר

מודיעין

טלוויזיה

6.20 יש לי סיפור — מאת מלאכי בית־אריה.
6.30 קיצור החדשות (ערבית).
6.32 „ניצ'י" (תרגום ערבי־עברי).
7.00 יומן השבוע (ערבית).
7.30 „ילדי הפלא" — שם הפרק: „שובו של כוכב רוק".
8.00 כותרות מבט.
8.02 „להיט בראש" — מצעד הפזמונים החודשי מנחים, משה מורד ושרי צוריאל.
9.00 מבט לחדשות ומוסף „שער ראשון".
9.45 „הקברט הבלבלי". מנחה דוד גלבוע.
10.15 „בתו של מיסטרל" — פרק רביעי: מגי, בודדה בניו־יורק עם טדי הקטנה, נאבקת על קיומה. היא מוצאת עבודה כדוגמנית אופנה. ג'ייסון דארסי מתאהב בה. בצרפת, נישאה קייט למיסטרל, והיא מתכננת תערוכה מציורי העירום של מגי בניו־יורק. מלחמת העולם בפתח. קייט מהפשת למיסטרל מקום בארה"ב, שבו יוכל לצייר בתקופת המלחמה.
11.05 מה השאלה? — תכנית שבועית המוקלטת בהשתתפות קהל במקומות שונים בארץ. הקהל מציג שאלות מעינייני דיומא לפני צוות של משיבים.
11.45 חדשות.

טלוויזיה לימודית

08.15 תלמוד: שניים אוחזין.
08.40 מסך לספרות (יסודי): גשם יהי.
09.00 אנגלית ו'.
09.20 השפה שלנו: קורות חיי הלן קלר.
10.10 אנגלית ד'.
10.30 פרפר בחמר: חורים חורים.
11.00 חשבון ה': השבר מהו?
11.15 צרפתית.
11.30 גיאוגרפיה ה'־ו': משפחה ביפן.
122.00 ספרות (על־יסודי): אדיפוס המלך.
12.25 אנגלית ט'.
13.00 אנגלית י'.
2.00 מה זאת אומרת, קצה התום: כיצד פועלת מערכת המיסוי.
2.30 עולם המסורת של האיסלאם: ידיעת העולם.
3.00 האוניברסיטה הפתוחה: החוליתנים; מוסיקה: כתת אמן; נקודת מבט.
4.00 רחוב סומסום: מתבראים.
4.30 הרפתקאות באי הבוים: פרק י"ב.
5.00 ערב חדש. מנחה דן מרגלית.

רדיו

07.07 בוקר טוב.

07.30 שחרית מוסיקלית — סן־סנס: רביעיה בסי במול מז'ור, לפסנתר וכלי־קשת (הגנבים הקמרים „קנטילנה"); שומאן: „אהבת אשה וחייה", מחזור שירים למילים של שמיסו (לוציה פופ, סופרן / ג'פרי פארסונס, פסנתר); בטהובן: סונטה מס' 5, בפה מז'ור, לכנור ופסנתר, „האביבי" (יצחק פרלמן / ולדימיר אשכנזי); מוצרט: קונצ' בסי במול מז'ור, ל־2 פסנתרים ותז', ק' 365 (ולדימיר אשכנזי ודניאל ברנבוים / הקמרית האנגלית / ברנבוים); קורלי: קונצ'רטו גרוסו ברה מז'ור (להקת קנטילנה / אדריאן שפרד).

09.30 קונצרט בוקר — מ' א' שרפנטייה: „מוטט לכבוד לואי מלך צרפת", לסולנים, מק' ותז' (מק' מדריגל / להקת „מוסיקה פוליפוניקה" / לואי דבו); טלמן: סונטה בדו. מג'ור, לאבוב וקונטינואו (האן דה־פריס / + צ'ילו וצ'מבלו); היידן: קונצ' בפה מג'ור, לכנור, צ'מבלו וכלי־קשת (פינה קרמירלי / מריה תרזה גאראטי / להקת „אי מוזיצ'י"); שוברט: פנטסיה בפה מינור, לפסנתר ב־4 ידיים (אן קפלק / איגין קופר); ברהמס: סונטה מס' 2, במי במול מג'ור, לקלרנית ופסנתר (קארל ליסטר / גרהארד אופיץ); רגר: סוויטה לבלם, אופ' 150 (תז' רדיו באואריה / סר קולין דייוויס); אנסקו: „פרגמה רומנית" (הפיל' של מונטה־קארלו / מק' גברים / לורנס פוסטר).

12.05 אמנים באולפן — חיה ליבני, כנור / רחל קירשטיין־כהן, פסנתר — קורלי: סונטה מס' 8, במי מינור; מוצרט: סונטה מס' 4, במי מינור, ק' 304; סטרווינסקי: אלגיה לכנור סולו; בןחיים: שיר ערש ספרדי (1945); אחרון: „מצבי רוח", אופ' 32 (1910); שוברט: סונטינה מס' 1, ברה מג'ור.

13.00 קונצרט צהרים — רגר: וריאציות ופוגה על נושא של הילר, אופ' 100 (תז' הרדיו של באואריה / סר קולין דייוויס); ברהמס: קונצ' בלה מינור, לכנור, צ'ילו ותז', אופ' 102 (גדעון קרמר / מישה מייסקי / הפיל' של וינה / ל' ברנשטיין); שוברט: סימפ' מס' 10, ברה מג'ור, ד' 936 (הפיל' של ליאז' / פייר ברטולומה).

15.05 בין חברים — רספיגי: „חגיגות רומא"; גריג: סוויטת הולברג; ראבל: קברו של קופרין; רודריגו: „בחתירה אל מה שמעל ומעבר" (ש.ח.).

16.00 קונצרט מנחה — שומאן: קטע קונצרטי ל־4 קרנות ותז' (נגנים מתוך הסימפ' של שיקאגו / דניאל ברנבוים); בטהובן: 12 מנואטים (סינפו מרטין / נביל מרינר); צימרוזה: קונצ' בסול מג'ור, ל־2 חלילים ותז' (אורל וכריסטיאן ניקולה / הקמרית משטוטגארט / קארל מינשינגר); שוברט: סימפ' מס' 2, בסי במול מג'ור (האנסמבל הקמרית הישראלי / אורי סגל); מאהלר: פרק רביעיה בלה מינור („אנסמבל מס' אחת"); דבוז'אק: סוויטה אמריקנית (הסימפ' של רדיו ברלין / מייקל טילסון־תומאס).

18.30 מוסיקה ליום ראשון — רוסיני: „מיסה חגיגית קטנה" (קארי לובאס, סופרן / בריגיטה פאסבנדר, אלט / פטר שרייר, טנור / דיטריך פישר־דיסקאו, בריטון / מקהלת רינהארד ראפאלט, הרמוניום / הנס לודויג הירש, פסנתר שני / מנצח רמבנתרן סולן — וולפגאנג אליש).

20.05 ערב טוב — יוהן פרידריך פאש: קונצ' ברה מג'ור, לחצוצרה, 2 אבובים, תז' כלי־קשת וקונטינואו (אנדרה ברנאר / פייר פיירלו וז'אק שמבון / אנסמבל כלי נשיפה / ז'אן־פייר ואלה); ק' פ' ע' באך: טריו סונטה בסול מג'ור, ל־2 כנורות ובס קונטינואו (יצחק פרלמן ופנחס צוקרמן / + סמואל סנדרס, צ'מבלו / טימוטי אדי, צ'ילו).

20.30 הקונצרט הקמרי — „מפגשי קאמראטה", „התכנית האמריקאית", משתתפים: גילה ירון, סופרן / ג'יז ציפריאני, קאמראטה / רביעיית צעירי הג'או „באלאנס", מנצח: שלום רונלד־ריקלים — דוברס מוצ'ינסקי: פנטסיה לטריו, אופ' 26; ג'ין ציפריאני: „אימפרוביזציה" (סולו כלי נקישה); לוקאס פוס: „מחזור זמן", 4 שירים (סולו: גילה ירון); 3 קטעי ראג, לשלישיה; 4 קטעי ג'ז.
22.30 מסורות מוסיקליות.
23.00 מוסיקה מן העבר הרחוק.

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל — צרפתית למתחילים: שעור מס' 7.
12.05 שירים מזרחיים.
14.06 תכניות לילדים — „שירים הם חברים של ספורים": „שורת גמלים" מאת אוריאל אופק; „סוד גבעת הגמל" מאת צביה גולן; לקראת שידור.
14.45 חתול בשק.
15.30 עולם המדע (ש.ש.).
16.05 שעה חופשית.
17.30 האוניברסיטה הפתוחה — מעולם הכימיה.
19.05 המשפט העברי.
22.5 פנים לכאן — לקראת הכינוס הבין־לאומי על „אבל ושכול".

רשת ב'

10.05 ענייני חברה ורווחה.
16.05 ענייני דתות.
18.06 מסיבת עתונאים.
18.45 היום בספורט.
19.35 „עם ישראל".
30.05 „אזמר בשבחין".
22.05 תזמורות כלי נשיפה.
23.05 צלצול שלישי.

רשת ג'

18.06 המצעד הלועזי.
21.00 אדום עתיק.

גלי צה"ל

06.30 אוניברסיטה משודרת: המוסיקה של המאה ה־20: הרמוניה, טוניקה וכרומטיקה. מרצה: המלחין פרופ' יוסף טל.
17.30 כוונת.
17.50 יומן ספורט.
18.05 רדיו ספורט.
23.05 מגילות הלב — עם הספרות והמשוררת גורית זרחי (ש.ח.).
24.05 ציפורי לילה נודדות.

בתי קולנוע

תל־אביב

אסתר — בי"ס לאסירים מתחילים 9.30, 7.15
אורלי אורלי — קולנל רדל 9.30, 7.15, 4.30
אלנבי — סיפור למרגל פתחיל 9.30, 7.30
בן־יהודה — עידית, אירית 9.30, 7.15, 4.30
גורדון — רציחות פשוטות 9.30, 7.15
גת — אהבתו של סוואן 9.30, 7.15
דקל — קוקון 9.30, 7.15
דיזינגוף — קוקון 9.30, 7.15
הוד — הצות — המכורים לתאוה
הוד — חוף מפשע 9.30, 7.15, 4.30
בית ליסין — זרים 11.30
חן 1 — קלינט איסטווד — הנוקם 9.15, 7.30
חן 2 — רומן על בטוח 7.30, 9.30
חן 3 — קאל 9.50, 7.45
חן 4 — בשים בצורף 9.40, 7.20, 5, 1.30, 10.30
חן 5 — השוטר מגבב פסור 9.45, 7.35, 5, 1.30, 10.30
ליבור — אמריקאית בפריז 9.30, 7.15
לב 1 — רומן בהמצבים 9.45, 7.40
לב 2 — אמדיאוס 9.30, 6.30
מוזיאון תל־אביב: לרקוד עם זר 9.30, 7.15
מוגרבי — הבובה הגדול 9.30, 7.15
מקסים — רמבו 9.30, 7.15
סינמה 1 — העד 9.30, 7.15, 4.30
סינמה 2 — מסכה 9.30, 7.15, 4.30
סטודיו — חברים 9.30, 7.15
פאר — בגידות בטריאסטה 9.30, 7.15, 4.30
פריז — ברדי 9.30, 7.15
חצות — פתח גבוה
צוותא — כהול הזכו ואני 8.30
צפון — רומן שהחל במלחמה 9.30, 7.15
תמוז — רמת־אביב — ראסטי ג'יימס 9.30, 7.45
שחף — שושנת קהיר הסגולה 9.30, 7.15, 4.30
תכלת — יצר האיזמרגד 9.30, 7.15
תל־אביב — הנינג'ה האמריקאי 9.30, 7.15, 4.30

יפו

החויה הישראלית

ירושלים

אדיסון — הנינג'ה האמריקאי 9, 6.45, 4.30
אורין — סגור לרגל שיפוצים
אורנע — הנוקם 9, 6.45, 4.30
בית אגרון — 4.00 עליסה בארץ הפלאות / 6.00 מלהבה ואהבה 7.30 סיפורי קנטרברי 9.30 מונטנגרו
חצות — עמנואל
האולם הקטן, בנייני האומה — רציחות פשוטות 7, 9
הבירה — בי"ס לטבירות בתנועה 9, 7, 4.30
ג'יל אור — בידר 9.30, 7.30
כינמה 1 — סגור לרגל שיפוצים
כפיר — הבובה הגדול 9, 7, 4.30
סמדר — דמעות של שתיקה 8.30
עדן — המיפת הדמים 9, 7, 4.30
רון — רומן בהמצבים 9, 7, 4.30
מיטשל — תרגיל למרגל מתחיל 9, 7

חיפה

אורה — הבובה הגדול 9.15, 7, 4.30
אורדי — אל נורטה 9, 6.45
אמפיתיאטרון — הכאפיה בסיציליה 9.15, 7, 4.30
ארמון — הנוקם 9, 6.45, 4.30
ציון — קול השתיקה 9, 7, 4.30
חן — רומן בהמצבים 9, 6.45, 4.30
פאר — בי"ס לאסירים מתחילים 9, 6.45, 4.30
קרן־אור — ראסטי ג'יימס 9.15, 7.30, 4.30
רב־גד 1 — רומן על בטוח 9, 6.45, 4.30
רב גד 2 — קוקון 9, 6.45, 4.30
רון — חוף מפשע 4, 6.45, 9
שביט. זהר הכרמל —
שושנת קהיר הסגולה 7, 9
עמקים — המעבר להודו 6, 9

קרית ביאליק

מפיר — בי"ס לצבירות בתנועה 9.15, 7
סביון — שוטר מגבב פסור 9.15, 7

קרית חיים

בית העם — ניו־יורק הוליווד 7.15, 5

קרית ים

ניצן — סוואן סוואן

קרית מוצקין

אורות — פלמינגו

אשדוד

אסתר — קוד השתיקה
אשדוד — בקס הזהב 9.30, 7.15

אשקלון

אסתר — רומן בה...
מאור — החוק הרא...
רחל — קוקון 7

באר־שבע

חן — אירית עירית

בת־ים

אורגים — מסכה
עצמאות — הנינג'ה 9.30, 7.15

הרצליה

היכל — הנינג'ה ה... 9.30, 7.15, 4.30

חדרה

חוף — משימה לשו... 9.15, 7, 4.15

חולון

ארמון — קאוס 45...
5.00 ברוס לי
מגדל — השוטר כגב... 9.30, 7.15
מתנ"ס, קרית שרת — בובי הנינג'ה האמ...
רינה — מסכה ...15

טבריה

אביב — ניו־יורק ב...

טבעון

יובל אור — מקס הרגם 7.15, ...30

כפר־סבא

עתי — השוטר מגב... 9.15
הצד — ...
חן — מסכה 7, 9.15

לוד

אורות — 7 שנים בבלא...
גוה זית — מקס הזועם וכיפת הרעם 9.30, 7.15

נהריה

הוד — אמדיאוס 6.30, 9.30

נתניה

סטודיו — קאנטרי 5, 7, 9.15
אסתר — מסכה 5, 7, 9.15
שרון — יצר האיזמרגד 7, 9.15

פתח־תקוה

שלום — דמעות של שתיקה 6.30, 9.30

קרית־שמונה

שביט — קומפוס נפלים 7.15, 9.30

קרית מלאכי

צברה — מקס הזועם וכיפת הרעם 7.15, 9.30

ראשון־לציון

גיבן — קוד השתיקה 5, 7.15, 9.30
ראשון — אמדיאוס 6.30, 9.30

רחובות

בית העם — המעבר להודו 6.30, 9.30
הדר — אירית עירית 7.15, 9.30
חן — רבבו 7, 9.30

רמת־גן וגבעתיים

אלאוזים — בי"ס לצבירות בתנועה 5, 7.15, 9.30
אורדע — אירית עירית 7.15, 9.30
ארמון — קלינט איסטווד — הנוקם

מזג האוויר בערי התיירות החשובות של סוויסאייר

אוסלו	5—1	מעונן
אמסטרדם	8—3	מעונן
ב. איירס	23—14	מעונן
הלסינקי	4—0	מעונן
הונג קונג	25—20	בהיר
וינה	6—1	בהיר
ז'נבה	13—9	מעונן
טוקיו	19—13	בהיר
טורונטו	14—3	מעונן
יוהנסבורג	24—8	מעונן
לונדון	9—5	בהיר
ליסבון	21—10	גשום
מדריד	19—5	גשום
מונטריאול	15—3	בהיר
ניו־יורק	17—7	מעונן
סאו פאולו	26—13	בהיר
פאריס	5—5	גשום
פרנקפורט	8—5	מעונן
ציריך	13—10	מעונן
ר. דה ז'נרו	35—20	בהיר
שטוקהולם	5—1	גשום
שיקאגו	14—12	מעונן

swissair

הועדה המקומית לתכנון ולבניה של נהריה

הודעה על פי סעיף 149 (2) (ג) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה

ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 (2), (1) לחוק התכנון והבניה הנ"ל, כי הוגשה בקשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה של נהריה, ליתן הקלה באחוזי הבניה להיתר הקמת בנייני מגורים כאשר ניצול אחוזי הבניה בשטח בין הבנינים הם: בקומה טיפוסית 26.07% בבקום שטח בניה המותרים.

שטח החלקה: 111 בגוש 18166 רחוב הרצל 24 נהריה.

את התכנית אפשר לראות במשרדי הועדה המקומית, בעיריה נהריה.

לכל מי שיש התנגדות, יוכל להגישה תוך 15 יום מיום פרסום הודעה זו.

י. כבב
יו"ר הועדה (כיעונה) המקומית לתכנון ולבניה נהריה

הערה:
בא לפניכם בשלושה עמודים יומיים להמציא 2 העתקי מפכל עתון, ימיים לאחר הפרסום. כמו כן, יש להציג את ההודעה במקום בולט, בחזית הקרקע או הבנין שעליהם חלה הבקשה במשך התקופה להגשת התנגדויות. יש להודיע על מועד הצגת הודעה זו לועדה המקומית לתכנון ולבניה.

...תכנית מפורטת הנקראת תכנית מס. ... ונה מס' 5 ברהט. עיקרי הוראותיה: יעוד שטח לשכונת מגורים הכולל 68 מגרשים לבניה פרטית, מבני ציבור, שטחים ציבוריים פתוחים, דרכים וחניות. ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: שטח התכנית: 128.000 דונם בישוב בדוא ברהט אשר הודעה על הפקדתה יחד עם התשריט המצורף אליה, פורסמה בילקוט פרסומים מס. 2572 מיום 25.10.79 עמוד 159.

התכנית האמורה בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית ביחד עם התשריט המצורף אליה הופקדה במשרדי הועד המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה וכל המעוניין רשאי לעיין בה, ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

ש. דנינו
יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז הדרום

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי שמעונים

הודעה בדבר אישור תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הדרום, החליטה לאשר תכנית מפורטת הנקראת תכנית מס. 337/03/7 שכונה מס' 31 כסייפה. עיקרי הוראותיה: קביעת ייעודי הקרקע, חלוקת מגרשים וקביעת מגבלות בהתאם לתקנון התכנית.

ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: שטח התכנית: 301.2 דונם שכונה 31 כסייפה אשר הודעה על הפקדתה יחד עם התשריט המצורף אליה, פורסמה בילקוט פרסומים מס. 3230 מיום 25.7.85 עמוד 2974.

התכנית האמורה בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית ביחד עם התשריט המצורף אליה הופקדה ובמשרדי הועדה המחוזית האמורה, וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבני שמעונים וכל המעוניין רשאי לעיין בה. ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

ש. דנינו
יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז הדרום

חג בין 18.00 עד 24.00, שבתות וחגים — בין 15.00 עד 21.00.
אזור חיפה
רחוב הגפן 26, קומה ג' — 04-523566 יום יום כולל ערבי שבתות. שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00.

טבע תמשות — בתקציבות בע"מ

התזמורת הפילהרמונית הישראלית
המנהל המוסיקלי: זובין מהטה

תל־אביב, היכל התרבות,
בערב 8.30
קונצרטים למנויים מס' 2
שלום רונלד־ריקלים
מנצח
להקת מחול בת־שבע

סדרה 4	מוצ"ש	9.11.85
סדרה 5	יום א'	10.11.85
סדרה 6	יום ב'	11.11.85
סדרה 7	יום ג'	12.11.85
סדרה 8	יום ד'	13.11.85

תל־אביב, היכל התרבות
יום ה'. 14.11.85. ב־5.00 אחה"צ
קונצרטים לנוער מס' 2
שלום רונלד־ריקלים
מנצח
להקת מחול בת־שבע
יצחק פרקובסקי
כנור
שמואל בגל
מספר

דבר ספורט

בנמל תעופה בן־גוריון ציטט ראש המשלחת מ. אריאב את „הקפטן" אבי כהן: 80% מ־השחקנים נתנו רק 50% מיכולתם על כר הדשא

■

השוער חביב נע־צר במכס, חוייב בתשלום יותר מ־1000 דולר על מר־כי מתנות התיי־בות בתשלום מכס. המוכסים „פירקו" לו את המזוודות. הוא שילם בעד קצת מכשירי חש־מל, הרבה סיגר־יות משהו לאשתו והרבה צעצועים לבנו

■

ברדה: מירמוביץ קרא לי רבע שעה לפני המשחק ־ שאל אם אני ב־סדר. מה יכולתי להגיד לו שאני לא מוכן נפשית וש־כבר מזמן אינני שומר על דיאטה

אריאב: את הלינץ' עושים אנשים שלא מחפשים את טובתו של הכדורגל שלנו

צחקו עלינו באוסטרליה ובניו־זילנד על הביקורות הקשות שהגיעו מהארץ

מאת ניסן פרידמן

יום שישי, ארבע ועשרים אחה"צ, ברשת ב' נוגנו שירי ארץ ישראל הישנה והטובה. בגלי צה"ל מאסירה הצחוק, „יקוש בראש". בתחנות כבר פרשו „שטיח לבן" לכבוד כניסת השבת. בלובי של נמל התעופה בן גוריון, השקט שלפני הסערה.

„אם היינו מנצחים לא היו באים כל כך הרבה עיתו־נאים", מלמל מנכ"ל ההתאחדות לכדורגל, יעקב אראל. היו שם, מלבד צבא אנשי התקשורת, גם יו"ר ההת־אחדות, שאול סוזירי, אשר עמד להמריא אחר כך לאילת; ועד"ק מלצ'ן, אריה קרמר, שלמה סופר מההתאחדות; היו שם מאמנים רבים כשלמה שרף, צבי רוזן, דרור קשטן, יצחק שום ונינו בורגיג. היו שם הרבה קרובי משפחה, נשים, ילדים והורים. לא היה שם דוד שוויצר, ומישהו רמז שזה עקב ההשתנות שלו בטלוויזיה, כולם המתינו בדריכות, עד כמה מלחכים השבורים ייראו החוז־רים מן השואות? היו הרבה שומרים בחוץ, ואנשי בטחון בפנים, אבל אוהדים לא באו. היה שקט מתוח, והם הגיחו בפתאומיות גלים גלים מבעד המעבר, דרך קהל הנוסעים. הם לא נראו כקבוצה אחת מלוכדת, אלא כאילו באו ממקומות שונים ונפגשו במקרה באותה טיסה. אלי אוח־נה, מטופח ומסודר, חמק בתרגיל זריז לפינת הלובי. אילו שיחק בסגנון כזה... אוחנה רק סינן מבין שפתיו המחוייכות במרירות: „אני זקוק למנוחה".

כלי התקשורת, הרדיו והטלוויזיה פתחו כבר בהסת־ערות, השחקנים, כמו הכינו עצמם ימים רבים לקראת הרגע הבלתי נמנע הזה. העלו חיוך לא איכפתי על הפנים הצבריות, חיוך שמנסה לאמר: „הכל בסדר", מנסה ולא מצליח.

הקפטן, אבי כהן, נראה כמעט משועשע כשאמר: „ל־חייך תמיד מותר. אבל אסור לנו לדבר, תשאלו את ההנהלה". בני גינצבורג, גבוה אבל לא בטוח כהרגלו, התקדם בפנים חמוצות, כששרירי פניו נעים בעצבנות, הוא ציפה למכה והודרו להשיב בתקפנות: „איך מה להגיד. הורים לקבוצה. יש משחקים קשים ורעים". גם אורי מלמיליאן התארגן במזור למזוודות, כאילו הוא שייך לסיפור אחר. כשאיתרנו אותו חזר על המנגון: „תשאלו את ההנהלה, לנו אסור לדבר".

יו"ר המשלחת, מנחם אריאב, הרשה לעצמו מעין חיוך נצחון. הוא לא הרגיש במבוכה. אריאב אמר בקול גדול: „צחקו עלינו באוסטרליה וניו זילנד על הביקורות הקשות שהגיעו מישראל. היו תוצאות גרועות, המסע לא היה מוצלח, אבל זה לא מצדיק את מה שקורה בארץ. את הלינץ' עושים אנשים שלא מחפשים את טובת הכדורגל. צריך לנתח היטב ולהסיק מסקנות". על המאמן, שטרם נראה בשטח, אמר אריאב: „נכבד כל החלטה שלו". על המנהל אברהם בנדורי אמר: „צריך מנהל אחר. בנדורי אדם מצויין, אבל מי שמכבס לשחקנים לא מתאים לנהל". בקשר לנבחרת, אצטט את הקפטן כהן: 80 אחוז מהשחקנים נתנו רק 50 אחוז מיכולתם".

המנהל אברהם בנדורי לא נראה כל כך מאושר: „תנו לנוח אחרי 30 שעות טיסה. שמענו שמועות, אבל אסיים את תפקידי כמתוכנן".

עוזר המאמן, אליעזר שפיגל, נראה חיוור ותשוש. רעייתו תכלה, אייל בגלייבטר, ליוו אותו כל העת. אבל שפיגל מלמל: „זה בסדר, אני רגיל למטענות ארוכים וקשים". תכלס, על הנבחרת איש לא דיבר. סיכם סגן היו"ר, צבי וייצנר: „השחקנים פנו אלינו וביקשו החלטה משותפת שאין שיחות עם אף אחד בשדה התעופה. בגי־רדיה מסודר להתאחדות, והכל יעבור בצינורות המקו־בלים.

העתונאים כתבו כל מה שהם רצו

האיש שכולם חיכו לו בכליון עיניים הגיח ללובי, לבוש שחורים. המאמן יוסף מירמוביץ נחת מיד אל תוך מארב העתונאים הרעבים. שאלה מימין, קושיה משמאל והתקפה חזיתית. מירמוביץ הרים גבה, הניף יד, ניסה לסלמל משפט, הוא היה לחוץ ועצבני, חיפש קרש הצלה בדמות אנשי ההתאחדות, שניסו גם הם להגיע אליו. לב־סוף צרח מירמוביץ כשהוא מאבד את עשתונותיו: „מה אתם תוקפים אותי? החברים שלכם היו צמודים אלינו חודש, וכתבו כל מה שהם רצים. עזבו אותי עכשיו".

מירמוביץ נכנס לויכוח עצבני ובלתי מקובל עם אחד העיתונאים, עד שנגרר על־ידי חבריו מההתאחדות. ככה זה כשמפסידים. עד לפני חודש היו ליוסלה קשרים מצו־יינים עם העתונות. בכל זאת: „עדיין לא התפטרתי", הוא מדגיש; ושאול סוזירי הוסיף: „הוא יאמן נגד ניו־זילנד".

המכס: תפסנו כאן כל מי שעשה פשלה שם

אריה חביב גורר עצמו באיטיות לאורך הלובי והמסליל הירוק, הוא נראה חיוור ומדוכא. ועוד צעדים אחדים והוא יחלוף על פני הדלת הכפולה אל החופש, שם המתינו רעייתו ורד ובנו הפעוט, עומר. אבל, לפתע, קרא לו המוכס לבדיקה מקיפה. המוכס פורק את המזוודות וה־תיקים כמו שעושים לטירון בבקו"ם. עוזר המוכס, נסים רובין, המכהן גם כשופט כדורגל בליגות נמוכות והיה קוון בלאומית. נראה כמאושר והסתובב בלובי כתרנגול נפוח: „אני תפסתי את חביבי", אמר רובין, „שבע שנים חיכיתי לרגע הזה. הוא דפק אותי עם מכנסיים ועכשיו החזרתי לו". רובין זכר סיפור ישן על מכנסיים שנעלמו לו, וחביב לא ידע בכלל במה המדובר. הוא רק ידע שנשאר אחרון בלובי. כל הנבחרת כבר נעלמה לחיק המשפחות. שעתיים תמימות החזיקו בו כבמבריח סמים, ורשמו לו דו"ח תשלום על סך כ־1100 דולרים (מליון ו־666 אלפי שקלים). קצת מכשירי חשמל, הרבה סי־גריות, משהו לאשתו והרבה צעצועים לעומר בן השנ־תיים. הילד כבר שיחק בשמחה בצעצועים הפזורים סביב ושר להנאתו. הוא לא שם לב שאבא מיואש. „אבא, אתה חוזר הביתה היום?" שאל הילד. והגברת חביב רתחה מזעם: „אוף המדינה הזאת, ואריה עוד רוצה להישאר".

מוכס אחד אמר ספק ברצינות ספק בצחוק: „תפסנו כאן כל מי שעשה פאשלה שם". עוד במכס נתפסו משה סלקטר על חולצות, אפרים דוידי („תנו לגמור, באר שבע יותר רחוקה מאוסטרליה ועוד מעט שבת"), ונסים ברדה. את אלי אוחנה בדקה מוכסת יפה, אך שיחררה אותו בלי בעיות. צביה קראו לה והיא אמרה: „הוא חתיך, חבל עליו".

ברדה: מירמוביץ סידר אותי נגד ניו־זילנד

למאמן מכבי נתניה תהיה תעסוקה רבה בעקבות מסע הנבחרת. צבי רוזן היה בלובי, לבוש בהידור ספורטיבי ונראה טוב כמו בימי מקסיקו העליזים. השבים מאוסטרליה הזכירו לו ימים טובים יותר. „כך", אמר רוזן, „תהיה לי הרבה עבודה פסיכולוגית להחזיר את השחקנים שלי לעצמם. מדובר בכל ההגנה כמעט. השוער אריה חביב נראה לי הכי פגוע, אבל גם גד מכנס ונסים ברדה יצטרכו זמן לחזור לעצמם: אני מקווה שהם יחזרו לכושר מהר, כי יש לקבוצה פוטנציאל גדול השנה וחבל להחמיץ את ההזדמנות". רוזן לא היה מודאג בכדי. שלושת שחקניו נפגעו אישית מעבר להפסד הק־בוצתי. חביב וברדה על שלא שותפו בכל המשחקים ומכנס כמובן על אשמתו בהפסד לאוסטרליה. ברדה היה כעוס ביותר: „איך מירמוביץ סידר אותי, אחרי שהייתי שנתיים בהרכב הפותח. דווקא נגד ניו־זילנד, כשהייתי בטוח שכבר לא אשחק. קרא לי רבע שעה לפני המשחק ושאל אם אני בסדר. מה יכולתי להגיד לו, שאני לא מוכן נפשית ושכבר מזמן אני לא שומר על דיאטה?!"

שמו את גינזבורג בשער במשחק אבוד

לארבעת הבין־לאומיים של מכבי חיפה המתינה קבלת־פנים חמה ולבבית יותר משאר השחקנים. המאמן שלמה שרף, הגזבר פרדי חביב, המנהל יעקב מעיין, השחקנים ליאור רוזנטל ואבי רן ועוד חיפאים וקרובי משפחה חיבקו ונישקו: את רוני רוזנטל, משה סלקטר, ציון מרילי וזאהר ארמלי. מרילי לבש בגד אפור וציין: „כך אני מרגיש. באופן טבעי האווירה עכורה, אבל בראשי כבר המשחק נגד בית"ר ירושלים, נשכח מה היה". ל־מעיין היה חשוב שלומם של שחקניו יותר מכל. „חבר'ה, אתם הסתדרתם יפה ביניכם? אתם מרגישים טוב?", שאל המנהל המסור. אבי רן ניסה לעזור. הוא קיבל בירושה את אפודת השוער האולימפי ובעתיד יסע הוא להדריל. „בשבילי בוני גינזבורג היינו גדול", אמר רן, „היה לו חוסר מזל משווע. ההגנה שיחקה בלי בטחון ושמו אותו במשחק אבוד. הוא יודע דווקא לעמוד בתנאי לחץ. אני מאמין בו ואאמין בו הלאה". אחוות שוערים. זאהי התקבל יפה וגם הרגיש לא רע: „אני מרגיש ששיחקתי כמיטב יכולתי, חבל שהחמצנו הזדמנויות. אבל לא צריך להגיב בחריפות כזו. זה לא נכון שלא השתדלנו ולא התאמצנו. פשוט לא הלך".

חזרו ממלחמת עולם שלישית

„יהיה בסדר, הנבחרה חזרו למסלול מהר מאד וישחקו טוב בקבוצה", אמר המאמן דרור קשטן, שבא לקבל את פני הירושלמים שלו, אורי מלמיליאן ואלי אוחנה. „מה זה, הם חזרו ממלחמת העולם השלישית? זה בסך הכל הפסד ספורטיבי. אורי לא גמר את הקריירה שלו. הוא לא צריך להוכיח, כדי שידעו שהוא עדיין שחקן גדול. אורי יוכל לשחק בנבחרת גם בעוד ארבע שנים, רק כאן מסתכלים על הגיל. באירופה משחקים בנבחרות גם בגיל 33. על אוחנה אין מה לדבר שהוא יהיה טוב גם בנב־חרות הבאות. לא קרה כלום". כך קשטן. אם הוא היה מודאג בלבד, הוא הסתיר זאת יפה.

הפועל ניצחה (0:2) את מכבי ב„דרבי" היוקרתי של חיפה

קבוצת מכבי נתניה היא היחי־דה, שהבטיחה את עליותה לשלב הבא ב„גביע הטוטו" אף ששיחקה בתיקו אפס עם מכבי פ"ת. נתניה נהנית מעדיפות ברורה ב־בית ד' הדק הפער גבוה שלה במ־חזור האחרון עלול, אולי, לש־בש מידה את כרטיס העליה. ב־משחק, שלא שינה דבר, רשמה מכבי יפו נצחון על הפועל ירוש־לים — 0:2.

בשאר הבתים המוקדמים המאב־קים הם שקולים ומצפים ההכ־רעה תיפול בשבת הקרובה. בבית א' הנחילה הפועל באר־שבע הפ־סד להפועל ת"א 0:1 ב„בלומפילד" ועלתה למקום הראשון. הנצחון הי־וקרתי של הפועל חיפה ב„דרבי" על מכבי 0:2 הותיר גם להפועל חיפה סיכויים להיאבק על הצמ־רת.

בבית ג' מצויה כבר מכבי ת"א „ברגל וחצי" בשלב הבא לאחר נצחון 0:1 בדרבי־יהושע על שמ־שון. רק הפועל כפ"ס (2:2 עם מכבי שעריים) תוכל לאיים על העליונות המכבית.

בבית ב' מוליכה הפועל פ"ת, שנוצחה אתמול 2:1 במגרשה ע"י בית"ר ירושלים (השער המכריע הובקע ע"י אלי אוחנה). גם ליב־נה (1:1 עם בני־יהודה) ולבית"רים נותרו סיכויים.

שלושה מבין המשחקים הועתקו אתמול לערי השדה ולא סייעו ל־שבר את מאון הצופים הדל. כמה משחקני הנבחרת, ששבו ביום ו' מאוסטרליה, כבר שותפו במדי ק־בוצותיהם ואילו האחרים השייר לנוח.

בית א'

באר־שבע 1
הפועל ת"א 0

קבוצת הפועל באר שבע ני־צלה עד תום משחק חלש ונר־פה של הפועל ת"א וגברה עליה בתוצאה 0:1 (0:1).

מבצע אישי מבריק של אפרים דוידי, שניצל עד תום את חול־שת הגנת הפועל ת"א ושוערה אריה אלתר להשגת נצחון חוץ מפתיע.

היה נעים אתמול לחזות בשח־קני בירת הנגב, שהציגו משחק יעיל ושופע בטחון.

ה„אדומים" מת"א הדהימו את־מול בחולשתם הרבה לכל אורך המשחק.

שער הנצחון הובקע בדקה ה־29: אפרים דוידי חדר לרחבה, ל־אחר חילופי מסירות עם חברו שוטני הוא הבזין בשוער אלתר שנמצא מחוץ לשערו ובעט כדור מסובב שחדר לרשת — 0:1.

שפט משה אשכנזי לעיני 500 צופים בבלומפילד.

מ. לוי

הפועל חיפה 2
מכבי חיפה 0

יוסי עמר, כוכבה הצעיר של הפועל חיפה, גנב גם אתמול ב„דרבי" החיפאי, את ההצגה והוליך לאחר תקופה ארוכה את שחקני הפועל לנצחון יוקרתי 0:2.

שוב נראו שחקני הפועל עול־זים והשמחה הפעם היתה כולה של ה„אדומים".

רק בפתיחה היתה מכבי טובה יותר. בהמשך התאוששו הכחולים.

במחצית השניה ניצלו ה„אדו־מים" את חולשתם של כמן, אר־מלי וסלקטר והגיעו למצבי הבק־עה רבים.

בדקה ה־60 נהסם יוסי עמר שלא כחוק ע"י רפי אוסמו. אבל עמר היה זריז יותר ומהיר לבעוט מ־16 מ' לרשת — 0:1.

בדקה ה־83 פרץ רודקמן לעבר השער ומול רן בעט כדור קשתי לרשת — 0:2.

שפט יצחק אורגד לעיני 3000 צופים בקרית חיים.

א. ציביין

בית ב'

בית"ר י־ם 2
הפועל פ"ת 1

אלי אוחנה, שאיכזב במשח־קי הנבחרת, הקנה אתמול נצ־חון חוץ לבית"ר ירושלים על הפועל פ"ת בתוצאה 1:2.

אוחנה הרשים בדקות הפתיחה ובדקות הסיום. כשלשיאו הגיע בדקה ה־86. בדקה זו ניצל טעות בהגנת פ"ת ומ־12 מ' הכניע את רוני ג'רבי, שוער פ"ת.

אוחנה יכול היה להבקיע שע־רים נוספים, אך במהלך המשחק נכשל פעמיים מול שוער פ"ת.

שחקני אס־המוטבות, שהיו טו־בים במחצית הראשונה, החטיאו פעמיים מרגלי כיד לוי ועמר מהר.

בדקה ה־44 הכשיל ביד אלון את צבי גולדר ברחבה והשופט יאיר טילינגר הורה על בעיטת עונשין מ־11 מ'. סמי מלכה בעט היטב לרשת — 0:1.

במחצית השניה נרשמו שתי קר־יות של אבי גולדר וציון יפת עד ל„ביצר השיוויון" של ניר לוין מבעיטת עונשין מ־11 מ', לאחר שאלה עצמו הוכשל בתוך הרחבה — 1:1.

ישביית הפתח תקאים במסגה רק 60 יבניות בגלל שער היתרון של אלי אוחנה. 300 צופים חזו במשחק זה.

ע. רוזנברג

מכבי יבנה 1
בני־יהודה 1

במשחק חלש ומשעמם נפ־רדו אתמול קבוצות מכבי יב־נה ובני יהודה ת"א בתיקו 1:1 (1:1).

שתי הקבוצות לא התייחסו בר־צינות רבה למשחק ואכן 300 ה־צופים חזו במשחק איטי ובלתי מדוייק.

המארחים מיבנה שלטו במרכז המגרש אבל חוסר מזל בהתקפה היה בעוכריהם.

לעומתם שיחקו האורחים מ־שכונת התקוה ברשלנות רבה בגלל חולשת שחקני הקישור.

כבר בדקה ה־7 עלו המארחים ליתרון, לאחר שאשר חלפון בעט כדור עונשין מ־18 מ' לרשת — 0:1.

שחקני שכונת התקוה לא נש־ברו והצליחו לאזן את התוצאה כעבור 5 דקות: אהוד בן טובים הגביה כדור מדויק לאבי אייזנברג שבנגיחה קבע את תוצאת המש־חק — 1:1.

שפט יהושע לויה ביבנה.

י. פרי

בית ג'

כפר־סבא 2
מכבי שעריים 2

במשחק מהנה, שהשב קורת רוח לקהל הצופים, נפרדו את־מול בעפולה קבוצות הפועל כפר־סבא ומכבי שעריים בתיקו רב־שערים 2:2 (2:2).

1000 מתושבי עפולה באו לח־זות בשתי הקבוצות הלאומיות, ש־שיחקו משחק פתוח. דבר שגרם לאירועים רבים ע"י 2 השערים.

פתיחת המשחק היתה מהוססת. לאחר שסימוני קבע בבעיטה מ־קרוב — 0:1.

כעבור 2 דקות הצליח המזיר דוסן הצעיר לאזן את התוצאה — 1:1.

לא חלפו 6 דקות ושחקני ה־שרון עלו ליתרון נוסף, לאחר ששטיקה קבע מקרוב — 1:2.

שחקני רחובות לא נמלו ברחמם. בדקה ה־35 היה זה משה זייתון החותך, שקבע את תוצאת המשחק — 2:2.

בהמשך דעך קצב המשחק ו־שתי הקבוצות הסתפקו בשערים שהובקעו בפתיחה.

שפט יוסף גרוסמן.

דרור לאוין

מכבי ת"א 1
שמשון ת"א 0

אריה הגיבורית שרדה אתמול בעיר דימונה, שאירחה את משחק גביע הטוטו בין קבוצות מכבי ת"א ושמשון ת"א (0:1).

2500 צופים, בהם ראש עיריית דימונה, אלי הללי, חזו במשחק שהיה מאכזב ברוב שלביו.

בשורות המכבים בלט הצעיר ירון גרולי.

שחקני כרם התימנים שיחקו ב־רשלנות רבה ובחוסר תאום בין אגפי הקבוצה.

השער היחידי שהובקע במשחק עורר חילוקי דעות. בדקה ה־55 נגח משי איזנגר מתוך הרחבה כדור מדויק לרשת — 0:1.

השמשונים טענו שהשער הובקע בעזרת יד של איזנגר אך ה־שופט יהבב דחה את טענותיהם.

ברוך בנימין

בית ד'

מכבי נתניה 0
מכבי פ"ת 0

הרחקתו של כדורגלן מכבי נתניה יגאל מנחם בדקה ה־63, עמדה אתמול במוקד מש־חק גביע הטוטו בין מכבי נתנ־יה לבין מכבי פ"ת שהסתיים בתיקו 0:0. מנחם הורחק ל־אחר שפגע בכדורגלן מכבי פ"ת בניא.

גם שילובם של שחקני הנב־חרת במכבי נתניה — אריה חביב, ניסים ברדה וגד מכנס — לא יכול היה לסייע לקבוצת עיר היהלומים, שהיתה אגב טובה יותר מיריבתה ה„מלבסית".

במחצית השניה, דווקא עם 10 שחקנים, היטיבה נתניה לשחק. בדקה ה־57 נגח עודד מכנס לשער פ"ת, לאחר מבצע משולב של לם וציצי.

בדקה ה־88 נגח דוד לביא לקו־רת שער פ"ת והכדור החוזר הגיע הישר לידיו המופתעות של משה מרגוס.

שפט עובדיה צבי לעיני 1000 צופים באיצטדיון „בלומפילד" ב־יפו.

א. גולדשלגר

מכבי יפו 2
הפועל י־ם 0

קבוצת מכבי יפו, שבעת הי־מרורים, הצליחה אתמול לזכות בנצחון נאה מול הפועל ירוש־לים (0:2), במשחק שנערך ב־קרית גת.

היפואים שיחקו בשאפתנות רבה, דבר שהתבטא בשליטתם במרכז המגרש.

לעומתם שיחקו הירושלמים ב־חוסר תאום בולט בין חלקי הק־בוצה.

היפואים הצליחו לעלות ליתרון ראשון בדקה ה־41, לאחר שעומר דגמי קבע בבעיטה נאה — 0:1.

גם במחצית השניה תקפו היפו־אים ואכן בדקה ה־65 הצליח אלי־שע ציפורוס להבקיע מקרוב שער נוסף — 0:2.

מנהלי הפועל ירושלים זכאים למירב המחמאות על המחווה הא־נושי שעשו.

כל הכנסות המשחק הוקדשו ל־ילדה בתיה קצאלנסקי, בת ה־9 מקרית גת, הזקוקה לניתוח לב בארה"ב.

שפט עובדיה בן יצחק לעיני 1200 צופים בקרית גת.

ס. עובדיה

היום תפתח בקנדה אליפות העולם בהתעמלות

היום תיפתח בקנדה אליפות העולם בהתעמלות. יבלטו בהעדרם אלוף העולם הסובייטי דימיטרי בלוזרציב והמזרח גרמניה מקסי גנאוק בת 21. שניהם פצו־עים. בעקבות הפציעה הודיעה ה־גרמניה על פרישתה.

	בית א'			
.1	באר־שבע	5	6-6	9
.2	הפועל חיפה	5	6-4	7
.3	הפועל תל־אביב	5	5-4	7
.4	מכבי חיפה	5	5-8	6
	בית ב'			
.1	הפועל פ"ת	5	6-4	9
.2	מכבי יבנה	5	4-5	7
—	בית"ר י"ם	5	4-5	7
.4	בני־יהודה	5	4-4	4
	בית ג'			
.1	מכבי ת"א	5	10-6	11
.2	הפועל כפ"ס	5	9-8	8
.3	שמשון ת"א	5	6-5	5
.4	מכבי שעריים	5	6-12	2
	בית ד'			
.1	מכבי נתניה	5	9-2	9
.2	מכבי פ"ת	5	5-3	6
.3	מכבי יפו	5	4-8	6
.4	הפועל ירושלים	5	4-9	3

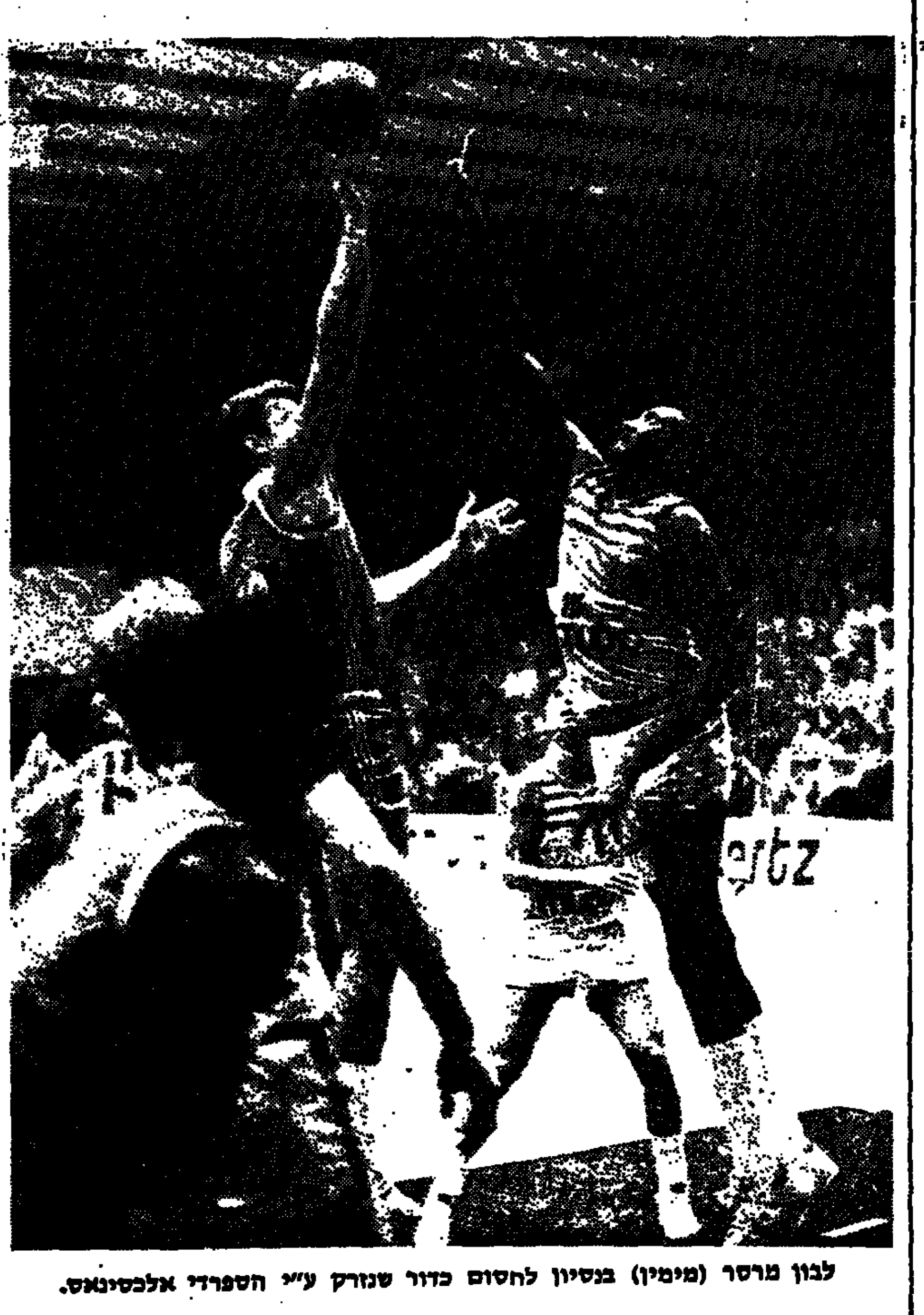
לבון מרסר (מימין) בנסיון לחסום כדור שנזרק ע"י הספרדי אלבסינאס.

הערב, במחזור ה־11 בכדורסל

הפועל חולון — הפועל תל־אביב

מאת משה כהן

המשחק המסקרן בין קבוצות הפועל חולון והפועל ת"א, ב־מסגרת המחזור ה־11 בליגה הלאומית, יפתח הערב שבוע גדוש אירועים בכדורסל הישר־ראלי.

המשחק הוקדם להערב בגלל משחקה של הפועל ת"א ביום ד' מול סאראגוסה בספרד.

החולונים, שנקלעו לאחרונה ל־משבר קשה, ינסו להתאושש ע"י נצחון ביתי על ויליאמס, לארגי וחבריהם.

שאר משחקי המחזור ה־11 יער־כו מחר: הפועל גליל עליון — מכבי ר"ג; ביתר ת"א — הפועל ר"ג; מכבי ת"א — אליצור קרית אונו; הפועל חיפה — אליצור נתניה.

נציגות ישראל בגביעי אירופה

ביום ג' תארח מכבי חיפה את יוגוסלביה ספליט במשחק גומ־לין במסגרת משחקי גביע אירופה למחזיקות גביע.

ביום ד' תתמודד בספרד קבוצת הפועל ת"א מול סאראגוסה. ה„אדומים" ינסו לשמור על פער 15 הנקודות מהמשחק הראשון.

משחק קל צפוי ביום ה' לאלופת מכבי ת"א, שתארח את דן בוס, אלופת הולנד. לאחר שבמשחק ה־ראשון הביסו המכבים את יריביהם בהפרש של 18 נקודות.

מקנרו ניצח את בקר באנטוורפן

הטניסאי האמריקאי ג'ון מקנרו זכה לזכותו נצחון נאה באנטוורפן כשגבר על אלוף ויבלדון בוריס בקר 2:6, 4:6. הגרמני הצליח להוביל 1:3 אולם מקנרו הפך את ה־קערה על פיה והוליך 3:5 ולבסוף ניצח 4:6.

זה היה בחצי גמר הטורניר ה־קר באנטוורפן. למנצח יוענק פרס כספי של 200,000 דולר ומחבט ש־זור יהלומים בשווי של מליון דו־לר.

מקנרו, שפתח את סיורו באירו־פה בהפסדים לצרפתים לקונט ו־נואה, חזר לעצבר כשהפגין משחק מצויין בטורניר החשוב באנטוור־פן. ברבע הגמר הכניע את בן אר־צו מארק דיקסון 2:6, 0:6. גם ב־קר היה בכושר כשהכניע אמריק־אי אחר טים וילקינסון, כשהפסיד רק שלושה משחקונים.

איוואן לנדל, שזכה פעמים ב־טורניר, התקשה לנצח את הספ־רדי סרג'יו קאסאל 5:7, 4:6, 1:6. ויריבו הצרפתי הנרי לקונט פרש ב־רבע הגמר במצב של 2:4 בגלל פציעה. לעומת זאת היתה הפתעה ברבע הגמר כשהשוודי אנדרס ירריד גבר על בן ארצו הבכיר מאטס וילאנדר 1:6, 2:6, 4:6.

ארה"ב זכתה פעם נוספת בגביע ויטמן לנשים

טניסאיות ארה"ב זכו בפעם שביעית ברציפות בגביע ויטמן (בתולדות 63 שנות המפגש) בנ־צחון על בריטניה 0:4 כשבמשחק המרכזי ניצחה כריס אוורט לויד את ג'ו דוריי 2:6, 3:6.

פרקיס ניצח שוב מנסדורף בקרית שמונה

שחר פרקיס, סגן אלוף ישראל בטניס, גבר אתמול בפעם השניה תוך 9 ימים על עמוס מנסדורף 2:1 (6:7, 6:7, 6:2).

יצויין, כי מנסדורף הוליך במע־רכה השלישית 2:5, אולם נוצח בסיום בשובר שיוויון.

היה זה משחק ראווה שנערך בקרית שמונה לעיני 600 צופים, ביניהם ראש עיריית קרית שמונה.

ביום ג' יערך משחק ראווה באשקלון.

● 40 טניסאים מ־12 מדינות, משתתפים באליפות הדיפלומטים שנפתחה אתמול במעמד נציגי ב־מרכז דן אכדיה בהרצליה.

המדורג מספר 1, דאן מרפי, הקונסול הכללי של אוסטרליה ב־ארה"ב, ניצח את רוברט גורדון מבריטניה 0:6, 2:6.

רוברט גבארה מבוליביה הפתיע בנצחון על המדורג מספר 3 דר־ברט שילה מארה"ב 0:6, 2:6.

הערב המחזור ה־5 בכדורעף

משחקי המחזור ה־5 בליגה הל־אומית בכדורעף יערכו הערב וב־מרכזם תארח מחזיקת הגביע, ה־פועל רחובות, את הפועל ראשון לציון, הנמצאת במקום השני.

האלופה, מכבי ראשל"צ, תקיים את משחקה מול מכבי פ"ת ב־7 כדי לחזות במשחק המרכזי בר־חובות.

יתר המשחקים: הפועל ר"ג — הפועל בת ים, אליצור הרצליה — מכבי רחובות, הפועל פ"ת — מכבי ארזים, מכבי מוצקין — מכבי נתניה.

דבר ספורט · דבר ספורט · דבר ספורט · דבר ספורט · דבר

לוד חילצה תיקו בנתניה ובית"ר ת"א הלמה בהכח

מאת ברוך דגן

5000 צופים חזו אתמול ב־קרב הצמרת בנתניה, בין בי־ת"ר המקומית לבין הפועל לוד שהסתיים בתיקו 1:1. לוד חזרה מרוצה לביתה לאחר שנקודת־החוץ היקרה אפשרה לה להמ־שיך וללבוש את „התלבושת הצהובה".

נתניה, שאיבדה סיכוי מצו־יין לכבוש את הפסגה, נאלצה לסגת למקום השלישי. את המקום השני כבשה מחדש בית"ר ת"א, שהלמה בהכח ר"ג בתוצאה לא שגרתית — 2:6! הכח נסוגה ל־מקום השש, אך נותרה, עדיין, בקרבת הצמרת.

גם נציגות אחרות של הצמרת איבדו נקודות: מכבי רמת עמידר סיימה בתיקו 1:1 עם הפועל רמת השרון וביתר רמלה נוצחה 0:1 ע"י הפועל מרמורק. הפועל טב־ריה כרשמה נצחון חוץ על בית"ר חיפה 0:1, שיפרה את מעמדה ו־התמקמה ב„מדרגה" החמישית.

בשעה שמרמורק זכתה בנצחון בכורה, נותרו בית"ר חיפה והפועל בית שמש ללא טעם של שלוש נקודות. בית שמש סיימה, אמנם, בתיקו 1:1 במגרשה של הפועל עכו אולם נותרה אחרונה. מתחת ל„קו האדום" מצויה גם הפועל יהוד, שספגה הפסד ביתי נוסף, הפעם מהפועל ר"ג (1:0). שיפור מסויים נרשם גם אצל הפועל חד־רה, שהכניעה ללא תנאי את הפועל חולון — 0:3.

הפ' טבריה 1 / בית"ר חיפה 0

שוער בית"ר, מאיר בן־איבגי, מילט את קבוצתו מתבוסה ביתית אך לא מנע את הפסדה לאורחת מטבריה.

הטבריינים הציגו משחק התקפה שאפתני, תקפו ברוב שלבי המש־חק והסתפקו גם בנצחון דחוק.

את שער הנצחון הבקיע עמוס כהן בדקה ה־67, ובהמשך החטיאו חבריו הזדמנויות רבות להבקעה.

שפט שלמה שחר לעיני 500 צו־פים בקרית־חיים.

הפ' מרמורק 1 / בית"ר רמלה 0

נצחון הבכורה של מרמורק הו־שג לאחר מאבק ביתי קשה וב־זכות יכולתו הגבוהה של שוער הרכש שלה, גיא לוי.

דני אשכנזי המארח הבקיע כבר בדקה החמישית, אולם היתרון היה דחוק בידי הבית"רים. האורחים תקפו עד לסיום, שלטו ללא עור־רין, סיכנו ובעטו מכל מצב, אך השוער גיא לוי גאה להיכבש.

לבית"ר שספגה הפסד שני בר־ציפות נכונה, איפוא, אכזבה גדו־לה.

שפט אריה פרוסט לעיני 500 צופים ברחובות.

בית"ר ת"א 6 / הכח ר"ג 2

„מגולים" מר"ג צללו כבר בדקה הראשונה בשעה שדוד מאיר הכ־ניע את שוער בית"ר. אך המשחק היה שייך דווקא לשחקני „ה־מנורה".

הבית"רים הציגו משחק מעולה. מתואם ומדוייק, וניקבו את רשת הכח כברה. הגנת הכח היתה פרוצה לגמרי והלוצי בית"ר שילו ברחבה תהלמו שוב ושוב ברשת הכח.

יהודה קצב הנהיג קבוצה בי־ת"רית מגובשת, לוחמת ובעל כו־שר הבקעה „מטריף". בדקה ה־16 השווה דני צמח בבעיטת 11 מ' ודב רמלר קבע יתרון בית"רי ב־דקה ה־26. שערי של ירון כהן בדקה ה־38 ביטא את המהפך ב־משחק.

שער נוסף של רוני מהנקודה הלבנה (58) קבע 1:4, אך אבוהם לוי צימק כעבור דקה בבעיטת 11 מ' בעבר השני. בית"ר לא הס־תפקה ביתרון של שני שערים ו־הוסיפה צמד ע"י ירון כהן (75) ויעקב גומדר (86).

הכח ספגה הלם נוסף, כשיצחק מנצור הורחק בין העלבת השופט.

שפט יצחק בן־יצחק לעיני 300 צופים בשכונת התקווה.

בית"ר נתניה 1 / הפועל לוד 1

השוער הלודאי המצטיין יעקב בנודיס „גנב" שתי נקודות מה־נתניתים לאחר שבעל את שער על בריה.

5000 הצופים חזו במאבק מעו־יין, פתוח ועשיר באירועים. במח־צית הראשונה התנהל משחק דו־צדדי ולוד אף יוזמה ותקפה. לאחר ההפסקה בלט היתרון הנתנייתי, אך הוא לא תורגם לשערים בגלל עמידתו המעולה של השוער בנו־דים ההחמאות הלוצי בית"ר.

דווקא לוד הבקיעה ראשונה ע"י יעקב הלל בדקה ה־46. לבית"ר נתניה הזדמנות מצויינת בדקה ה־60, אך משה גבאי בעט מהנקודה הלבנה לקורה.

ישראל פוגל החותיק הציל מעט מבניות הבית"רים, כשהשווה ב־דקה ה־72.

שפט דאוד סוחיל בנתניה.

הפועל ר"ג 1 / הפועל יהוד 0

נסים רבי העניק במרגליו נצ־חון שני ברציפות לר"ג ושיחזור את הבקעתו מהשבת שעברה.

קרב התחתית משך 500 צופים ליהוד והיה, כמצופה, ירוד ברמ־תו, עצבני ומתוח. שתי הקבוצות הירבו לשגות ולהחמיא והנצחון הרמת־גני היה מיקרי למדי.

בדקה ה־73 בעט ניסים רבי לעבר שער יהוד. הכדור ניתז מן הקורה וחדר פנימה.

שפט יעקב כהן.

הפועל עכו 1 / בית־שמש 1

בית־שמש היתה קרובה לנצחון ראשון, אך היא לא השכילה לנצל את עדיפותה המספרית כדי להב־קיע שער נוסף.

בדקת הסיום של המחצית הרא־שונה הושלך הס ביציעי עכו ב־שער שלשלמה אבוטבול המצטיין הכניע את השוער המקומי.

עכו השוותה בדקת הפתיחה של המחצית השניה ע"י שמעון דעקין וניסתה לנצל את תנופתה כדי להר־לום שנית. הרחקתו של קשרה עופר רוזה בדקה ה־75 העניקה יתרון לאורחים, אך התוצאה נות־רה בעינה.

שפט מאיר בנישתי לעיני 1000 צופים.

רמת־עמידר 1 / רמת־השרון 1

רמת־עמידר איבדה שתי נקודות יקרות 9 דקות מסיום, אולם ה־תיקו לא מקפח אותה.

שכן דווקא רמת השרון תקפה לכל אורך המחצית השניה וה־שער ביטא היטב את עליונותה.

המחצית הראשונה היתה שקולה יותר. רמת עמידר פתחה בתנופה הסילה לחץ על שער מארחיה ו־הכניעה אותו בדקה ה־24 ע"י מרדכי בנישתי. יואב אברהם הישו־וה בדקה ה־81.

שפט בני כהן לעיני 400 צופים ברמת־עמידר.

הפועל חדרה 3 / הפועל חולון 0

התשורות חדרתיות במחצית ה־שניה העניקה לה לא רק שלוש נקודות אלא גם נצחון מחוץ וטעם מתוק בפה.

המחצית הראשונה המשעממת ו־הרדומה. לא רמזה על הצפוי ב־המשך. שתי הקבוצות הציגו מש־חק הסר מוחץ ויוזמה ואיכזבו את 250 הצופים.

בדקה ה־51 הוכשל החדרתי רונן שפירא ברחבת חולון ושמי אלואד בעט פנימה מהנקודה ה־לבנה. חולון ניסתה עוד לעשות משהו, אך הרחקתו של בני דמתי בדקה ה־60 טרפה את קלפיה.

ביותר מספרי היתה דרכם של החדרתיים סלולה: מלכיאל סוכר הבקיע בדקה ה־71 ודונן שפירא התם בדקה ה־82.

שפט יעקב אלימלך במגרש ב־חדרה.

בתחור הבא בארצית

- הפועל לוד — בית"ר חיפה
- הפועל טבריה — הפ' חדרה
- הכח רמת־גן — בית"ר נתניה
- בית"ר רמלה — בית"ר ת"א
- רמת־השרון — הפ' מרמורק
- הפ' רמת־גן — רמת־עמידר
- בית שמש — הפועל יהוד
- הפועל חולון — הפועל עכו

הליגה הארצית

	מש'	נצ'	תיקו	הפ'	שערים	נק'
1. הפועל לוד	8	5	2	1	5—12	17
2. בית"ר תל־אביב	8	5	1	2	9—17	16
3. בית"ר נתניה	8	4	4	—	4—11	16
4. מכבי רמת־עמידר	8	4	3	1	5—7	15
5. הפועל טבריה	8	4	1	3	8—8	13
6. הכח רמת־גן	8	4	1	3	11—9	13
7. בית"ר רמלה	8	3	3	2	5—8	12
8. הפועל חדרה	8	3	2	3	6—8	11
9. הפועל רמת־השרון	8	3	2	3	12—8	11
10. הפועל עכו	8	2	3	3	7—9	9
11. הפועל רמת־גן	8	2	3	3	7—5	9
12. הפועל חולון	8	2	3	3	10—6	9
13. בית"ר חיפה	8	—	6	2	7—5	6
14. הפועל מרמורק	8	1	3	4	10—5	6
15. הפועל יהוד	8	1	2	5	10—6	5
16. הפועל בית־שמש	8	—	3	5	15—7	3

ליגות ב'

● דרום א': איחוד צעירי יפו — הפועל כפר קאסם 1:1; בית"ר כפר סבא — גבעת שמואל 1:2; הפועל מחנה יהודה — בית"ר ראש העין 0:1; מכבי הרצליה — הפועל כפר שלם 1:1; הפועל גיל־גיליה — הפועל הרצליה 0:3; מ־כבי שכון המזרח — מכבי רמת השרון 1:3; הפועל טירה — מכ־בי רמלה 2:3.

● דרום ב': הפועל מרחבים — מכבי בן צבי 2:2; הפועל רמלה — הפועל באר יעקב 0:0; מכבי קרית עקרון — בית"ר יבנה 0:4; עירוני אשדוד — מכבי רחובות 0:1; בית"ר לוד — הפועל אשדוד 0:1; הפועל שדרות — מכבי ב"ש 3:3; סקצית נס ציונה — הפועל אילת 1:2.

● צפון א': הפועל תל חנן — מכבי קרית ביאליק 1:2; בית"ר קרית שמונה — מכבי עכו 0:1; בני חצור — הפועל בני תמרה 1:2; הפועל אפיקים — הפועל אבו סנאן 0:3; סקצית מעלות — הפו־על סכנין 0:0; הפועל מג'דל כרום — הפועל בני עכו 2:5.

● צפון ב': הפועל כפר סלם — הפועל אכסאל 0:2; הפועל טייבה — הפועל בקעה אל גרביה 0:1; הפועל נחליאל — הפועל בית אליעזר 0:2; מכבי עוספיה — מכבי צור שלום 0:4; הפועל גבעת אולגה — הפועל זלית אל כרמל 0:1; הפועל יוקנעם — הפועל אום אל פאחם 2:3; הפועל מגדל העמק — מכבי זכרון יעקב 2:2.

בגביע המדינה

אתמול נערכו משחקי שמינית גמר גביע ירושלים לנוער.

התוצאות שהושגו: שמשון ת"א — מכבי יבנה 0:3; הפועל עכו — הפועל נצרת עילית 2:2 (3:4 לעכו בבעיטות עונשין מ־11 מ'); בית"ר נתניה — מכבי פ"ת 1:2; מרעדון כדורגל נווה יוסף חיפה — הפו־על בית שאן 0:3; מכבי חיפה — מכבי נתניה 1:2; הפועל ת"א — הפועל בת ים 0:2; הפועל ב"ש — הפועל חולון 1:5; מכבי ת"א — עירוני אשדוד 1:3.

ארמלי לועדת המשמעת בענין חוזה חריג

מאת אשר גולדשלגר

יאיר ארמלי, כדורגלן „מכבי חי־פה והנבחרת הלאומית, יועמד ב־יום רביעי בפני בית הדין המש־מעתי של ההתאחדות לכדורגל. ארמלי יואשם בעבירה על תקנון שחקני ההסכם, לאחר שבמהלך ה־קיץ האחרון ביקש לממש את הס־כם השחרור שלו עם מכבי חי־פה, אם לא תענה אגודתו לתנאיו הכספיים.

לפני שבועיים הורחק בשל עבי־רה דומה כדורגלן מכבי שעריים, איתן שלום, לתקופה של 5 משח־קים על תנאי.

שייט

● 100 מפרשיות מדגמים שונים השתתפו אתמול בשיוט אחי אילת המסורתי.

בגלשנים קלים זכה ערן עגבר מהפועל מכמורת; בגלשנים כב־דים ניצח עופר בוצר מזבולון יפו; בלייזר זכה איתן גורל מה־פועל בת־ים; בשתף זכה גל ברודשטיין מזבולון בת־ים; בס־פינות גדולות זכתה הסירה „מו־לדת" בפיקודו של אלון בר חיים; בספינות בין לאומיות זכתה ה־סירה „שחף" בפיקודו של אלי סמדגיה מצופי ים יפו; בספינות קטנות זכתה „הסירה „סטר" בפי־קודו של דידי סבן מיפו.

ארה"ב תארח „הפרס הגדול" הראשון באו"ק

מאן חוזה, ארה"ב, תארח את המפגש הראשון במסגרת ה־„פרס הגדול" באתלטיקה ב־31 במאי 1986 — כך נקבע אתמול בקונגרס התאחדות האתלטיקה הבין־לאומית.

תהיה זו התחרות היחידה על אדמת ארה"ב. 15 התחרויות ה־אחרות יהיו על אדמת אירופה, כשתחרות הסיום תהיה שוב ברו־מא, ב־10 בספטמבר.

במסגרת התחרויות יהיו ארבעה בגוש המזרחי. ב־14 ביוני בבר־טיסלבה, צ'כיה: ב־3 ביולי ב־דרזדן, מזרח גרמניה (תחרות היום האולימפי); ב־9—8 ביולי במוס־קווה וב־11 באוגוסט בבודפסט. לונדון תארח שתי תחרויות במס־גרת זו (ב־11 ביולי וב־8 באו־גוסט).

כן אישר הקונגרס עריכת אלי־פות אירופה באולמות סגורים ב־ימים 22 ו־23 בפברואר במדריד ואליפות אירופה ב־26 עד 31 ב־אוגוסט בשטוטגארט.

הניחוש הנכון

1. הפועל ת"א — הפועל ב"ש 2
2. הפועל חיפה — מכבי חיפה 1
3. הפועל יבנה — בני־יהודה x
4. הפועל פ"ת — בית"ר י־ם 2
5. הפועל כפ"ס — שעריים x
6. מכבי ת"א — שמשון ת"א 1
7. מכבי יפו — הפועל י־ם 1
8. מכבי נתניה — מכבי פ"ת x
9. הפועל חדרה — הפ' חולון 1
10. רמת־עמידר — רמת־השרון x
11. בית"ר ת"א — הכח ר"ג 1
12. בית"ר נתניה — הפ' לוד x
13. בית"ר חיפה — טבריה 2

אופניים

● אריה רוזנטל מאגודת גלגלי העץ בגבעתיים ניצח אתמול במ־רוץ אופניים שנערך סביב כיכר המדינה בת"א, לאחר שעבר 71 קים, בסיבובים, בזמן של 14.02 דקות.

אחריו הגיעו האחים גל חזקל הראל מר"ג.

22 רוכבי אופניים השתתפו ב־תחרות.

סיף

● ניר זלצברג מהפועל עכו זכה אתמול באליפות הפועל בסיוף לגילאי 12, לאחר שגבר בגמר על עופר נאומי מהפועל כפר סבא 1:8.

שלישי דורג גיל יעקובי מב־אר שבע.

באליפות הבנות זכתה אילת אור־חיון מעכו, שניצחה את נעמי אל־ברס מבאר שבע 7:8. שלישית דורגה אוסנת קורקוס מהפועל עכו.

קליעה

● קלעי הפועל ת"א ניצחו את־מול בתחרות הליגה ברובה אויר, לאחר שצברו 1034 נקודות לפני מכבי רעננה (1030) והפועל חולון (1011).

בתחרות האישית ניצח גדעון זור מר"ג (365 נקודות).

● מכבי רעננה ניצחה בתחרות הליגה באקדח אויר, לאחר שקל־עיה צברו 1056 נקודות, לפני בית הלוחם (1046). והפועל ת"א (1012).

בתחרות האישית ניצח אשר שדמי מבית הלוחם.

● קלעי הפועל דגניה ניצחו את־מול בתחרות הליגה ברובה אויר, שנערכה באיילת השחר, לאחר ש־צברו 1071 נקודות לפני קבוצת המשנה שלהם (1010).

בתחרות האישית ניצחה במפ־תיע הקלעית דליה לביא מדגניה א' (371).

בתחרות הליגה באקדח אויר, מתא צפון, ניצחה איילת השחר עם 1004 נקודות לפני ג'גיה (985).

ברירוג האישי היה ראשון יהודה זיד.

כדורעף

בגביעי אירופה בכדורעף ניצ־חה האלופה הפועל המעפיל את אלופת קריסין אופל ניקוסיה 0:3. אלופת הנשים הפועל בצמן גברה על אלופת יוון 2:3 וקריה אתא נוצחה בגביע המחזיקות ע"י ספנדורה מברלין 3:2.

היונייטד ממשיכה לדרוס הפעם את קובנטרי — 0:2

קבוצת הכדורגל מנצ'סטר־יונייטד ממשיכה להכות ביריבותיה. הקרבן האחרון שלה היתה קבוצת קובנטרי שהספי־רה באולד טרפורד 2:0. את שני השערים לזכות יונייטד הבקיע הדני הבין־לאומי ייספר אולסן עוד במחצית הראשונה.

למנצ'סטר יונייטד 41 נקודות מ־15 משחקים, וזה שלושה חוד־שים שהיא צועדת בראש הטבלה בהפרש ניכר. היא מקדימה ב־10 נקודות את ליברפול שהשיגה נצ־חון דחוק במגרשה על קבוצת התחתית לסטר 0:1. במקום הש־לישי ניצבת שפילד וונסדיי, ש־סיימה בלונדון בתיקו 1:1 עם קווינס פארק ריינג'רס. לשפילד 28 נקודות ב־13 נקודות פחות מאשר המוליכה בראש.

צ'לסי עלתה למקום הרביעי בטבלה עם 27 נקודות לאחר ש־השיגה נצחון חוץ על קבוצת ה־תחתית איפסוויץ' 0:2. האלופה אברטון נסוגה מן המקום הרביעי בעקבות הפסדה בלונדון לווסט־האם 2:1. אסטון וילה השיגה סוף סוף נצחון כשהיא גברה על אוק־ספורד 0:2. ארסנל עלתה למקום החמישי כשניצחה במגרשה את מנצ'סטר סיטי 0:1.

ווטפורד סיימה בביתה קאסל ב־תיקו 1:1. לוטון גברה על נו־טינגהאם 0:2. סאות'המפטון גב־רה על טוטנהאם 0:1.

המשחק ה־11 בין נוטינגהאם ל־ווסט ברומיץ' ייערך היום.

המוליכה בליגה השניה פורט־סמות נוצחה בשבת ע"י לידס 2:1. למרות הפסדה מוסיפה פורטסמות לצעוד בראש עם 35 נקודות מ־15 משחקים מקדימה ב־8 נקודות את צ'רלטון שהביסה את שרוסבורי 1:4. מספר נקודות דומה לאולד־האם, שנוצחה 1:0 ע"י ברנסלי. סנדרלנד — פולהאם 1:2, גרימסבי — מילוול 1:5, בריטון — נוריץ' 1:1, מידלסבורו — בלק־בורן 0:0, סטוק — האדרספילד 0:3, שפילד יונייטד — האל 1:3.

במשחק הגדולות בסקוטלנד ה־ביסה אברדין את לטיק 1:4. הא־לופה הסקוטית מוליכה עם 18 נקודות מ־13 משחקים. באמצע השבוע הפסידה אברדין להארטס 1:0. במקום השני נשארה סלטיק עם 16 נקודות. ריינג'רס במקום השלישי סיימה בתיקו אפס עם קליידבנק. לריינג'רס 15 נקודות לפני סנט מירן 13, שהפסידה ל־מאדרוול 3:1. דאנדי יונייטד — הארטס 1:1, איברניאן — דאנדי 1:2.

מפלה לברמן בליגה הגרמנית המוליכה בטבלת הליגה המערב גרמנית קבוצת ורדר ברמן נחלה תבוסה במחזור ה־13 בעיר לבר־קוזן ע"י מקבצה המקומית בשי־עור 5:1. מנשנגלדבאך השיגה נצחון חוץ על קבוצת התחתית דורטמונד 2:3, ומוליכה יחד עם ברמן עם 19 נקודות לכל אחת.

האלופה ביירן מינכן, שהשיגה אף היא נצחון חוץ על קייזרסל־אוטרן 2:2, נשארה במקומה הש־לישי עם 18 נקודות ומקדימה ב־שתי נקודות את לבירקוזן.

קבוצת קלן, בה משחק הישר־אלי דוד פיזנטי נוצחה ע"י אר־דינגן, שהובבה באמצע השבוע ב־גביע הגרמני ע"י קבוצת החוב־בנים טריר. קלן נוצחה 3:2.

תוצאות נוספות: דיסלדורף — סארבריקן 2:2, המבורג — נירנ־ברג 0:1, פראנקפורט — שטוט־גארט 1:1, בוכום — שאלקה 1:1.

היום תיקבע בסיאול הנבחרת ה־18 למקסיקו

בסיאול תיקבע היום הנבחרת ה־18 שתופיע בגמר גביע העולם במקסיקו. כשסיכוייה של דרום קוריאה טובים להופיע במקום הש־ניה בתולדותיה בגמר. דרום קו־ריאה תארח את יפאן אותה ניצ־חה במשחק הראשון בטוקיו 1:2.

היום בסידני אוסטרליה תארח את ניו־זילנד בגומלין באיזור האוקיאני בו משתתפת ישראל.

כפ"ס ודימונה ממשיכות לנצח

מאת ד. ברוך

קבוצת הפועל עליה כפ"ס ממשיכה להציג יכולת גבוהה ולהוליך בראש המחוז הצפוני לאחר שגברה במשחק חוץ על הפועל נצרת־עילית 1:3.

הפועל דימונה, שהכניעה במא־בק יוקרתי את הפועל ירוחם 0:1 לעיני 2500 צופים, צועדת בראש המחוז הדרומי.

קרב הצמרת בין הפועל קרית־שמונה לבין הפועל בית שאן הס־תיים בתיקו 1:1. הפועל רעננה זכתה בנקודה ראשונה דווקא ב־משחק החוץ בטמרה (1:1).

בשני המחוזות ערכו השחקנים „שביתה איטלקית" ומספר השערים היה זעום. „הצטיינו" במיוחד חלו־צי הדרום, שהבקיעו שלושה שע־רים(!) בלבד בששה משחקים.

מחוז הצפון

בנצרת־עילית: הפועל עליה כפ"ס — הפועל נצרת־עילית 1:3.

כפ"ס לא התרגשה ממשחק ה־חוץ, הציגה יכולת טובה וזכתה במלוא הנקודות. השערים: מדואל (8, 35), זאדה (67). לנצרת־עילית: אדלר (40). שפט בן־ברוך, 500 צופים.

בקרית־שמונה: הפועל קרית־שמונה — הפועל בית־שאן 1:1.

יואל יסראפי התחיק הוליך את המארחים ליתרון (35), כרסימון השווה (62). שפט זועבי, 300 צופים.

בטמרה: מכבי טמרה — ה־פועל רעננה 1:1.

רעננה הבקיעה כבר בדקה ה־חמישית ע"י עובדיה ועמאס היש־ווה בדקה ה־60. שפט לוין, 1000 צופים.

באור־עקיבא: מכבי עפולה — מכבי אור־עקיבא 0:2.

אכזבה ביתית לאור עקיבא ב־עקבות שעריהם של סילקו (71) ויצחק כהן (79). שפט שפר. 500 צופים.

בחדרה: מכבי חדרה — מכ־בי שפרעם 2:2.

שפרעם הוליכה פעמיים ביתרון (אבולפול — 12, זועבי — 46). אך המקומיים השכילו להשוות (אברהם — 18, איילון — 70). שפט רוזה. 100 צופים.

בטירת־הכרמל: הפועל טירת הכרמל — בית"ר טבריה 0:0.

משחק שקול. התקפות עקרות ו־חסרות דיוק. שפט אלנקוה. 400 צופים.

בקרית אתא: הפועל קרית־אתא — מכבי אח"י בני־נצרת 0:0.

משחק מעניין תרף הבצורת ב־שערים. שפט קליין, 300 צופים.

מחוז הדרום

בר"ג: מכבי השקמה — מכ־בי קרית־גת 0:0.

300 הצופים חזו במשחק מעניין. שפט גבי פרץ.

באזור: הפועל אזור — ה־פועל ראשון־לציון 0:0.

משחק משעמם. שפט דני כהן. 400 צופים.

הפועל בת־ים — הפועל אור יהודה 0:0.

2000 צופים באו למשחק וספגו סטירת־לחי מצלצלת. שפט אסולין.

בקרית־אונו: הפועל אשקלון — הפועל קרית־אונו 0:1.

אשקלון חזרה לתמונת הצמרת לאחר נצחון חוץ מרגלי עטיה (58). שפט יעקב סמן. 300 צופים.

בדימונה: הפועל דימונה — הפועל ירוחם 0:1.

שערו של אזורה בדקה ה־63 הרע את גורל הקרב היוקרתי. 2500 צופים חזו בו. שפט שייגר.

בחולון: לורוס חולון — ה־פועל קרית־מלאכי 0:1.

דעבול הכריע את המאבק הש־קול בדקה ה־62. שפט הישטיין. 1000 צופים.

במחזור הבא

● צפון: עליה כפ"ס — מכבי אח"י בני נצרת; בית"ר נה־ריה — הפועל קרית אתא; מכבי שפרעם — הפועל טירת הכרמל; מכבי עפולה — מכבי חדרה; ה־פועל רעננה — מכבי אור עקיבא; הפועל בית שאן — מכבי טמרה; הפועל נצרת עילית — הפועל קרית שמונה.

● דרום: הפועל אשקלון — קרית מלאכי; הפועל אור יהודה — לורוס חולון; הפועל ראשל"צ — לורוס חולון; הפועל ירוחם — ה־פועל אזור; מכבי קרית גת — בית"ר באר־שבע; הפועל קרית־אונו — השקמה ר"ג.

טבלאות ליגות א'

צפון	מש'	שערים	נק'
1. עליה כפ"ס	5	2־8	9
2. צור־שאן	5	5־10	7
— קרית־שמונה	5	[illegible]	6
— בית"ר טבריה	5	3־5	7
5. אח"י נצרת	5	7־10	6
6. קרית־אתא	5	4־4	6
7. מכבי טמרה	5	5־7	5
8. מכבי עפולה	5	6־6	5
9. טירת הכרמל	5	7־6	4
— מכבי חדרה	5	6־5	4
11. נצרת־עילית	5	7־3	4
12. מכבי שפרעם	5	10־7	3
13. אור־עקיבא	5	10־4	2
14. הפועל רעננה	5	7־2	1

דרום	מש'	שערים	נק'
1. הפועל דימונה	5	2־7	8
2. אור־יהודה	5	3־4	6
3. קרית־אונו	4	1־2	5
— רמת־השקמה	4	2־3	5
— הפועל אזור	5	2־3	5
6. הפועל אשקלון	4	2־2	5
7. לורוס חולון	5	5־3	5
8. קרית־גת	4	1־2	4
— הפועל ירוחם	5	3־2	4
— הפועל בת־ים	5	3־2	4
11. בית"ר ב"ש	4	4־3	3
12. קרית־מלאכי	5	4־2	3
— ראשון לציון	5	4־2	3

ספינקס נכנע מחוץ לזירה

מאת מ. שבח

אלוף העולם החדש במשקל כבד מטעם ההתאחדות ה־בין־לאומית, האמריקאי מייקל ספינקס, נכנע לתביעותיה של מועצת האיגרוף העולמית וויתר על כתרו במשקל חצי־כבד, בתואר בו הוא מוכר על־ידה וגם ע"י ההתאח־דות העולמית.

לאחר כניעתו, יוכל ספינקס להתמודד על הכתר העולמי של המועצה, בו מחזיק האמריקאי תומאס פינקלון.

ספינקס היה המתאגרף הראשון שנטל את הכתר העולמי במשקל כבד, כשהופיע מול האלוף הקודם לארי הולמס, כשהיותו אלוף עולם במשקל חצי־כבד.

מועצת האיגרוף העולמית איפשרה לספינקס להחליט עד ה־16 באוקטובר על איזה תואר עולמי הוא רוצה לוותר.

על התואר הפנוי של ספינקס, יתמודדו מרווין ג'ונסון, שזכה בעבר בכתר ומאטה כוהמד מגאנה, המכונה „פרינס (נסיך)". שניהם מדורגים ראשונים בדירוג העולמי. בכך לא תם הקרב על הכתר.

המנצח בינקים יתמודד עם וליאמסון מארה"ב, המדורג רביעי, ואז יוכתר אלוף עולם חדש במשקל חצי־כבד.

20 נפצעו בתקרית אלימה באיצטדיון בבואנוס־איירס

מאת מ. שבח

20 איש נפצעו בתקרית אלימה שפרצה בין אוהדי קבוצת בוקה־ג'וניורס ומשטרת בואנוס־איירס, לאחר ש־קבוצתם הובסה ב„דרבי" על־ידי אינדפנדיינטה 3:0.

המשחק היה במסגרת הליגה הארגנטינית וזו לא הפעם הראשונה, שאוהדי „בוקה" המוכרים כקנאים לקבוצתם אינם משלימים עם הפסד קבוצתם לקבוצה המושבעת אינדפנדיי־נטה.

המשטרה נאלצה להשתמש בנשק חם מול המתפרעים שניסו לפלוש למשטח המשחק ולפגוע ולהלום את שחקני קבוצה היריבה. שלושה מן הפצועים נמנים על חברי ה־משטרה.

בקבוצת בוקה־ג'וניורס כיכב דייגו ארמנדו מאראדונה ממנה עבר לברצלונה ואחר־כך לנאפולי.

עונה חדשה — פנים חדשות בליגה המקצוענית בארה"ב

מאת ג. שרון

בגיל 40, לא נותרו לכוכבה של הלוס־אנג'לס לייקרס, קארים עב־דול ג'אבר, הרבה שאיפות מקצו־עיות. הוא כבר זכה באליפויות, בתארים אישיים ושבר שיאים שישארו חקוקים בספרי ההיסטוריה לעוד שנים רבות.

העונה הוא יסיים כנראה את הקריירה שלו. הוא שואף לסיים אותה עם תואר נוסף, השני ב־רציפות של קבוצתו. מבצע שלא היה כמותו ב־16 השנים האחרו־נות.

בסוף השבוע האחרון נפתחה הליגה המעניינת המרתקת וה־טובה בתבל. קארים קלע 20 נקודות והוביל את קבוצתו לנצחון ראשון, בתקוה שאחריו תבוא סידרה של נצחונות עד לסידרת הגמר המיוחלת.

אבל עד אז נכונו לו, להבריו וליתר שחקני הליגה מאבקים הרי־פים. את הצפוי ניתן היה ללמוד כבר במשחקי ההכנה, שהיו מלווים בחילופי מהלומות, הרחקות וקנ־סות. מה מכינה לנו האנ.בי.אי., מה התחדש בקבוצות, מיהן ה־מועמדות ל„צ'ר הצמרת, מי קי־פוך לכוכב, ומי יודע ויעלם מה־זירה? על כך ברשימה שלפניכם.

החוף המזרחי
האיזור האטלנטי

● בוסטון סלטיקס: ה„פינליס־טית" של אשתקד, רכשה את ביל וולטון הענק הלבן מהקליפרס. וולטון ישתף פעולה לראשונה עם לבן אחר — לארי ה„ציפור" בירד. עוד הצטרפו לקבוצה סלי־ויליאמס, ג'רי סיטינג והבחורה מהדרפט סאם וינסנט.

● וושינגטון בולטס: ההפתעה שבהפתעות. עם שחקנים אפורים כצ'רלס ג'ונס, פרנק ג'ונסון דארן דיי והגדולי בראולי והכוכב ה־שחקן הגבוה בליגה, הסודני מנוטה בול (2.30 מ'), שהצטרפו לכוכבים בג'ף רולנד, דן ראונדפילד, קליף רובינסון, גאס וויליאמס וג'ף מאר־לון, ניתן לצפות לחידוש ימיה של נציגות הבירה.

● פילדלפיה 76: מאמן חדש וכוכבים וותיקים. מאט גואוקס הוליך את בילי קנינגהאם בתפקיד המאמן. הוא ימשיך להתבסס על הוותיקים מוזס מאלון (שנה 11 בליגה) והד"ר ג'יי בן ה־35, ש־יפרוש בתום העונה. אנדרו טוני סובל מפציעה. אך הוא יתאושש. לטסלל צורפו שני ה„רוקי". טרי קטלדג' וגרג כמוקס לתגבור מ־תחת לסלים.

● ניו־ג'רזי נטס: גם כאן מאמן חדש — דייב וול (לשעבר עוזר מאמן הלייקרס) שימשיך להתבסס על הוותיקים מייקל ריי ריצ'רדסון, דריל דאוקינס ואוטיס בורדסונג. הפנים החדשות בקבוצה — מיקי ג'ונסון.

● ניו־יורק ניקס: ה„רוקי" של השנה פאט יואינג (2.13 מ') נרכש כדי לשנות את פני הקבוצה. הוא יצטרך ל.סתייע באחים ברנרד (אחרי שיחלים מפציעה כנראה ב־פבריואר) ואלברט קינג. רכש נוסף מהדרפט — ג'רלד ווילקינס. המאמן — יובי בראון.

אזור המרכז

● מילווקי באקס: לחזור על ההצלחות של אשתקד, כך מקווים במילווקי יחד עם המאמן דון נלסון והכוכבים סידני מונקריף, טרי קמינגס ופול פרסי וה„דרפט" החדש ג'רי ריינולדס.

● דטרויט פיסטונס: איזיה תו־מס ימשיך להוות מוח הקבוצה. ריק מאהורן, שנרכש מהוושינג־טון בולטס בזכות משחקו ה־אגרסיבי, הוא רכש חיובי כמו גם ה„רוקי" ג'ו דומארס.

● קליבלנד קאבלירס: המאמן ג'ורג' קארל יצטרך להוכיח, כי ה„פיניש" של אשתקד לא היה מקרי. וורלד פרי ימשיך לכבב. שלושת שחקני הרכש אניס ושלי וה„רוקיס" קית לי וג'ון ויליאמס ישתדלו להשתלב בקבוצה.

● שיקאגו בולס: מייקל ג'ורדן ולהקתו. המאמן החדש סטן אל־באק ימשיך לבנות הקבוצה על ג'ורדן, בשיתוף שלושה החדשים ג'יין באנקס, קייל מאקיי וה„רוקי" צ'רלס אוקלי. גם יד ה־זהב של ג'ורג' גרווין (33) ש־נרכש מה„ספרס" בוודאי תעזור.

● אטלנטה הוקס: דומיניק ווי־ליקינס וספוד ווב הם כוכבי הקבו־צה. ג'ון קונצ'ק הוא ה„רוקי" ה־חדש.

● אינדיאנה פייסרס: ריימן טיס־דייל, ה„רוקי" הטרי, מבטיח להיות אחת ההצלחות של העונה. ה־בעיות של הקבוצה הן בהגנה. לחיזוקה רכשה גם את קווין מא־קגר, ביל מרטין ודווין מקליין.

ביל וולטון במדי בוסטון סלטיקס לחסל את שאיפות הלייקרס לאליפות שניה

החוף המערבי
האיזור המרכזי

● דנבר נאגטס: הגנת הלחץ, ש־עליה מתבסס דאג מו, תמשיך להוות החוט המוביל של הקבוצה, בה ימשיכו לכבב קלווין נאט, כהחולים מפציעה ברכבו. בלייר רבוכסן הוא ה„רוקי" של הקבו־צה.

● יוסטון רוקטס: „מגולי" יוס־טון, רלף סמפסון ואקים אולו־ג'יואן, ימשיכו לשאת בעיקר ה־נטל. אבל השניים יסבלו מהעדר סיוע מצד חבריהם.

● דאלאס מבריקס: שלושה „רוקים" — מהם שני המערב־גרמנים, דטלף שרמף ואוובה בל־אב. ביחד עם ביל וניגנגטון יצטרכו להוכיח, כי רכישתם היתה כדאית.

● יוטה ג'ז: מארק איטון, ה־חוסם הטוב באנ.בי.אי. היה מצוו ההגנה. אדריאן דנטלי ימשיך ל־קלוע עבורה. יבלוט בחסרונו דארל גריפית.

● סאן־אנטוניו ספארס: קבוצה מזוקנת, שערכה חילוף מעניין, כשויתרה על ג'ורג' הקרחון גר־ווין, בעל יד הזהב, לטובת ה־בולס, כדי לקבל את דויד גרי־נוד. ארטיס גילמור (2.17), ב־עונתו האחרונה כנראה, יהיה כוכב הקבוצה. הצטרפו לקבוצה סטיב ג'ונסון ואריל ג'ונס.

● סקרמנטו קינג: שמה ה־חדש של קנזס־סיטי. אם לא יחולו בה שינויים משמעותיים ב־המשך העונה יהיה מצבה קשה. הצטרפו אליה ה„רוקי" ג'ו קליין וריק קאלי, שבוודאי לא יחוללו את השינוי המצופה.

האיזור הפאסיפי

● לוס־אנג'לס לייקרס: האלו־פה. על הצוות הותיק והמנוסה, הכולל את עבדול גאבר (40), מג'יק ג'ונסון וג'מייס ווורתי, צורף ותיק אחר, מוריס לוקאס, כדי לשפר המאבקים מתחת לסלים.

● פורטלנד טרייל בלייזרס: קבוצה בעל פוטנציאל אבל לא עד כדי לסכן את הלייקרס. קלייד דרקסלר וסטיב קולטר יסייעו לביים פאקסון ודארנל ולנטין, כמו גם הרכש קלדוול ג'ונס.

● פיאניקס סאנס: מאמן חדש — ברני ביקרסטאף (מוושינ־גטון) שחקנים ישנים שבוודאי לא יחזרו על הצלחות העבר.

● גולדן סטייט ווריורס: שובו של ג'ו בארי קארלו צפוי לעזור. כריס מולין ה„רוקי" החדש וגרג בלאורד יסייעו גם הם.

● לוס־אנג'לס קליפרס: שמות גדולים בהרכב. מרקוס ג'ונסון, דריק מקסוול, ביבל ווילקס וג'וניור ברידג'מאן. עזב ביל וול־טון, שיחסר מתחת לסלים. יצטרף להחליפו ה„רוקי" בנויס בנג'מין.

יום ראשון, י"ט בחשוון תשמ"ו, 3 בנובמבר 1985

הקנצלר בעין הסערה

מיוחד לדבר
The Economist

הלמוט קוהל כנראה אינו יודע להיות תקיף באמת. במשך שני־שלישים מתקופת כהונתו בת ארבע השנים נתון הקאנצלר המערב־גרמני להתקפות בלתי פוסקות על כשלונו לשלוט את הקבינט. קוהל רגיל למשוך בכתפיו באשר לאופוזיציה או הצהרות מתלוננות שהוא אדיש ולא מעשי. אולם חלק מנושאי הביקורות הנוקבים ביותר באים כעת מפי פוליטיקאים המתיימרים להיות ידידיו. הם טוענים כי בכלל רפיונו של הקאנצלר הסתבך בנושא הסאנקציות נגד דרום־אפריקה.

בספטמבר, לאחר שכל שרי החוץ של מדינות השוק המשותף, למעט השר הבריטי, הסכימו בלוקסמבורג על רשימה ארוכה של שרים מהאיחוד הנוצרי־סוציאליסטי של שטראוס, שהלכו אחרי ה„בוס" שלהם, הד־ריגו שהתנגדו על ההסכמה להפסקת הסכם התרבות. הם הכריזו שהם נאמנים „בראש וראשונה לשטראוס".

המערכה נגד הסאנקציות על דרום־אפריקה לא הסתיימה בכך. אף־כי שטראוס עורך את רוב התקפותיו מבאוואריה עצמה, הרי שהד־באותו הבכיר בבון, שר־הפנים פרידריך צימרמן, עיכב את תשובת משרד החוץ של שאלה בפארלמנט בעניין פעולות הבנקים המערב־גרמניים בדרום אפריקה. הוא טען שתשובת משרד החוץ היתה מחייבת מדי לגבי התומכים בסאנקציות הכלכליות.

התקפה באווירה זו עוררה תגובת־נגד של מפלגת הדמוקראטים החפשיים, מפלגת הד־קואליציה השלישית בגודלה אחרי הנוצרים־הדמוקראטים של קוהל והאיחוד הנוצרי־סוציאליסטי של שטראוס. הלמוט האוסמן, המזכיר הכללי שלהם, כינה את שטראוס דון

דרום אפריקה היא עכשיו סלע המחלוקת אליו מתנפצת הפוליטיקה הפנימית בגרמניה.

סאנקציות סמליות נגד דרום־אפריקה. הד־ליט הקאבינט ובכך להפסיק את הסכם התר־בות בין גרמניה המערבית לבין דרום אפרי־קה. ממשלת גרמניה סברה שהיא פועלת בכוח הצבעת השוק המשותף, אף כי הס־תייגותם של הבריטים בהחלט לא חייבה פעולה כזו. אותו ערב בילה שר־החוץ הגר־מני, הנס דיטריך גנשר, שלוש שעות מתוחות ומרגיזות בנשף ריקודים על סיפונה של אניית שעשועים, כשהוא שט הולך ושב על פני הריין. את השלוחה הגר ראש ממשלת באוואריה, פרנץ יוזף שטראוס בן השבעים, מנהיגם של רוב השמרנים במערב גרמניה. שטראוס מתח ביקורת נוקבת על גנשר. הוא טען שגנשר, שייצג את ממשלת גרמניה בתפקידו של שר־החוץ של השוק, הוא ליברל לא יעיל, המסכן להקריב את טובתה של גרמניה המערבית „למען מטרות אידיאולוגיות מעורפלות וההזדהות עם אפריקאים שחורים".

צעדו הראשון של שטראוס היה כתיבת אגרת לקאנצלר קוהל, שבה התלונן על העב־רה שנקטה גרמניה המערבית בוועידת לוק־סמבורג, ואחר־כך פנה אליו בטלפון. חמישה קישוט. אחד מעמיתיו הוסיף כי כל השדים הבוואריים הם אנשים שאין לסמוך עליהם. מרטין באנגמן, מנהיג הדמוקראטים החפ־שיים, ביקש משטראוס לומר מה שמעתיד נגד מדיניותו של גנשר. הוועד־הפועל של האיחוד הנוצרי־סוציאליסטי פנה לדמוקראטים החפשיים בביקורת נוקבת על כך שד־אימצו גישות „ילדותיות", והזהיר מפני השד־פעה רוסית באפריקה ותקף את גנשר על „גישתו הסלקטיבית לנושא זכויות האדם".

ומה עושה הקנצלר בינתיים ? קוהל, כהר־גלו, ממתין שהשקט ישוב לשרור בממלכתו. אולם לא כל הנוצרים־דמוקראטים רגועים כמותו. יש המאמינים שבכלל חולשתו של קוהל שטראוס מצטייר חזק מכפי שהוא באמת. הייגר גייסלר, שינהל את מסע הד־בחירות של הנוצרים־דמוקראטים בבחירות הפדראליות ב־1987, קרא ליתר משמעת בקואליציה. ראש עיריית פראנקפורט, וולטר ולמן, שקוהל ירצה ראוי למנותו לשר, טוען שחילוקי הדעות מסכנים את סיכויי המפ־לגה בבחירות. אנשים במפלגתו של קוהל מצפים שייקח את העניינים בידיו.

אתונה רוצה אבל פוחדת

מאת חיים ביאור

שלטים בכחול־לבן, המוצבים בעמק תסליה הגדול לאורך הכבישים המובילים מאתונה ומסלוניקי לעיר הנמל וולוס שבמרכז יוון, מבשרים על קיומו של קו המעבורות שבין וולוס לנמל לטקיה שבסוריה. אלה אינם שלטי פרסומת של חברת נסיעות פרטית, אלא שלטים שנקבעו על־ידי „מע"ץ היווני", הכפוף למשרד התחבורה באתונה.

הדבר ממחיש את היחסים ההדוקים ש־מקיימת ממשלת פפנדריאו הסוציאליסטית עם העולם הערבי, לרבות מדינות הסירוב הקיצוניות סוריה ולוב, בהשוואה ליחסים בערבון מוגבל שמקיימת ממשלה זו, ככל קודמותיה, עם ישראל.

הקשרים הדיפלומטיים בין יוון לבין ישראל — אין להם את ורע במערכות ה־יחסים בין שתי מדינות ברחבי תבל. ה־לקסיקון הדיפלומטי אינו מכיר בסוג זה של קשרים. היוונים הסתפקו בהכרה דה־פקטו במדינה היהודית, לאחר שלא תמכו בהקמתה בהצבעה הגורלית באו"ם. מאז 1972 הם מקיימים בתל־אביב „נציגות דיפלו־מטית" במקביל לנציגות דומה שישראל מחזיקה באתונה, והבכיר בכל אחת מן הנציגויות נושא בתואר אישי של שגריר.

בשנות החמישים ובראשית שנות ה־60 תירצו היוונים את העדר היחסים הדיפלומ־טיים המלאים עם ישראל בחרדתם לגורלה של הקהילה היוונית במצרים, שמנתה אז יותר ממאה אלף נפש. במשך השנים הצטמקה והלכה האוכלוסיה היוונית במצרים — רבים היגרו לאירופה ולארה"ב — ובמקביל ל־תהליך זה השתנו גם הסבריהן של ממשלות אתונה בעניין היחסים עמנו.

הטיעונים העיקריים מצביעים היום על תלותה הכלכלית, ואף הפוליטית, של יוון ב־22 מדינות ערב. אנשי ממשל יוונים לא יאהבו לשמוע זאת, אך מאז ומתמיד קיוותה אתונה לתפוס את מקומה של ביירות כמרכז הפיננסי של העולם הערבי. כעשרים אחוז מסחר החוץ של יוון נשענים על השוק הערבי הגדול. יוון מודעת למקומה הגיאוגרפי בין המזרח התיכון לבין מערב אירופה ולהיותה „גשר לעולם הערבי", כ־הגדרתו של אנדריאס פפנדריאו.

בצד השיקולים הכלכליים, ישנו הגורם המדיני: ההתחרות עם תורכיה המוסלמית. זו נתונה לעליות ולירידות על רקע חילוקי דעות ביניהן סביב הריבונות בים האגאי וכן בשאלת קפריסין.

לפני עשר שנים הוכרזו כוננות משני עברי נהר האוורוס, המהווה גבול בין שתי המדינות, ורק בהתערבותן הפעילה של מדינות נאט"ו נמנעה ההתלקחות ביניהן ב־רגע האחרון. שנה קודם לכן, בקיץ 1974, פלשו צבאות תורכיה לקפריסין וכבשו 40 אחוז משטחו של האי. ביוון מביעים חשש, לא בלתי הגיוני, שמדינות ערב, ואולי אף העולם המוסלמי כולו, יכירו במדינה התורכית בצפון קפריסין, שמנהיגה דנקטש הכריז על עצמאותה בנובמבר 1983 ואשר עד כה לא זכתה להכרה מצד שום מדינה בעולם.

יחסי אתונה וירושלים נעים בין גילויי קירבה מסויימת לבין סימני התרחקות וניכור. במשחק הזה משמשים אינטרסים פוליטיים, כלכליים ואחרים סותרים והפוכים.

העובדה שלתורכיה יצוג דיפלומטי נמוך בישראל, מאז 1980, אינה מדרבנת את אתונה לנהוג דווקא להיפך, כדי שלא יופר לרעתה האיזון העדין שבו נוהגות מדינות ערב ביחסן אל שתי המדינות הבלקניות.

*

שרת המדע והתרבות בממשלת „פאסוק", הכוכבת מלינה מרקורי, שהשבוע מלאו לה 60 שנה, מגשמת כסמן ימני ביחסה הצונן עד שלילי של אתונה כלפי ירושלים. נישו־איה לבמאי היהודי ז"ל דסן לא הפריעה לה לשמש דמות מרכזית במסע האנטי־ישראלי החריף, שהתנהל ברחבי יוון בשנה ה־ראשונה למלחמת לבנון. בשיחה עמי ב־לשכתה בחרה מרקורי לדבר על זכותה של ישראל לקיום בטוח ולא על ההפגנות מול הנציגות הישראלית שהתקיימו בעידר־דה.

מרקורי הזכירה את רצונה לבקר ב־ישראל, לכשיימצא פתרון לבעייה הפלש־תינאית, אבל לא את העובדה שבעצרות־עם, שאירגנו גופים המקורבים למפלגת ה־שלטון, השמיעה הכרזות שליבו, לדעת רבים, אווירה אנטישמית בערים הגדולות. היא ציינה שמאז נכנסה לכהונתה, שיגר משרדה פעמיים להקת מחול לישראל, ש־הופיעה בפני חברי האגודה לידידות ישראל־יוון, אך הודתה כי אין אלה יחסי תרבות מתוקנים בין שתי מדינות.

ב־1980, זמן קצר לפני שנתקבלה כ־חברה מלאה בשוק האירופי המשותף, שי־גרה יוון את שר החקלאות שלה דאז, קנלופולוס, לביקור בישראל. ביקורו של השר בישראל זכה לקיתונות של ביקורת בפרלמנט היווני, מצד נציגיה של מפלגת „פאסוק", שישבו עדיין באופוזיציה. למעט ביקור יוצא דופן זה, אין היחסים בין שתי המדינות חורגים, למעשה, מדרג של מנכ"לי משרדים. מנכ"ל משרד החוץ, דוד קמחי, פוקד את אתונה מפעם לפעם וכמוהו עשו באחרונה המנכ"לים של משרדי החינוך וה־תיירות. המנכ"לים המקבילים להם ביוון לא החזירו ביקור...

שר החוץ היווני, קרולוס פפוליאס, נמנה עם שורת המדינאים ששר החוץ הישראלי נפגש עמם בביקורו באו"ם בחודש שעבר. פגישה זו לא מנעה את הכרזתו של פפו־ליאס, לפני ימים אחדים באתונה, כי ארצו לא תכונן קשרים מלאים עם ישראל. נראה שהשארת היחסים „על אש קטנה" מעניקה לאתונה מעין זכות לראות עצמה כנציגת הערבים במוסדות השוק המשותף ולהצביע נגדנו ברוב ההזדמנויות הנקרות לידיה ב־פורומים בין־לאומיים (למעט עמידתה ה־מתנגדת לשלילת כתב האמנה של ישראל באו"ם).

מצב זה, של העדר יחסים דיפלומטיים מלאים, מבקר עיניים דווקא משום שהיוונים נחלו אכזבה מסויימת בחיזוריהם אחר ה־ערבים. בניגוד לציפיות, אתונה לא נהפכה למרכז השקעות גדול לעולם הערבי, ואת הנפט הערבי נאלץ פפנדריאו לרכוש לא תמורת סחורות, כפי שקיווה, אלא ב־מזומן.

אלא שהאנומליה בקשרי אתונה וירוש־לים תיעלם לא בעקבות התנפצות הציפיות הכלכליות של יוון מהערבים, כי אם בהקשר רחב יותר — לכשיכון הסדר מדיני במזרח התיכון.

מלינה מרקורי, שרת המדע והתרבות, סמן ימני ביחסה הצונן של אתונה כלפי ירושלים.

גם ענקים רוצים לשרוד

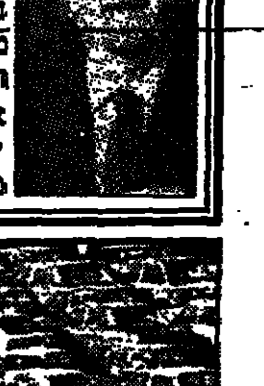

„ג'נרל מוטורס", החברה התעשייתית הגדולה בעולם, נמצאת במשבר החמור ביותר בתולדותיה מאז איבדה את כושר התחרות עם יצרנים יפאנים ואירופאים.

בדרך לשינוי מבני ויעיל, רכשה החברה חברת מכוניות נוספות, חברת מחשבים ואת חברת המטוסים „יוז".

אם יעשה רוג'ר סמית ל„ג'נרל-מוטורס" את מה שעשה לי אייקוקה ל„קרייזלר", נראה שיתפוס את מקומו כגיבור אמריקאי

מיוחד לדבר
The Economist

מהפיכה תעשייתית לטובת טכנולוגית. זהו שינוי המסורתי ב„ג'נרל מוטורס" החברה התעשייתית הגדולה בעולם, בעלת מחזור שנתי של 94 מיליארד דולאר. נבחן את השינויים בשלוש השנים האחרונות, מהם יכול ללמוד כל יצרן, התקוע עם מוצרים מיושנים וכושלים בהשוואה ליפאנים.

„ג'נרל מוטורס" חייבת לשנות בהקדם את דרך ניהולה, משום שכושר התחרות שלה נפגע בשוק המכוניות המשתנה. יצרני ה־מכוניות היפנים מגדילים את מכירותיהם ב־מכוניות הקטנות והבינוניות, בעוד המתחרים האירופים נוגסים בשווקים של ה„ביואיק" וה„קאדילק". יבואנים אלה ימשיכו בוודאי להגדיל את חלקם בשוק המכוניות האמריקאי, המגיע כבר עכשיו ל־30 אחוז.

ראשיתם של השינויים הגדולים ב„ג'נרל מוטורס" היתה ב־1980, כאשר החברה הפ־סידה 760 מיליון דולר — ההפסד הראשון ב־60 שנה. רוג'ר סמית, היו"ר החדש, הזמין מחקר השוואתי עם „איסוזו", חברת־הבת היפנית. המחקר הוכיח, כי מחיר יצור מכונית ביפן נמוך ב־2,500 דולר לעומת ארה"ב. אף כי תגובתו הראשונה של סמית היתה לקצץ, התבהר עד מהרה, כי הקיצוץ בהוצאות לא יגשר על הפער. המנהלים הבכירים חדלו להאשים את העובדים בכל חוליי החברה ו־החלו לבחון את החברה עצמה.

„ג'נרל מוטורס" היתה אז ביורוקרטיה הי־ראכית טיפוסית: קונפורמיזם וביצוניות שלטו בכיפה. היוזמה כמעט נעלמה. סמית צירף את מקקינזי. יועצי הניהול עבדו שנ־תיים והמלצותיהם הביאו לשינוי יסודי ב־מבנה הניהולי של החברה, מבצע אדירים בארגון המעסיק 815,000 איש ברחבי העולם. בד בבד החליטו מנהליה הבכירים של החברה, כי טכנולוגיה חדשה היא הדרך להצלת ה־חברה. כיום שואפת החברה להיות המוליכה בכל תחומי הטכנולוגיה הנוגעים למערך היצור שלה.

השינויים שהכניס סמית עוררו התעניינות כלפי חברה שנחשבה עד אז כשמרנית ביותר. תדמיתו של סמית, איש קריירה חסר כריזמה, עלתה לשחקים, והרגיזה בוודאי את מנהלה של קרייזלר לי אייקוקה, הכוכב מדטרויט.

סמית עשה ארבעה מהלכים גדולים: הוא ארגן מחדש את הסניף הצפון־אמריקאי, הקים את „סאטורן קורפוריישן", רכש את „אלקט־רוניק דטה סיסטמס" והשתלט על חברת ה־מטוסים יוז.

על הארגון מחדש של הסניף הצפון־אמרי־קאי הוסכם ב־1984 וביצועו הושלם למעשה. בעבר היו קיימות חמש חטיבות ב„ג'נרל מוטורס": שברולט „להמונים", פונטיאק „לעניים בעלי-גאווה", אולדסמוביל „למחפשי הנוחות הצנועים", ביואיק „לשאפתנים", קא־דילק „לעשירים".

מחמש החטיבות הללו, בתוספת סניף ה־חברה בקנדה, יצר סמית שתי חטיבות: מכו־ניות גדולות ומכוניות קטנות. כל אחת מ־החטיבות נחשבה לחברה עצמאית, האחראית לתכנון, לייצור להרכבה ולשיווק. כתוצאה מכך בוטלו הזרוע המתכננת והזרוע המייצרת בחברה.

המטרה היתה, לבטל את הכפילות ולפשט את הניהול. הדגמים הישנים ימשיכו להתקיים. היתרון נעוץ בכך, שהמנהלה תדע היכן האשם, אם תיכשל מכירתו של אחד הדגמים.

גולת הכותרת של הארגון מחדש היתה הקמת „סאטורן קורפוריישן". זו החלה לפעול ב־1982, בחפשה דרכים מהפכניות לייצור מכונית קטנה, שתוכל להתחרות ביפניות. בינואר שנה זו, העניק לה סמית מעמד של חברה עצמאית, בקוותו לשחררה מן הביורו־קרטיה המסורתית של החברה.

שני דברים מאפיינים את „סאטורן". הראש־שון, מכונית קטנה, שתצא במקווה לשוק לפני פרישתו של סמית ב־1990. השני, אתר־ני־סויים, שבו יכולה „ג'נרל מוטורס" לבחון דרכי ניהול חדשות. אך „סאטורן" לא תסתפק בבדיקת תהליכי יצור, היא גם תשווק בעצמה.

מדינות רבות בארה"ב דרשו שמפעל „סא־טורן" יוקם בתחומן, והוא הוקם לבסוף בטנסי, ליד מפעל-ההרכבה של „ניסן". החידוש ה־מרכזי בחוזה העבודה הוא, שהניהול יושתת על בסיס הסכמה כללית. נציגי ארגון העוב־דים יישבו בכל דרגי הניהול.

בנסיון לאמץ את השיטות היפניות יש מן האירוניה. פטר דרוקר, ה„גורו" של הניהול האמריקאי, השתמש בספרו „דיוקן החברה הגדולה" (1946) ב„ג'נרל מוטורס" כדגם. בהסתמכו על תקופת המלחמה, טען דרוקר, כי יש להגביר את מעורבות העובדים בייצור. לדעתו, ביצועי הפועלים השתפרו, כאשר לא התייחסו אליהם כאל כוח־להשכיר בלבד. תלוש המשכורת איננו חזות הכל, אמר.

לרוע מזלה של „ג'נרל מוטורס", היא עצ־מה התעלמה מרעיונותיו של דרוקר, בשעה שהיפנים פעלו לפיהם. זו הסיבה ליתרון הי־פני במה שנוגע לעלות. היתרון הושג בעזרת ייצור יעיל ולא באמצעות טכנולוגיה משו־פרת או משכורות נמוכות. בעבודת־צוות, הפ־עילו היפנים ייצור המוני של מכוניות איכות, כפי שידוע למנהלים בדטרויט. התוצאה היא פחות טעויות יקרות ויותר לקוחות מרוצים.

תוך הודאה גלויה כי יש לה מה ללמוד, הקימה „ג'נרל מוטורס" ב־1983 את „ניו־יונייטד מוטור מניופקצ'רינג", פרוייקט מ־שותף למשך 12 שנה עם „טויוטה", יצרן ה־מכוניות הגדול ביפן. המכוניות מיוצרות ב־פרמונט, קליפורניה, תחת ניהול יפני. האיכות השתפרה מייד, אף כי „טויוטה" הסכימה ל־העסיק בעיקר עובדים ותיקים של ג.מ., ש־היו ידועים במיליטנטיות שלהם. הפועלים מ־רוצים יותר ואחוז הנוכחות עלה מ־80 ל־98. ההיראכיה הישנה נעלמה. מגרשי החניה הנפרדים וחדר האוכל למנהלים בוטלו. השי־נויים נראים פעוטים, אבל הם מודגשים. גם אלה הססנים לעבודת־צוות, לא ציפו לר־אות את מנהל החברה, טאסוסו סוזוקי, ואת בנו עומדים בתור לציזבורגר במסעדת כל המפעל.

מפעל „סאטורן" יבחן את יכולתה של ג.מ. לתת תמריץ לעבודה ואת היכולת לשווק מכונית קטנה תוצרת־בית. אך אם לא יאו־מצו השיטות החדשות בכל רחבי „ג'נרל מו־טורס", עתיד הנסיון להיכשל ובכך ירדו לטמיון 5 מיליארד דולר.

חשיבות רבה נודעת גם לרכישת „אלק־טרוניק דטה סיסטמס" (אי.די.אס.), חברת עיבוד נתונים, תמורת 2.25 מיליארד דולר. צעד זה עשוי להתברר כצעד המבריק ביותר של סמית.

אי.די.אס. הוקמה לפני 23 שנה. ב־1984 רשמה רווח של 15.5 מיליון דולר מתוך מח־זור של 947.4 מיליון. לאחר השיא הזה, דחה רוס פרוט, מייסד החברה, את הצעת הרכישה, אך שינה את דעתו כששמע שמו־צע לו תפקיד לאחד את כל יחידות המחשב וההתקשורת ב„ג'נרל מוטורס", החל במתכנן־המכונות ועד לאיש־המכירות, ליצור מערך נתונים אחד ויחיד לכל החברה, כשהמטרה הסופית היא חברה חסרת ניירות.

כשסירבה „ג'נרל מוטורס" לשכור את אי.די.אס., הסכים פרוט להירכש בתנאי שהיא תישאר עצמאית ואף תנפיק את מניותיה. סמית הסכים, ו־7,000 עובדי המחשב של „ג'נרל מוטורס" הועברו לאי.די.אס.

אי.די.אס. מצריכה שתוך ארבע שנים תש־לים את מערכת הפיקוח על כל פעילויות החברה בארה"ב. מדובר ביצירת קשר עם 16,000 מפעלים ו־30,000 ספקים. החסכון הצפוי הוא עצום. ב־1984 הוציאה החברה יותר משני מיליארד דולר על מיחשוב ב־אוטומציה במשרדים. אך מעבר לחסכון, ב־עזרת האלקטרוניקה יוכל יצרן המכוניות להגיב במהירות לתנודות השוק.

אי.די.אס. חייבת להשתלט גם על ציוד האוטומציה החדיש המותקן במפעלי החברה. החברה מוציאה כ־9 מיליארד דולר בשנה על ציוד זה. אי.די.אס. עוסקת בארבעה פרו־ייקטים חשאיים בנושא. ב־1987 תצא לשוק משאית חדשה, שתתוכנן על־ידי אי.די.אס.

ההשתלטות על חברת המטוסים „יוז" היא צעד נוסף בכיוון הטכנולוגי. „ג'נרל מוטורס" שילמה חמישה מיליארד דולר עבור ה„יוז". גם ל„יוז" הובטחה עצמאות ניהולית. שות־פות האינטרסים בין „יוז" לאי.די.אס. ברורה: אי.די.אס. מרכיבה עתה מערכת טלקומו־ניקציה עבור „ג'נרל מוטורס" ו„יוז" בונה לוויינים. „יוז" גם מגוונת את מקור ההכנ־סות, משום ש־80 אחוז מהכנסותיה באים מתקציבי ההגנה של ארה"ב. מכירת מכו־ניות תייצג פחות מ־90 אחוז מסך המכירות של „ג'נרל מוטורס" השנה.

ההשקעות העצומות באוטומציה מפעלית הן לב־לבה של שאיפתה של „ג'נרל מוטורס" לבכורה טכנולוגית כדי לענות על אתגרי השוק. המאמץ הכספי כבר ניכר. הציוד ה־חדש יקר והשנה יירדו הרווחים. וול־סטריט מותחת על כך ביקורת. ערך המניה יעמוד השנה, כנראה, על 11.5 דולר, לעומת התח־זית של 20 דולר.

חסרון נוסף נעוץ בעובדה, ש„ג'נרל מו־טורס" קונה 70 אחוזים מצרכיה בתוך ה־חברה, לעומת 30 אחוזים אצל „קרייזלר". „ג'נרל מוטורס" טוענת, כי מעתה יאלצו הספקים שלה להתחרות בשוק החופשי. סמית תומך, לטווח הארוך, ברכישות בתוך החברה, משום שבכך ינוצל הידע הטכנולוגי הנצבר בחברה לשיפור המוצרים.

„ג'נרל מוטורס" תולה את הירידה ברוו־חים במאמץ לקצר את זמן הייצור של דגם חדש, מחמש לשלוש שנים. החברה תחל לעבוד במעגל־ייצור בני שלוש שנים החל ב־1990. פירושו של דבר הוא הוצאות גבוהות יותר בראשית תהליך הייצור של דגם חדש. הרעיון הוא, שהמעצב והמהנדס יעבדו ב־צוותא מן ההתחלה. עד עתה, „עיצב" ה־מעצב את הדגם והמהנדס נאלץ להתאים את ה„עיצוב" לדרישות הטכניות של הייצור ה־המוני. לדברי החברה, החסכון יורגש רק בעוד חמש שנים.

העובדה שהנהלת החברה מוכנה לשאת את הירידה ברווחים מדברת בעד עצמה. ב־עבר היתה „ג'נרל מוטורס" ידועה במנהל־יה, אנשי־כספים, שהיו כבולים למחשבה, שיש להציג בפני בעלי המניות גידול ברוו־חים מדי שלושה חודשים. היום משלימים המנהלים, וסמית בראשם, עם הירידה ברוו־חים. עכשיו יש לשכנע את בעלי המניות.

בעל המניות הגדול ביותר הוא פרוט עצ־מו ואותו אין צורך לשכנע. הוא מבקר את החברות האמריקאיות על להיטותן להציג רווחים בטווח הקצר וטוען שאנשי כספים מסוגלים להרוס חברות.

„ג'נרל מוטורס" יכולה לעמוד בהשקעות האלה. חובותיה עומדים על 2.5 מיליארד דולר. בסוף השנה לאחר ההלוואות לשם רכישת „יוז", יגיע הרווח ל־6.5 מיליארד דולר.

למרות הכנסת הטכנולוגיה המתקדמת ל־תהליכי היצור, תלוי עתידה של „ג'נרל מו־טורס" בכמות המכוניות שתמכור. בתחום ה־שיווק עומדת בפני החברה בעיה, שתירוצים כגון שביתות או הרכב־המניות לא יוכלו להסביר: חלקה המצטמצם בשוק המכוניות האמריקאי. „ג'נרל מוטורס" איבדה באחרונה את חלקה בשוק לטובת מתחרותיה מדט־רויט, „פורד" ו„קרייזלר", ולטובת מכוניות היבוא.

[illegible] גדולה של „ג'נרל מוטורס" הוא בעוצמה. עליה לספק הכל לכל קוני המכוניות ולמלא כל סדק־בשוק־המכוניות מלא־אחיד. התוצאה הסופית היא בלבול.

הלקוחות אינם יודעים מה מייצגת כיום החברה. בעבר היא נהנתה מנאמנות הלקו־חות, שקנו תמיד את ה„שברולט" או ה„ביו־איק" שלהם. „ג'נרל מוטורס" אף עודדה את התחרות בין דגמיה השונים.

תקופה זו עברה מן העולם. מתחרים זרים, יפנים ואירופים, מרחיבים את חלקם בשוק האמריקאי, משום שהם מייצרים מכוניות טו־בות יותר. „ג'נרל מוטורס" מכירה באיום ד איננה רואה את מתחרותיה מדטרויט כתשובה הולמת, על־מנת לבלום את היבוא.

מכל מקום, הפחד מפני היבוא גובר, משום שיצרנים יפניים — הונדה, מצדה, מיצו־בישי, ניסן וטויוטה — עתידים לייצר יותר ממליון מכוניות בארה"ב. בכך גדל מספר המתחרים בתוך ארה"ב. נוסף על כך, נכנ־סות מספר חברות יפניות לתחום המכוניות הבינוניות.

התגובה הראשונית היתה הכנסת מכוניות קטנות לשוק האמריקאי מתוצרת חברות־„אחיות" יפניות, איסוזו וסוזוקי, ובעתיד גם מתוצרת דרום־קוריאה. אך פתרון כזה עלול להביא לכך, ש„ג'נרל מוטורס" תפסיק את ייצור המכוניות בארה"ב, פתרון כזה גם לא ישא חן בעיני שלושה מיליון האמריקאים שפרנסתם תלויה בחברה.

כלומר, נוסף על השיפורים בתהליך היי־צור, צריכה „ג'נרל מוטורס" להתמודד גם בתחום השיווק. אך לאנשי המכירות שלה אין מעמד בחברה. ראש אגף השיווק אף איננו חבר הנהלה. „קרייזלר", לעומת זאת, מנוהלת על־ידי איש מכירות, אייקוקה.

ניתן לומר שלקוחות רבים רואים במכוניות החברה מכוניות משעממות ומפגרות. בכל אחד מתחומי השוק, מייצרת חברה אחרת מכונית טובה יותר. שתי החטיבות החדשות יצליחו רק אם ירכשו לעצמן תדמית ייחו־דית. אומר פרוט:

„הנקודה המעניינת היא, שאנשים הם טו־בים ממכוניות. „ג'נרל מוטורס" החניקה את היוזמה ואת היצירתיות. עלינו לקרוא להם דרור, משום שאנו מסוגלים להביס את כולם".

האם תוכל „ג'נרל מוטורס" לנצח? המא־מינים מצביעים על אמירה של „נוכל להם", שלא נראתה בחברה זה שנים. הספקנים טו־ענים, שעל־אף האסטרטגיה הנבונה של סמית, תוכרע החברה על־ידי גודלה ועוצמתה. דטר־ויט, הם אומרים, מפקפקת בעצות מבחוץ ואינה מסוגלת לשנות את דרכיה. המבקרים עשויים לצאת צודקים וסמית עשוי להיכשל. אך עובדה היא ש„ג'נרל מוטורס" עוברת שינויים חסרי תקדים בהיסטוריה המודרנית של חברות. זהו הימור גבוה אך הרווח אשר בוודאי ילהיב את דמיונם של כל החברות הגדולות. בזכות עשורה של „ג'נרל מוטורס", סיכוייו של סמית עדיפים על־פני האחרים. איש לא יוכל להאשים אותו שישב בחיבוק ידיים.

פסטיבל בינלאומי ראשון לסרטי סטודנטים – הקיץ בישראל

מאת אמיר רותם

בשנה שעברה חלה התקדמות משמעותית בתחום החשיפה הציבורית של סרטים קצרים, בעיקר סרטי ביכורים של בוגרי בתי הספר לקולנוע. מספר בתי קולנוע בתל־אביב משתדלים להקרין לפני הסרט המרכזי המוקרן שם סרט ישראלי קצר והערבים המסורתיים שמארגנים בתי הספר לסיכום שנת הסרטים הפנימית שלהם, הופכים לארועים יוקרתיים. עם זאת, רבים מהסרטים, ובעיקר היותר ארוכים, נושאים תוחלת חיים מאוד קצרה. מתוך מצב זה ומתוך המחשבה ש„סרט סטודנטים הוא ככל הנראה הביטוי הקולנועי הספונטני וחסר המעצורים ביותר", צץ ועלה רעיון קיומו של פסטיבל בינלאומי לסרטי סטודנטים.

למרות שני תקדימים ידועים, בהם היכול כלל תוצרת אורית, זהו הפסטיבל הבינלאומי הראשון לסוג הקולנועי הזה. את הרעיון הגה בוגר טרי של החוג לקולנוע וטלוויזיה באוניברסיטת תל־אביב לורנס פרייס. לצידו פועלים נמרצות גיל פיינגולד ושוקי פרידמן, אף הם מתלמידי החוג.

בשלב הזה יש כבר נייר מכתבים, מעוצב על ידי תלמיד בצלאל (תוצאה של תחרות שהתנהלה בבית הספר – פתרון זול ותאוני) ומשרד פעיל, תרומת אגודת הסטודנטים. אפרופו תרומות, מתקציב המשוער של הפסטיבל כבר בידיים: תרומות של אגודת הסטודנטים הנ"ל ושל האוניברסיטה, דרך הפרופ' מני – 10.000 דולר מכל צד.

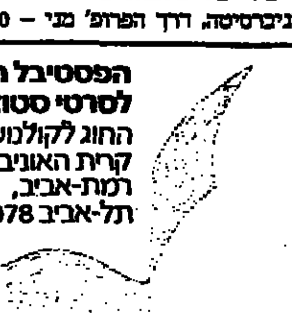

הפסטיבל הבין לאומי לסרטי סטודנטים.
החוג לקולנוע וטלויזיה
קרית האוניברסיטה,
רמת-אביב,
תל-אביב 69978, ישראל.

כעת על הכוונת כל קרן או תורם פוטנציאלי.

על פי העצות הטובות, פנו היזמים לאנשים מכובדים בעולם על מנת ליצור ועדת כבוד, כפי שנדרש מפסטיבל מכובד. שמות רבים ברשימה המקווה: מדליפים כבר את השאיפה להביא את מילוש פורמן הבמאי הצ'כי העובד ומלמד ומצליח בארה"ב, פנו גם אל פול ניומן ויש סיכויים שרעייתו השחקנית ג'ון וודוורד תבוא. „קרבן" אחר על הכוונת הוא רוברט רדפורד, המנהל בית ספר לקולנוע משלו, הנקרא „סנדאנס".

דיקן מחלקת הקולנוע באוניברסיטת U.C.L.A. ששמע על הפרוייקט התלהב כל כך, עד שהבטיחו את תמיכת מוסדו ולמעשה מובטח כבר קיומו של הפסטיבל הבא, שייערך בקמפוס בלוס אנג'לס. במתכונת זו מקווים לקיים את הפסטיבל לסירוגין, שם וכאן.

מעט מעקרונות הפסטיבל המיועד להיערך בשבוע הפתוח של חודש יוני 1986: כל בית ספר, (ורק בתי ספר רשאים לשלוח סרטים) ישלח את הבחירה שלו של חמישה סרטים (שנעשה לאחר ה־1 בינואר שנה זו) בקטגוריות: דוקומנטרי, עלילתי, אנימציה ונסיוני. חלוקה נוספת היא לאורכי הסרטים: עד 15 דקות ועד שעה. הסרטים שיתקבלו יהיו בכל פורמט ידוע וכן בווידאו. הפסטיבל ייערך בקמפוס של אוניברסיטת תל־אביב וילווה בסדנאות שבהן תהיה החלפת מידע בין בתי־הספר ובפירסומים תואמים שיסכמו מפגשים אלה ויופצו בין בתי הספר. שיאו של הפסטיבל – חלוקת פרסים.

שלושה אנשים חודשי טובות מייסדים מפעל לתפארת. הרבה אנשים טובים ישאפו להצטרף איתם לסיבוב הזה. אם תימשך התנופה הזו, אפילו זה לא יצליחו למנוע מהם להצליח.

יש סיבה למסיבה

חגיגה לשחקני „הקאמרי" עם פתיחת העונה החדשה

מאת מירי פז

פתיחת העונה החדשה ב„קאמרי", שצוינה בשבוע שעבר במסיבה מרגשת במלון „פלאזה" היתה חגם של שחקני ועובדי התיאטרון. אין זה ענין של מה בכך; התיאטרון הוא ביתם של השחקנים אך בחגיגות הרווחות מסוג זה משמשים השחקנים כתפאורת־רקע להאדרתם של אנשי ציבור, עסקנים ושאר רודפי כיבודים. מנהלת יחסי הציבור של הקאמרי **חנה מוניץ**, שטרחה על האירגון, ראויה, על כן, לכל שבח על החג הקטן הזה, חגם של השחקנים. ל„קאמרי" יש הפעם עילות טובות לחגיגות: אחרי כמה עונות שחונות של דשדוש בבינוניות חזר התיאטרון – לא במעט הודות לתרומתו של המנהל האמנותי **אילן רונן**, לנתיב שציין את שעותיו היפות: התמודדות עם מחזות מקוריים ופתיחת השערים למחזאים צעירים. התברר שמגמה זו אינה גורעת בהכרח ממאזני הקופות. שלושה מחזות מקוריים – שניים מתוכם של מחזאים צעירים – ימשיכו לעלות גם בעונה הבאה: „קידוש" של **שמואליק הספרי**, „קסטנר" של **מוטי לרנר** ו„כולם רוצים לחיות" של **חנוך לוין**.

שחקנים שהשתתפו בהצגות אלה נתכבדו בפרס ראש העיר על שם אברהם בר־יוסף: **ג'יטה מונטה** על תפקידה ב„כולם רוצים לחיות" ו**עודד תאומי** על „קסטנר". באותו מעמד הוענק גם אות הוקרה של העיר תל־אביב ל**יוסי ידין** ול**יהודה פוקס**, שהגיעו לגיל פרישה אך לא יפרשו מן התיאטרון. לבד מאות ההוקרה העירוני זכו השניים בתשורות מעמיתיהם: אלבום צילומים המתעד את דרכם בתיאטרון ומאקמות שכתבו לכבודם עמיתיהם עודד תאומי ואורי לוי.

גבול הסגנון והתוכן

מאת יגאל משיח

„רציחות פשוטות", קולנוע „גורדון", ת"א

„רציחות פשוטות" מצדיק גם את עינויי הצפייה בקולנוע „גורדון" התל אביבי, חריקת הכסאות, הפוקוס הדלוח וטרטור המקרנה מאחור כמו בהצגה בבית העם בדור אחר. ראיתי את הסרט בליל הדרבי התל־אביבי ולולא היינו רק קומץ צופים מבוטל ודאי היינו מסתערים על חדר ההקרנה. לגופו של עניין, „רציחות פשוטות" הוא קולנוע פלאי, סרט ראשון של שני אחים בני עשרים ומשהו, הנראה לכל דבר כמו סרט בשל של מאסטרו ותיק. הסרט הופק באופן עצמאי, בזול, ונגד כל הסיכויים והיה לחביב הקהל והמבקרים בפסטיבל ניו־יורק האחרון. המבקרים הדביקו לו מיד תוית „קולנוע אפל", קטלגו אותו כהומאז' חכם לסיפורי הפשע האטמוספריים של שנות הארבעים וכמעט חנקו אותו באהבה השוואתית. מבקרים אוהבים מסגרות בטוחות.

יש כמובן אמת בהשואה. „רציחות פשוטות" הוא סיפור פשע אווירתי, מעין „קולנוע אפל" בצבע, עם הרבה מיסודות הז'אנר: הלילה נצחי, האשה יפה ופאטאלית, האהבה רצחנית, התככים שטניים, הבגדים נקמנים, ומעל לכל תולה גורליותו של עולם צללים מלאנכולי בין סוף חושים לבלהה. אין זה חידוש. אגב, סרטים יקרים וממוסדים כמו „שלום לך יקירתי", „כחום הגוף" או „על חבל מתוח" החזירו אותנו לאחרונה אל אותו עולם לילה נוסטאלגי. אבל הקהל המבקרים, אני מניח, הריעו בין השאר לחוצפת ההעזה של הצעירים מול הקולנוע הממוסד.

הסרט מותח, רצחני מדי לעתים ולפרקים מערב בלהה והצחוקה בטעם ההומור השחור. אבל לא לטעמם של רבים מהצופים שישבו סביבי. מרכיבים אלה, על אף כוחם הבדוק, אינם סופו של עניין כוחו של הסרט. „רציחות פשוטות" הוא דוגמה ברורה לנצחונו של הסגנון, או במילים אחרות לעליונותם של הליכי הקולנוע: הצילום, העריכה והתאורה. כל צופה קולנוע מנוסה, לו היה קורא את התסריט לפני הסרט לא היה מוצא בו כלום מלבד עלילת אהבה ונקמה מוכרת עם משהו מקומדית הפשע של טעויות. על הבד, בידי האחים כהן וצלמם ברי זוננפלד, היתה העלילה הבנאלית מסגרת לחוויה חזותית, תירוץ לציור נאון פיוטי במצלמתו של צייר לילה. מזמן לא נראה לי גבול הסגנון והתוכן ברור יותר. אל תחמיצו.

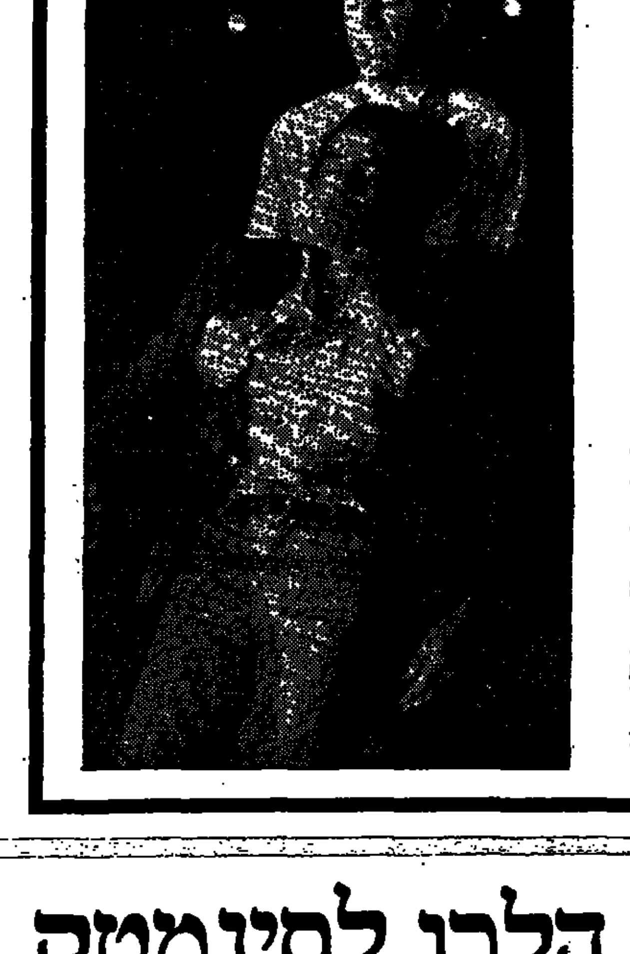

מקצוענות מקומית

מאת גבי אלדור

„מאגמה", קבוצת מחול, נוה צדק, אוקטובר '85

שלוש נערות קצוצות שיער, דקות ואתלטיות, הפיקו בכוחות עצמן ערב מקצועני, מלוטש ובעל עוצמה.

מן הבמה נושבת רוח קרירה במקצת, תוצאה של מוסיקה עכשווית, תלבושות פשוטות ובעיקר שפת גוף חדה, זוויתית, מהירה ומאד מחושבת.

הריקוד הראשון, „קונצרטינה תלולה" של רנה בדש הוא ריקוד שיש בו את כל היתרונות שמניתי לעיל, והוא לא היה חביב עלי. עושר של תנועה, או הכתבת שפת הגוף אינו דווקא שימוש מתגנדר ו„מקורי" באצבעות, בפרצופים פתאומיים ובקישוטים מסוג זה. התנועה הבסיסית של מחול זה עדיין נשענת על היסודות הבדוקים היטב, האיתנים אך המשומשים עד לזרא של „מחול מודרני". כפות הרגליים מוצאות עצמן שוב ושוב בעמידות הבסיסיות של הבאלט הקלאסי, ההתרחבויות התנועתיות מן השבלונה הינן חריגות, אך לא יצירה מחדש של תנועה. התואר „חלול" הלקוח מכותרת הריקוד, מתאים לו. יתר המידה.

„קלמנטור" של אור בנים (מוסיקה ג'ון ראסל) היה ביצוע יחיד מעולה של ריקוד שגם הוא קר ומנוכר. הנארקיסיזם שבא לידי ביטוי הוא בלתי נפרד, אמנם, מאומנות המחול, אך הוא נשאר בגבולות הטעם הטוב.

„ביג'אראלאי" של דיתי תור היה מן ואריאציה עליה על ריקוד עם איירי. העובדה שהמוסיקה לא היתה שוב המדבר השומם של המוסיקה המינימליסטית שנוצלה כבר עד תום במחול, הוסיפה עוקץ ועוד מימד לריקוד, שהיו בו הומור ותנועת גוף קצת יותר חופשית ומקורית.

אך ההפתעה באה לאחר ההפסקה. בריקוד בחמישה פרקים בשם „יכולתי לשבת כאן כל היום" כאילו התגברו הבנות לפתע ויצרו מחול משוחרר מגינונים ומהחלטות שרירותיות. הריקוד עוסק ביחסים שבין הדמויות על הבמה. בפשטות ובהסכנות הגיעו לתוצאות מרתקות. לבושות שחור ובידיהן מן מחיצות בד המשמשות ככיסוי ראש, קלעים, הגדרת מקום וזמן, כיסוי וחשיפה, נראו לפתע כבני אדם ממשיים: השימוש המעולה בנשימה (קטע מרתק), הרכות, הצחוק, שלפתע, נראה חשוף ופגיע, (מין נגטיב של התספורת האגרסיבית), הרגש האמיתי שעלה וצמח מתוך התנועה בטוב טעם, וברמיזה, כל אלו היו חדשים. התמונה „עלוקה" היתה מצוינת, ולקראת הסוף, במין תפנית מפתיעה, אחרי ששלוש הבנות כל הזמן יחדיו על הבמה, עלתה רנה בדש על הבמה, וכישיבה על כסא, כשגבה אל הקהל ופלג גופה העליון חשוף, רקדה פינאלה מרשים בעוצמתו.

יש לברך את „מאגמה" על אומץ הלב, העיקשות ויופי העבודה. הן בהחלט ראויות לקהל רחב יותר ולתמיכה כל שהיא שתאפשר להן לא רק הבלחה חד פעמית אלא אפשרות לגדול במסגרת החיים הקצרים של להקת מחול.

מחווה לאהרון קופלנד ליום הולדתו ה־85

להקת המחול „בת שבע" תקיים, בהפקה משותפת עם התזמורת הפילהרמונית, שבוע הופעות מיוחד לציון יום הולדתו ה־85 של המלחין אהרון קופלנד. השבוע ייערך בין ה־9 ל־16 בנובמבר בהיכל התרבות בת"א ובו תועלנה יצירות בבכורה עולמית.

★

גם התזמורת הקאמרית הישראלית תציין את יום הולדתו של קופלנד בקונצרט מיוחד בחסות שגריר ארה"ב בישראל. הסולן בקונצרט יהיה אלי חפץ, שינגן את הקונצ'רטו לקלרניט ותזמורת של קופלנד; כמו כן תשתתף המקהלה הלאומית רינת במחזור שירים אמריקאיים עתיקים. הקונצרטים יתקיימו במוזיאון ת"א ב־10 וב־11 בנובמבר ובאודיטוריום חיפה ב־12 בנובמבר.

כרזה של יצחק קאופמן תוצג בבניין האו"ם

כרזה של המעצב יצחק קאופמן תיצג את ישראל בתערוכת כרזות בין־לאומית המוצגת בבנין האו"ם לרגל 40 שנה להיווסדו של הארגון. הכרזה, בה מופיעים שמש מוזהבת ויונת שלום, נבחרה מבין 8 כרזות שנשלחו מישראל.

פסטיבל הילדים ה־16 מצדיע ל־15 קודמיו

ירדנה ארזי, גידי גוב, יהודית רביץ, נורית גלרון, חיים משה, אריאל זילבר, שרי צוריאל, דורי בן זאב, חנה לסלאו ואייל גפן הם עשרת המשתתפים בפסטיבל הילדים ה־16 העומד בסימן „הצדעה" לשירי 15 הפסטיבלים הקודמים.

בנוסף לעשרת השירים המתחרים יגישו הזמרים מחרוזות משירי הפסטיבלים הקודמים. השנה יורד הפסטיבל לבאר שבע.

טהרלב מקריא משירין

בעקבות הצלחת ספר השירים האחרון שלו „נשיקה ראשונה" הוציא המשורר יורם טהרלב לאור ספר המשך – „הנשיקה השניה". הפעם מצורפת לספר קלטת בה מקריא יורם טהרלב את שירי הספר.

צרפתי, גרמני ואמריקאי הלכו לסינמטק

אריך פון שטרוהיים, פראנסיס פורד קופולה וז'ראר דפרדייה „מככבים" בתכנית הסינמטקים בחודשים הקרובים

מאת אמיר רותם

השנה הסינמטקית מתחלקת לפלחים של חודשיים וזה האחרון, שהחל החודש, הוא ככל הנראה הטוב בשנה המסתיימת בסופו. שלושה אישים דומיננטיים מאפילים על תכניות שלושת הסינמטקים.

הראשון הוא אריך פון שטרוהיים, שעל דמותו החריגה נרחיב במאמר נפרד. הבמאי־שחקן הדגול, שהקפיד בחייו הפרטיים, כמו על גבי המסך, להיות תמיד גדול מהחיים עצמם – ייוצג בסינמטק ירושלים בלבד. הגירסאות המצויות בארץ של חמישה מסרטיו יוקרנו החל ב־20 לחודש זה, בעוד סרט שישי שלו „במורד ברודוויי", שאמור היה להיות סרטו המדבר הראשון, צולם מחדש תחת השם „הלו סיסטר" וזה האחרון הוא שיוקרן.

חיפה ותל־אביב יארחו ענק אחר, הפועל וחי עדיין בקירבנו והוא בן 46 בלבד. פראנסיס פורד קופולה. ישנם כמה קוים מקבילים בגראפים המציירים את הקאריירות ההוליוודיות של פון שטרוהיים וקופולה. בעיקר בסדר הגודל של המבצעים שהם זוממים ובהתעלמותם מאותו גורם פעוט המניע את הגלגלים ב„אמנות השביעית": ממון.

זה התחיל „בקטן". ביוגרפיה נורמאלית. ילדות בניו־יורק, יציאה ללימודי קולנוע ב־UCLA. חריגה ראשונה החלה עוד בזמן הלימודים. קופולה הפיק וביים סרט דל תקציב בשם „הלילה לבטח". סרט „פורנו רך". התחנה הבאה נקראת רוג'ר קורמן. במאי־מפיק פורה מאוד, שחברת הסרטים העצמאית שלו נתנה את ההזדמנויות הראשונות לכמה מהחשובים בדור החדש של הבמאים האמריקאים של שנות השישים והשבעים כמו פיטר בוגדנוביץ' ומרטין סקורסזה. ופראנסיס קופולה. ב־1957 בלבד הפיק וביים קורמן תשעה סרטים בכל הז'אנרים. המצליחים ביותר היו סרטי האימה וכזה היה גם הסרט בו קיבל קופולה את ההזדמנות הראשונה. כעבור ארבע שנים, ב־1967, סרטו השני: „בעצם אתה ילד גדול" (הוקרן בטלוויזיה הישראלית לפני כשנה). הסרט הוגש כעבודת גמר לתואר שני בקולנוע וחוץ מזה היה גם הצלחה מסחרית קטנה. הסרט השני הוא שהביא לקופולה את המבצע הגדול והראשון שלו: מיוזיקל הוליוודי יוקרתי בשם „הקשת של פיניאן". כשלון גדול כמו סרט זה היה רק סרטו הבא „אנשי הגשם". חברת ההפקה שהקים לעצמו בסאן פראנסיסקו היתה בסכנה. אבל בקריירה של קופולה, וכאן הוא נפרד משטרוהיים, יש גם עליה מטאורית. תחילה כתסריטאי זוכה אוסקר (עבור „פאטון") ב־70' ואחר כך בסרט שיהיה לאחד מגדולי סרטי הקופה בכל הזמנים: „הסנדק". אחריו „השיחה" (74') הנהדר ו„הסנדק חלק ב'" הבלתי נמנע. שלושה פרסי אוסקר אישיים מתוך השבעה שזכה בהם הסרט עצמו, הושיבו את קופולה בפיסגה. הבעיה של קופולה היתה שמשם הוא שואף למעלה ואכן, כצפוי, הוא תפס הרבה אוויר. ההפקה של „אפוקליפסה עכשיו" – עיבוד רופף ל„לב המאפליה" של קונראד, שהוסט למלחמת וייטנאם. שלוש שנים נמשכה הפרשיה הכואבת, שעלתה יותר מכפליים מהתקציב המקורי של 12 מליון דולר. הופרעה על ידי רעש אדמה והתייצבה בפני הקהל בגירסה מקוצצת של כשעתיים וחצי. עדיין, לעניות דעתי, מדובר ביצירה קולנועית מהממת, יומרנית ומאלפת. שלושת הסופרלטיבים האלה, מתאימים, לעניות אותה דעה, לרוב הסרטים שעשה קופולה. את סרטיו הבאים ראינו גם כן בהקרנות מסחריות (?) כאן. ראשית, ניסיון, חצוף ומעורר מחלוקת ליצור מיוזיקל ללא שירים בסרט „אחד מהלב". הרפתקאה צורנית לא תמיד קומוניקטיבית המיועדת, כרגיל אצל קופולה, לשום קהל.

שום הקהל גם הכניס שום כסף וכך מצא את עצמו קופולה על סף פשיטת רגל. הפתרון היה פעולה זריזה: שני סרטי נעורים על־פי ס.א. הינטון, סופרת נוער פופולארית אמריקאית. „נערי הכרך" ו„ראסטי ג'יימס", סרטים צנועים יחסית למסורת הקופולאית, נושאים אף הם את התווית הצורנית הברורה של בוראם. המבצע האחרון, לפי שעה, ששלף פראנסיס, היה מבצע בשם „מועדון הכותנה". מעורר מחלוקת. בעייתי הן בטיפול הקולנועי והן בטיפול התחקירי – עדיין יש בסרט את כל מה שאתה מצפה למצוא אצל קופולה: תנועות מצלמה, צבע, תפאורה פרטנית – הכל בגדול. קופולה, גם בכשלונותיו, מרתק. כל סרט חדש שלו הוא בגדר מאורע קולנועי והבדיקה הרטרוספקטיבית שמאפשרים לנו הסינמטקים, היא הזדמנות שאסור להחמיץ.

הדמות השלישית. שתתפוס גם את זמן המסך הרב ביותר הוא הכוכב הגדול ביותר שקם לצרפת מאז ז'אן פול בלמונדו – ז'ראר דפרדייה. יותר מעשרים מסרטיו יוקרנו ובהם „וינסנט, פול, פרנסואה והאחרים", „חלום של קוף", „דנטון", „שובו של מרטין גר" ו„לולו". הגברתן גדול הגוף, עם השיער הבלונדיני, הפך באחרונה גם לבמאי בזכות עצמו. לצורך התוכנית יובאו כמה מסרטיו שטרם הוקרנו בארץ. מי שהחמיץ את „לולו" של מוריס פיאלה בבתי הקולנוע, יוכל להשלים את השכלתו בצפיית חובה בסרט זה.

★

כוכבי קולנוע, נדמה, נפרדים מהעולם הזה בקבוצות מאורגנות. הסינמטקים יתנו כבוד לאורסון וולס הגדול, ליול ברינר, רוק הדסון וכמו כן יוקרנו בחיפה עשרה מסרטיה של סימון סניורה המנוחה.

המאורע הקולנועי „[illegible]" ממשיך בסיבוב ההופעות הארצי בסינמטקים של ירושלים וחיפה וכמו כן יתכן ויגיע, באיחור של חודשים, סרטו של [illegible], שאמור היה להיות מוצג בפסטיבל חיפה האחרון.

מרלון ברנדו ב„סנדק" של קופולה

ז'ראר דפרדייה ב„דנטון"

„הקצין הפרוסי" פון שטרוהיים